

PODNEBNI ZAKON
(osnutek 16102023)

I. poglavje: SPLOŠNE DOLOČBE

1. oddelek: Uvodne določbe

1. člen (vsebina zakona)

Ta zakon določa politike in ukrepe za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov, prilagajanje podnebnim spremembam, spremljanje stanja in informacije o podnebnju, ekonomske in finančne instrumente ter druga s podnebnimi spremembami povezana vprašanja.

2. člen (prenos izvrševanja predpisov Evropske unije)

(1) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo:

1. Direktiva (EU) 2023/959 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. maja 2023 o spremembi Direktive 2003/87/ES o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Uniji ter Sklepa (EU) 2015/1814 o vzpostavitvi in delovanju rezerve za stabilnost trga za sistem Unije za trgovanje z emisijami toplogrednih plinov (UL L št. 130 z dne 16. 5. 2023, str. 134, v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2023/959/EU),
2. Direktiva 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida in spremembi Direktive Sveta 85/337/EGS, direktiv 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 1013/2006 (UL L št. 140 z dne 5. 6. 2009, str. 114), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 328 z dne 21. 12. 2018, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/31/ES),
3. Direktiva Sveta (EU) 2015/652 z dne 20. aprila 2015 o določitvi metod izračuna in zahtev glede poročanja na podlagi Direktive 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva (UL L št. 107 z dne 25. 4. 2015, str. 26), zadnjič spremenjeno z Uredbo (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 328 z dne 21. 12. 2018, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/652/EU),
4. Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta 98/70/ES z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L št. 328 z dne 21. 12. 2018, str. 82), zadnjič popravljeno s Popravkom (UL L št. 311

z dne 25. 9. 2020, str. 11), v delu, ki določa trajnostna merila in merila za prihranek emisij toplogrednih plinov za pogonska biogoriva, tekoča biogoriva za energetske namene in biomasna goriva (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2018/2001/EU) in

5. Direktiva 1999/94/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 1999 o informacijah o ekonomičnosti porabe goriva in emisijah CO₂, ki so na voljo potrošnikom v zvezi s trženjem novih osebnih vozil (UL L št. 12 z dne 18. 1. 2000, str. 16), zadnjič spremenjeno z Uredbo (ES) št. 1137/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek, določen v členu 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES, glede regulativnega postopka s pregledom – Prilagoditev regulativnemu postopku s pregledom – Prvi del (UL L št. 311 z dne 21. 11. 2008, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Direktiva 1999/94/ES).

(2) Ta zakon ureja način izvajanja:

1. Uredbe (EU) št. 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi Uredb (ES) št. 666/2009 in (ES) št. 725/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 209/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU, 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, Direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 328 z dne 21. 12. 2018, str.1, v nadaljnjem besedilu: Uredba 2018/1999/EU);
2. Uredbe (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2013 ter spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 in Sklepa 529/2013/EU (UL L št. 156 z dne 19.6.2018, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2023/839 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. aprila 2023 o spremembi Uredbe (EU) 2018/841 glede področja uporabe, poenostavitve pravil o poročanju in skladnosti ter določitve ciljev držav članic za leto 2030, in Uredbe (EU) 2018/1999 glede izboljšanja spremljanja, poročanja, spremljanja napredka in pregleda (UL L št. 107, z dne 21. 4. 2023, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Uredba 2018/841/EU);
3. Uredbe (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za države članice v obdobju od 2021 do 2030 kot prispevku k podnebnim ukrepom za izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 (UL L št. 156 z dne 19.6.2018, str. 26), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2023/857 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. aprila 2023 o spremembi Uredbe (EU) 2018/842 o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za države članice v obdobju od 2021 do 2030 kot prispevku k podnebnim ukrepom za izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma in Uredbe (EU) 2018/1999 (UL L št. 111, z dne 26. 4. 2023, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Uredba 2018/842/EU);
4. Uredbe (ES) št. 1005/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o snoveh, ki tanjšajo ozonski plašč (UL L št. 286, z dne 31. 10. 2009, str. 1), zadnjič spremenjene Uredbo Komisije (EU) 2017/605 z dne 29. marca 2017 o spremembi Priloge VI k Uredbi (ES) št. 1005/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o snoveh, ki tanjšajo ozonski plašč (UL L št. 84, z dne 30.3.2017, str. 3, v nadaljnjem besedilu: Uredba 1005/2009/ES);
5. Uredbe (EU) št. 517/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o fluoriranih toplogrednih plinih in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 842/2006 (UL L št. 150, z dne 20.5.2014, str. 195, v nadaljnjem besedilu: Uredba 517/2014/EU);
6. Uredbe (EU) št. 2023/955 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. maja 2023 o vzpostavitvi Socialnega sklada za podnebje in spremembi Uredbe (EU)

2021/1060 (UL L št. 130, z dne 16.5. 2023, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Uredba 2023/955/EU);

7. Uredbe (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) (UL L št. 243, z dne 9.7.2021, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Uredba 2021/1119/ES) in
8. Uredbe (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L št. 198, z dne 22.6.2020, str.13, v nadaljnjem besedilu: Uredba o taksonomiji).

3. člen (namen in cilji)

- (1) Namen tega zakona je vzpostaviti zakonodajni okvir za zanesljivo, vključujočo, stroškovno učinkovito, pregledno in predvidljivo sprejemanje in izvajanje politik ter ukrepov za doseganje ciljev v skladu z ratificiranimi in objavljenimi mednarodnimi pogodbami, ki se nanašajo na podnebne spremembe.
- (2) V skladu s Zakonom o ratifikaciji Pariškega sporazuma, Ur. l. RS - Mednarodne pogodbe, št. 16/16 in 6/17 (v nadaljnjem besedilu: Pariški sporazum), ki temelji na Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja, je potrebno ohraniti dvig povprečne globalne temperature občutno pod 2 °C v primerjavi s predindustrijsko dobo in prizadevanji, da se dvig temperature omeji na 1,5 °C v primerjavi s predindustrijsko dobo, saj bi se tako občutno zmanjšala tveganja in učinki podnebnih sprememb.
- (3) Cilj tega zakona je zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in prilagajanje podnebnim spremembam, in v tem okviru zlasti:
 1. razogljičenje in doseganje podnebne nevtralnosti v Republiki Sloveniji najkasneje do leta 2050;
 2. učinkovit, pravočasen in pravičen prispevek k doseganju ciljev in izvajanju politik in ukrepov, ki zavezujejo Republiko Slovenijo v skladu z ratificiranimi in objavljenimi mednarodnimi pogodbami in predpisi Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) na področju podnebnih sprememb;
 3. zmanjševanje ranljivosti ali povečanje odpornosti naravnih in človekovih sistemov v Republiki Sloveniji na trenutne ali pričakovane vplive podnebnih sprememb na okolje in družbo.

4. člen (pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. »Biogorivo« pomeni pogonsko biogorivo in biomasno gorivo, namenjeno uporabi v prometu.
2. »Blaženje podnebnih sprememb« so ukrepi, ki zmanjšujejo emisije toplogrednih plinov v ozračje.
3. »Dobavitelj« je proizvajalec osebnih avtomobilov ali njegov zakoniti zastopnik s sedežem v Republiki Sloveniji, če pa proizvajalec ali njegov zakoniti zastopnik nima sedeža v EU, pa je to uvoznik ali pravna ali fizična oseba, ki daje prvič na trg v Republiki Sloveniji novi osebni avtomobil odplačno ali neodplačno.

4. »Dodeljene letne emisije« so največje dopustne emisije toplogrednih plinov za posamezno leto v skladu s predpisom EU, ki ureja zavezujoče letno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov za države članice.
5. »Država članica upravljavka« je: a) država članica EU, ki je operatorju zrakoplova odobrila operativno licenco v skladu z uredbo EU, ki določa skupna pravila za opravljanje zračnih prevozov in b) v vseh drugih primerih država članica EU z največjimi ocenjenimi pripisanimi emisijami iz letalstva iz letov, ki jih je operator zrakoplova opravil v izhodiščnem letu, in jo je določila Komisija.
6. »Električni emisijski kupon« je enota zmanjšanja emisij toplogrednih plinov, ki se ustvari z uporabo električne energije v prometu in ustreza 1 g CO₂ eq/MJ.
7. »Emisija« je izpuščanje toplogrednih plinov iz virov v napravi ali iz zrakoplova, ki izvaja določeno letalsko dejavnost, ali z ladje, ki opravlja določeno dejavnost pomorskega prometa, ali izpuščanje toplogrednih plinov iz drugih določenih dejavnosti v skladu s predpisom, ki ureja vrste naprav, dejavnosti in toplogredne pline.
8. »Emisijski kupon« je pravica, ki jo za sodelovanje v sistemu trgovanja EU s pravicami do emisije toplogrednih plinov izdaja Republika Slovenija.
9. »Energetska revščina« je stanje, v katerem je gospodinjstvo, katerega dohodek je nižji od praga tveganja revščine in ne more zadovoljiti svojih osnovnih potreb po energiji zaradi neustreznih bivanjskih razmer ali nezmožnosti izpolnjevanja teh potreb po dostopnih cenah ali nizke energijske učinkovitosti bivalnih prostorov. Med osnovne potrebe po energiji se štejejo zlasti stroški ogrevanja, priprave sanitarne vode, hlajenja, kuhanja in razsvetljave. Energetska revščina je tudi stanje, v katerem je gospodinjstvo, katerega strošek za rabo energije pomeni velik delež izdatkov glede na razpoložljivi dohodek tega gospodinjstva.
10. »Fluorirani toplogredni plini« so plini iz predpisa EU, ki ureja fluorirane toplogredne pline.
11. »Gorivo« je energent ali vsak izdelek, ki je naprodaj oziroma se uporablja oziroma je glede na namen uporabe pogonsko gorivo, ali je aditiv oziroma ekstender za pogonska goriva ali vsak drug ogljikovodik, ki je naprodaj oziroma se uporablja oziroma je glede na namen uporabe gorivo za ogrevanje, razen šote in biomase, vključno s proizvodnjo električne energije, v skladu s predpisi, ki urejajo trošarino.
12. »Izvajalec ali izvajalka dejavnosti« (v nadaljnjem besedilu: izvajalec dejavnosti) je pravna ali fizična oseba, ki izvaja poslovno dejavnost.
13. »Konvencija« je Okvirna konvencija Združenih narodov o spremembi podnebja (Uradni list RS - Mednarodne pogodbe, št. 13/95).
14. »Ladjarska družba« je lastnik ladje ali katera koli druga organizacija ali oseba, kot je upravljavec ali zakupnik gole ladje, ki je od lastnika ladje prevzela odgovornost za upravljanje ladje ter je s prevzemom take odgovornosti soglašala, da bo prevzela vse dolžnosti in odgovornosti, ki jih nalaga Mednarodni kodeks za varno upravljanje ladij in preprečevanje onesnaževanja iz Priloge I k Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 336/2006 (UL L št. 64, 4.3.2006, str. 1).
15. »Naprava« je nepremična tehnična enota, kjer poteka ena ali več določenih dejavnosti in katere koli z njimi neposredno povezane dejavnosti, ki so tehnično povezane z dejavnostmi, ki se izvajajo na tem mestu in bi lahko vplivale na emisije in onesnaževanje okolja.
16. »Naprava za proizvodnjo električne energije« je naprava, v kateri se od 1. januarja 2005 proizvaja električna energija za prodajo tretjim osebam in v kateri se ne opravlja nobena dejavnost, določena v skladu s predpisom, ki ureja vrsto naprav, dejavnosti in toplogredne pline.
17. »Nova naprava« je vsaka naprava, za katero je njen upravljavec dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov prvič pridobil v obdobju, ki se začne tri mesece pred rokom za predložitev seznama naprav Komisiji in konča tri mesece pred rokom za predložitev seznama naprav Komisiji za naslednje petletno obdobje.

18. »Novi osebni avtomobil« je katerikoli osebni avtomobil, ki še ni bil prodan osebi, ki ga je kupila za drugačen namen kakor za prodajo ali dobavo tega osebnega avtomobila.
19. »Obstoječa naprava« je naprava, ki ima na dan 30. junija dve leti pred začetkom vsakega petletnega obdobja iz prvega odstavka 39. člena tega zakona, pravnomočno dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov ali pravnomočno dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov za malo napravo.
20. »Odvzemanje toplogrednih plinov« je odvzemanje teh plinov iz zemeljske atmosfere z uporabo naravnih ali tehnoloških rešitev, vključno z izboljšanjem ponorov ali spremembo rabe zemljišča.
21. »Operator zrakoplova« je pravna ali fizična oseba, ki upravlja zrakoplov med izvajanjem določene vrste letalske dejavnosti, ali lastnik zrakoplova, kadar ta ne pozna identitete osebe, ki upravlja zrakoplov, ali je ne navede.
22. »Operator komercialnega zračnega prometa« je operator zrakoplova, ki javnosti za plačilo zagotavlja redne ali izredne storitve zračnega prometa za prevoz potnikov, tovora ali poštnih pošilk.
23. »Oprema« je premična ali nepremična oprema ali proizvod, ki vsebuje fluorirane toplogredne pline ali ozonu škodljive snovi.
24. »Osebni avtomobil« je motorno vozilo kategorije M1 v skladu s predpisi, ki urejajo ugotavljanje skladnosti vozil, razen dvo- in trikolesnih motornih vozil ter specialnih vozil.
25. »Ozonu škodljive snovi« so nadzorovane in nove snovi iz predpisa EU, ki ureja snovi, ki tanjšajo ozonski plašč.
26. »Plovba« je vsako gibanje ladje, ki se začne ali konča v pristanišču postanka.
27. »Podnaprava« je podnaprava, kot je določeno v predpisu EU, ki ureja prehodna pravila za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije.
28. »Podnebje« je značilnost vremena nad nekim območjem v daljšem časovnem obdobju.
29. »Podnebna nevtralnost« je stanje neto ničelnih emisij toplogrednih plinov, ki je doseženo z ravnovesjem med količino izpustov toplogrednih plinov v ozračje in količino odvzetih toplogrednih plinov iz ozračja.
30. »Podnebne spremembe« so spremembe dolgoročno značilnega vremena na posameznih območjih, ki so posledica človekovih dejavnosti in se nanašajo na spreminjanje sestave ozračja. Izražajo se predvsem s segrevanjem temperature zraka, spremembami razporeditve in količine padavin, trajanjem in pogostostjo ekstremnih vremenskih pojavov itd.
31. »Ponor« je katerikoli proces, dejavnost ali mehanizem, s katerim se iz ozračja odvzamejo toplogredni plini, aerosoli ali predhodniki toplogrednih plinov.
32. »Pravica« je pravica do emisije ene tone ekvivalenta ogljikovega dioksida v določenem obdobju in velja le za izpolnjevanje zahtev tega zakona in predpisov EU, ki urejajo sistem trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov ter je prenosljiva v skladu s tem zakonom in predpisi EU, ki urejajo sistem trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov.
33. »Prilagajanje podnebnim spremembam« so ukrepi za zmanjševanje ranljivosti ali povečanje odpornosti naravnih in človekovih sistemov na trenutne ali pričakovane vplive podnebnih sprememb.
34. »Prenehanje delovanja naprave« je prenehanje v skladu s predpisom EU, ki ureja prehodna pravila za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije.
35. »Pripisane emisije iz letalstva« so emisije iz vseh letov v okviru določenih letalskih dejavnosti, tj. odhodov z letališč na ozemlju države članice EU in prihodov na ta letališča iz tretje države.
36. »Pristanišče postanka« je pristanišče, v katerem se ladja ustavi, da natovori ali raztovori tovor ali da vkrca ali izkrca potnike; ali pristanišče, v katerem se ladja za delo na morju ustavi zaradi menjave posadke; izvzeti so postanki, namenjeni izključno oskrbi z gorivom ali zalogami, menjavi posadke ladij, ki niso ladje za delo

na morju, postankom v suhem doku ali popravilom ladje, njene opreme ali obojega, postanki v pristanišču, ker ladja potrebuje pomoč ali je v stiski, prevozi z ene ladje na drugo izven pristanišč, postanki, ki so namenjeni izključno iskanju zavetja pred slabim vremenom ali so potrebni zaradi dejavnosti iskanja in reševanja, in postanki kontejnerskih ladij v sosednjem pristanišču za pretovarjanje zabojnikov, kot jih določi Komisija.

37. »Prodajalec« je pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki novi osebni avtomobil prodaja ali daje v najem končnemu uporabniku.
38. »Projekcije« so projekcije v skladu z predpisi EU, ki urejajo upravljanje energetske unije in podnebnih ukrepov.
39. »Raven dejavnosti« je raven dejavnosti, kot je določena v predpisu EU, ki ureja prehodna pravila za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije.
40. »Razvojna regija« je razvojna regija po predpisih o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja.
41. »Register Unije« je standardizirana in informatizirana osrednja zbirka, v kateri se vodijo emisijski kuponi in druge z njimi enakovredne pravice do emisije toplogrednih plinov (v nadaljnjem besedilu: register Unije) v skladu z uredbo EU, ki ureja delovanje registra Unije.
42. »Regulirani subjekt« je fizična ali pravna oseba, razen končnega porabnika goriv, ki opravlja določeno dejavnost in spada v eno od naslednjih kategorij: a) v primeru prenosa goriva skozi trošarinsko skladišče, imetnik dovoljenja za trošarinsko skladišče, izdanega v skladu s predpisi, ki urejajo trošarine, in zavezanec za plačilo trošarine, ko za gorivo nastane obveznost za plačilo trošarine v skladu s predpisi, ki urejajo trošarine; b) če se točka a) ne uporablja, vsaka druga oseba, ki je za goriva zavezana za plačilo trošarine, ko za gorivo nastane obveznost za plačilo trošarine v skladu s predpisi, ki urejajo trošarine; c) če se točki a) in b) ne uporabljata, vsaka druga oseba, ki je registrirana, da je za gorivo zavezana za plačilo trošarine, v skladu s predpisi, ki urejajo trošarine; č) če se točke a), b) in c) ne uporabljajo ali če je v skladu s predpisi, ki urejajo trošarine, za plačilo trošarine za gorivo solidarno zavezanih več oseb, katera koli oseba, ki jo imenuje pristojni organ.
43. »Serviser« je fizična oseba, ki je pridobila spričevalo o usposobljenosti po tem zakonu.
44. »Sprememba upravljavca« je sprememba v posesti naprave ali dela naprave z zamenjavo pravne ali fizične osebe, ki ima okoljevarstveno dovoljenje v skladu s tem zakonom, z drugo pravno ali fizično osebo, ali njeno pripojitev k novemu upravljavcu, ali spremembo imena ali organizacijske oblike ali sedeža upravljavca.
45. »Sprememba v obratovanju naprave« je sprememba v vrsti ali delovanju naprave ali njena razširitev ali zmanjšanje njene zmogljivosti, ki bi lahko vplivala na okolje in odstopa od pogojev, pod katerimi je bilo izdano okoljevarstveno dovoljenje v skladu s tem zakonom.
46. »Sprostitev v porabo« je sprostitvev goriva v porabo v skladu s predpisi, ki urejajo trošarine.
47. »Tok ogljikovega dioksida« je pretežno sestavljen iz ogljikovega dioksida in ne sme vsebovati odpadkov ali drugih snovi, namenjenih odstranjevanju odpadkov. Tok ogljikovega dioksida lahko vsebuje naključne snovi iz vira, zajema ali postopka vbrizgavanja ogljikovega dioksida in dodane sledljive snovi, ki so v pomoč pri spremljanju in preverjanju migracije ogljikovega dioksida. Koncentracije vseh naključnih in dodanih snovi v tokove ogljikovega dioksida morajo biti pod ravnjo, ki bi škodljivo vplivala na neoporečnost območja shranjevanja ogljikovega dioksida ali infrastrukturo, namenjeno njegovemu prevozu, ali pomenila znatno tveganje za okolje.

48. »Tona ekvivalenta ogljikovega dioksida« je ena metrična tona ogljikovega dioksida ali količina drugega toplogrednega plina, ki ima enak potencial globalnega segrevanja ozračja.
49. »Toplogredni plini« so ogljikov dioksid (CO₂), metan (CH₄), dušikov oksid (N₂O), fluorirani ogljikovodiki (HFC), perfluorirani ogljikovodiki (PFC) in žveplov heksafluorid (SF₆) ter druge naravne in antropogene plinske sestavine ozračja, ki absorbirajo in ponovno oddajajo infrardeče sevanje.
50. »Upravljanje ladje« je določanje prepeljanega tovora ali poti in hitrosti ladje.
51. »Upravljaivec naprave« je fizična ali pravna oseba, ki ima napravo v lasti ali posesti ter na podlagi prenesenih stvarnih ali obligacijskih upravičenj lahko odloča o delovanju in spremembah naprave ali izvaja določeno dejavnost.
52. »Upravljaivec obstoječe naprave« v sistemu trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov v EU je oseba, ki ima na dan 30. junija dve leti pred začetkom vsakega petletnega obdobja iz prvega odstavka 36. člena tega zakona pravnomočno dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov ali pravnomočno dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov za malo napravo.
53. »Upravljaivec opreme« je fizična ali pravna oseba, ki ima dejanski nadzor nad tehničnim delovanjem opreme.
54. »Večja sprememba v obratovanju naprave, ki povzroča industrijske emisije«, je sprememba v vrsti ali delovanju naprave ali njena razširitev, ki ima lahko pomembne škodljive vplive na zdravje ljudi ali okolje. Za večjo spremembo v obratovanju naprave se šteje vsaka sprememba v vrsti ali delovanju naprave ali njena razširitev, zaradi katere se proizvodna zmogljivost naprave poveča tako, da dosega prag zmogljivosti iz predpisa, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije, kadar je ta predpisan. Za primere naprav iz tega predpisa, za katere prag zmogljivosti ni predpisan, se za večjo spremembo v obratovanju naprave, ki povzroča industrijske emisije, šteje tudi vsaka sprememba v vrsti ali delovanju naprave, ki ima pomembne škodljive vplive na zdravje ljudi ali okolje, kar ugotavlja ministrstvo, pristojno za okolje, za vsak primer posebej.
55. »Vpliv letalstva«, ki ni povezan z ogljikovim dioksidom, je vpliv na podnebje, povzročen z izpusti dušikovih oksidov (NO_x), sajastih delcev in oksidiranih žveplovih spojin, ter vpliv vodnih hlapov, vključno s kondenzacijskimi sledmi, do katerih prihaja med zgorevanjem goriva v zrakoplovu, ki opravlja določeno letalsko dejavnost.
56. »Zeleno proračunsko načrtovanje« je postopek prepoznavanja, merjenja, označevanja in načrtovanja proračunskih prihodkov, odhodkov ter davčnih izdatkov, s katerim je vzpostavljen pregled nad proračunskim financiranjem projektov in ukrepov kot elementov načrta razvojnih programov (v nadaljnjem besedilu: NRP) za doseganje okoljskih ciljev v skladu z Uredbo EU o taksonomiji.
57. »Zgodovinske emisije« iz letalstva so povprečje letnih emisij v koledarskih letih 2004, 2005 in 2006 iz zrakoplovov, ki izvajajo določene letalske dejavnosti.
58. »Zgorevanje« je oksidacija goriva ne glede na to, kako se toplota, električna ali mehanska energija, proizvedene s tem postopkom, uporabljajo, in vse druge neposredno povezane dejavnosti, vključno s čiščenjem odpadnih plinov.

(2) Izrazi s področja varstva okolja, ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi s področja varstva okolja.

(3) Izrazi s področja energetike, ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi s področja energetike.

2. Oddelek: Temeljna načela

5. člen (načelo komplementarnosti)

- (1) Država in občina pri sprejemanju politik in ukrepov, ki se nanašajo na podnebne spremembe upoštevata okoljske, družbene in gospodarske posledice njihovega izvajanja.
- (2) Sprejemanje in izvajanje politik in ukrepov za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov in prilagajanje podnebnim spremembam ne sme bistveno škodljivo vplivati na druge dele okolja in poslabšati ekosistemskih storitev narave ter stanja biodiverzitete. Podnebne politike in ukrepi upoštevajo ter vključujejo na naravi temelječe rešitve in prispevajo k ohranjanju ali izboljšanju stanja biodiverzitete.

6. člen (načelo vključevanja)

- (1) Država in občina vključujeta podnebne politike in ukrepe, v pripravo in izvajanje politik ter ukrepov na vseh področjih gospodarskega in družbenega razvoja.
- (2) Vsakdo je dolžan po svojih najboljših močeh prispevati za doseganje ciljev iz tretjega člena tega zakona.
- (3) Država in občina pri snovanju in izvajanju podnebnih politik v podnebni dialog vključujeta strokovno in širšo javnost ter deležnike, na katere te politike vplivajo.

7. člen (načelo družbene sprejemljivosti in pravičnosti)

- (1) Država vzpostavlja pogoje za družbeno sprejemljiv in pravičen prehod na podnebno nevtrarno gospodarstvo.
- (2) Država in občina sprejemata ekonomske in finančne ukrepe za prehod na podnebno nevtrarno gospodarstvo, pri čemer upošteva državljane in območja, na katera bi prehod na podnebno nevtrarno lahko nesorazmerno vplival.

8. člen (načelo enakopravnosti in nediskriminatornosti)

Država in občina pri sprejemanju politik in ukrepov na področju podnebnih sprememb spoštujeta, upoštevata, spodbujata človekove pravice, pravice ranljivih skupin, skupnosti, okolja kot tudi enake možnosti žensk in moških.

9. člen (načelo onesnaževalec plača)

Proizvajalec emisij toplogrednih plinov mora nositi bremena onesnaževanja okolja, ki jih njegova proizvodnja povzroča. Pri tem je potrebno upoštevati okoljska bremena, ki nastajajo v celotnem življenjskem ciklu.

II. poglavje: STRATEGIJE IN NAČRTI

10. člen (dolgoročna podnebna strategija)

- (1) Dolgoročna podnebna strategija je temeljni dolgoročni razvojni dokument za doseganje ciljev podnebne politike in zajema obdobje najmanj naslednjih 30 let.
- (2) Dolgoročna podnebna strategija vsebuje:
 1. analizo stanja in znanstvenih dognanj glede podnebnih sprememb;
 2. določitev dolgoročnih ciljev zmanjšanja emisij toplogrednih plinov in prilagajanja podnebnim spremembam z vmesnimi cilji;
 3. možne scenarije zmanjševanja emisij toplogrednih plinov in povečevanja ponorov ogljika za doseganje ciljev podnebne politike ter okvirno oceno posledic teh scenarijev;
 4. možne ukrepe za doseganje ciljev podnebne politike po posameznih sektorjih;
 5. kazalnike, ki omogočajo spremljanje napredka pri doseganju ciljev, ter
 6. analizo skladnosti drugih sektorskih politik in sprejetih razvojnih dokumentov z dolgoročno podnebno strategijo.
- (3) Dolgoročno podnebno strategijo pripravi ministrstvo, pristojno za podnebne spremembe (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), v sodelovanju z drugimi pristojnimi ministrstvi in v skladu z Uredbo 2018/1999/EU.
- (4) Dolgoročno podnebno strategijo na predlog Vlade Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Vlada) sprejme Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Državni zbor).
- (5) Dolgoročna podnebna strategija se pregleda in po potrebi posodobi vsakih 10 let.

11. člen (celoviti energetske in podnebni načrt)

- (1) Celoviti nacionalni energetske in podnebni načrt (v nadaljnjem besedilu: NEPN) je akcijsko-strateški dokument za načrtovanje energetske in podnebne politike in zajema obdobje najmanj naslednjih 10 let.
- (2) NEPN v skladu z Uredbo 2018/1999/EU pripravi ministrstvo, pristojno za energijo in ga predloži vladi v sprejem.

- (3) Projekti in ukrepi določeni v NEPN so v javnem interesu z vidika energetske in podnebne politike.
- (4) Vlada vsaki dve leti do 15. marca sprejme poročilo o stanju izvajanja NEPN, ki ga pripravi ministrstvo, pristojno za energijo, v skladu z Uredbo 2018/1999/EU in predloži vladi v sprejem.

12. člen
(koordinator)

- (1) Ministrstva, ki so zadolžena za izvajanje ukrepov, določenih v NEPN, določijo koordinatorja, ki je zadolžen za koordinacijo učinkovitega izvajanja ukrepov, določenih v NEPN in izvajanje 13. in 22. člena tega zakona.
- (2) Koordinatorji se na predlog ministrstva, pristojnega za energijo, sestanejo vsaj dvakrat letno in preverijo izvajanje ukrepov ter doseganje ciljev NEPN. Vsaj eno srečanje poteka v sodelovanju s posvetovalnim telesom iz 18. člena.

13. člen
(strategija prilagajanja podnebnim spremembam)

- (1) Strategija prilagajanja podnebnim spremembam je temeljni dolgoročni dokument za pripravo politik in ukrepov za prilaganje podnebnim spremembam in zajema obdobje najmanj 30 let. Strategija je lahko del dolgoročne podnebne strategije.
- (2) Strategijo prilagajanja podnebnim spremembam pripravi ministrstvo, v sodelovanju z drugimi pristojnimi ministrstvi in v skladu z Uredbo 2021/1119/ES.
- (3) Strategijo prilagajanja podnebnim spremembam na predlog Vlade sprejme Državni zbor.
- (4) Strategija prilagajanja podnebnim spremembam se pregleda in po potrebi dopolni ali spremeni vsakih 10 let.

14. člen
(vsebina strategije prilagajanja podnebnim spremembam)

Strategija prilagajanja podnebnim spremembam določa usmeritve za zmanjševanje ranljivosti ali povečanje odpornosti naravnih in človekovih sistemov na trenutne ali pričakovane vplive podnebnih sprememb. Temelji na aktualnih projekcijah bodočega podnebja, na analizah ranljivosti in analizi preteklih ukrepov prilagajanja podnebnim spremembam ter mora vsebovati zlasti:

1. oceno vplivov podnebnih sprememb na družbo in okolje;
2. oceno ranljivosti in tveganj;
3. strateške usmeritve prilagajanja po prednostnih sektorjih:
 - a. prostorsko načrtovanje,
 - b. vodni viri in upravljanje voda,
 - c. kmetijstvo,
 - d. gozdarstvo,
 - e. energetika,

- f. infrastruktura in stavbe,
- g. varstvo pred naravnimi nesrečami,
- h. javno zdravje,
- i. gospodarstvo,
- j. socialno varstvo in
- k. urbana območja;

- 4. cilje glede zmanjšanja ranljivosti na podnebne spremembe in dvig odpornosti;
- 5. podporne dejavnosti na nacionalni ravni za izvedbo ukrepov za prilagajanje ter
- 6. okvir za spremljanje in ocenjevanje izvedbe s kazalci.

15. člen

(regionalni akcijski načrti prilagajanja podnebnim spremembam)

- (1) Na podlagi Strategije prilagajanja podnebnim spremembam iz 13. člena tega zakona se za vsako razvojno regijo v Republiki Sloveniji pripravi Regionalni akcijski načrt prilagajanja podnebnim spremembam (v nadaljevanju: akcijski načrt), ki vsebuje ukrepe za prilagajanje podnebnim spremembam na regionalni ravni.
- (2) Za pripravo akcijskega načrta so odgovorne regionalne razvojne agencije.
- (3) Minister podrobneje določi način izdelave in vsebino regionalnih akcijskih načrtov prilagajanja podnebnim spremembam.
- (4) Akcijski načrti morajo upoštevati usmeritve in cilje iz Strategije prilagajanja podnebnim spremembam ter geografske, ekonomske, okoljske, razvojne in druge posebnosti regije.
- (5) Akcijski načrti morajo vsebovati konkretne ukrepe, roke za izvedbo, pristojne institucije za izvajanje ukrepov ter oceno finančnih sredstev za izvedbo ukrepov, ki bodo prispevali k ciljem prilagajanja podnebnim spremembam in dvigu odpornosti v tej regiji.
- (6) Akcijski načrt regije potrdi Razvojni svet regije po predhodnem soglasju ministrstva.
- (7) Akcijski načrti regij se pregledujejo in posodablajo vsakih 5 let v skladu z novimi znanstvenimi spoznanji, potrebami prilagajanja in spremembami v regijskih okoliščinah.

16. člen

(socialni načrt za podnebje)

- (1) Socialni načrt za podnebje (v nadaljnjem besedilu: socialni načrt) je akcijsko-strateški dokument, ki vključuje ukrepe in naložbe za obravnavanje vpliva cen ogljika ali prihodkov od okoljske dajatve za onesnaževanje zraka z emisijo ogljikovega dioksida na ranljiva gospodarstva, ranljiva mikropodjetja in ranljive uporabnike prevoza, da se zagotovijo cenovno dostopno ogrevanje, hlajenje in mobilnosti, hkrati pa se spremljajo in pospešijo ukrepi k doseganju ciljev, določenih v Uredbi 2023/955/EU.
- (2) Socialni načrt v skladu z Uredbo 2023/955/EU pripravi ministrstvo in ga predloži vladi v sprejem.

- (3) Vlada vsaki dve leti do 15. marca sprejme poročilo o stanju izvajanja socialnega načrta, ki ga pripravi ministrstvo v skladu s predpisom iz drugega odstavka tega člena in ga predloži vladi v sprejem.

17. člen
(uskklajenost pravnih aktov)

- (1) Politike, strategije, programi, načrti in splošni pravni akti oziroma njihovi posamezni deli države in občin morajo biti usklajeni s cilji in usmeritvami, določenimi v dolgoročni podnebni strategiji, strategiji prilagajanja podnebnim spremembam in NEPN, ob upoštevanju ciljev, določenih v 3. členu tega zakona.
- (2) Predlagatelji v postopku priprave aktov iz prejšnjega odstavka obrazložijo, na kakšen način so v okviru priprave upoštevali vidike blaženja podnebnih sprememb in prilagajanja na podnebne spremembe.

III. poglavje: ORGANIZACIJE NA PODROČJU PODNEBNIH SPREMEMB

18. člen
(Podnebni svet)

- (1) Podnebni svet ustanovi vlada kot neodvisno znanstveno posvetovalno telo za podnebne politike.
- (2) V Podnebni svet vlada na predlog ministra imenuje devet neodvisnih strokovnjakov in devet njihovih namestnikov s poznavanjem področja zmanjšanja emisij toplogrednih plinov in prilagajanja podnebnim spremembam za obdobje šestih let z možnostjo enkratnega ponovnega imenovanja. Pri imenovanju kandidatov morajo biti zastopane naravoslovne in tehnične vede ter družboslovne in humanistične vede. Vlada upošteva načelo uravnotežene zastopanosti spolov, to je najmanj 40-odstotno zastopanstvo enega spola pri sestavi Podnebnega sveta.
- (3) Štiri člane in štiri njihove namestnike Podnebnega sveta predlagajo javne univerze, tri člane in tri njihove namestnike Slovenska akademija znanosti in umetnosti, dva člana in njuna namestnik pa nevladne organizacije iz 19. člena tega zakona. Podnebni svet ima predsednika, ki ga izvolijo člani Podnebnega sveta izmed sebe.
- (4) Naloge Podnebnega sveta so svetovanje v obliki strokovnih mnenj in priporočil o obstoječih in predlaganih ukrepih podnebnih politik ter o njihovi skladnosti z ratificiranimi mednarodnimi pogodbami in predpisi EU s področja podnebnih sprememb, predvsem pa Podnebni svet:
1. spremlja izvajanje dolgoročne podnebne strategije, NEPN, strategije prilagajanja podnebnim spremembam in drugih strateških dokumentov, ki lahko vplivajo na blaženje in prilagajanje podnebnim spremembam, ter se opredeli do poročil o njihovem izvajanju;

2. daje predloge za sprejemanje ukrepov na področju blaženja podnebnih sprememb in prilagajanje nanje ter za njihovo izvajanje v skladu z najnovejšimi znanstvenimi dognanji;
 3. daje mnenje o predlogu podnebnega ogledala in morebitna priporočila v njem ter ga pošlje Državnemu zboru;
 4. prispeva k celoviti obravnavi ukrepov glede podnebnih sprememb, vključno s sektorskimi ukrepi;
 5. pripravi letno poročilo o svojem delu ;
 6. sodeluje s strokovnimi institucijami na področju podnebnih sprememb ter z državnimi institucijami in lokalnimi skupnostmi.
- (5) Podnebni svet svoja mnenja, priporočila in letno poročilo javno objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.
- (6) Administrativno, tehnično in finančno podporo Podnebnemu svetu zagotavlja ministrstvo.
- (7) Podnebni svet deluje na podlagi poslovnika, ki ga sprejme Podnebni svet in potrdi vlada. V poslovniku se določita zlasti način dela Podnebnega sveta in nadomestila za delo njegovih članov in njihovih namestnikov.

19. člen

(nevladne organizacije, ki delujejo v javnem interesu na področju podnebnih sprememb)

- (1) Status nevladne organizacije v javnem interesu na področju podnebnih sprememb lahko pridobi nevladna organizacija, ki izpolnjuje pogoje iz zakona, ki ureja status nevladne organizacije v javnem interesu, in:
1. je ustanovljena zaradi delovanja na področju podnebnih sprememb ter
 2. aktivno deluje na področju podnebnih sprememb najmanj dve leti.
- (2) Minister podrobneje predpiše pogoje iz prejšnjega odstavka in določi merila za ugotavljanje njihovega izpolnjevanja.
- (3) Ministrstvo lahko glede projektov, ki jih sofinancira država, od občine zahteva, da pridobi mnenje nevladne organizacije v javnem interesu na področju podnebnih sprememb glede vprašanj, povezanih s področjem in območjem njenega delovanja.
- (4) Minister podeli nevladni organizaciji, ki izpolnjuje pogoje iz tega člena, status nevladne organizacije v javnem interesu z odločbo.
- (5) Nevladni organizaciji, ki ima status nevladne organizacije v javnem interesu, pa ne izpolnjuje več predpisanih pogojev, minister z odločbo status nevladne organizacije v javnem interesu odvzame.

20. člen

(dan za podnebje)

- (1) Vsako leto je tretji četrtek v mesecu septembra razglašen kot dan za podnebje.

(2) V okviru dneva za podnebje:

1. Državni zbor obravnava podnebno ogledalo in mnenje podnebnega sveta na podnebno ogledalo.
2. izvedejo se izobraževalni in promocijski dogodki na področju podnebnih sprememb;
3. vsi vzgojno-izobraževalni in visokošolski zavodi se posvečajo podnebnim temam.

IV. poglavje: UKREPI ZA ZMANJŠEVANJE KOLIČINE EMISIJ TOPLOGREDNIH PLINOV V SEKTORJIH, KI NISO VKLJUČENI V SISTEM TRGOVANJA S PRAVICAMI DO EMISIJE TOPLOGREDNIH PLINOV

21. člen

(zavezujoče letno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov)

- (1) Obveznost zmanjšanja emisij toplogrednih plinov in zavezujoče letno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v tem obdobju ter sektorji, na katere se obveznost zmanjšanja nanaša, so določeni v Uredbi 2018/842/EU, ki ureja zavezujoče letno zmanjšanje emisije toplogrednih plinov za države članice.
- (2) Ministrstvo na podlagi nacionalnih evidenc emisij toplogrednih plinov in projekcij emisij toplogrednih plinov iz sektorjev, ki niso vključeni v sistem trgovanja s pravicami do emisij toplogrednih plinov, v okviru podnebnega ogledala iz 70. člena tega zakona preverja doseganje ciljev.
- (3) Če cilji v predpreteklem letu niso bili doseženi, vlada do 30. septembra sprejme akcijski načrt ukrepov, ki jih bo izvedla najkasneje v roku enega leta za ponovno doseganje ciljev. Akcijski načrt ukrepov pripravi ministrstvo v sodelovanju z drugimi ministrstvi.
- (4) Posvetovalno telo iz 18. člena tega zakona poda mnenje k predlogu akcijskega načrta ukrepov iz prejšnjega odstavka.

22. člen

(upravljanje dodeljenih letnih emisij)

- (1) Letne emisije toplogrednih plinov, ki so dodeljene Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: dodeljene letne emisije) na podlagi Uredbe 2018/842/EU, ki ureja zavezujoče letno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov za države članice, se štejejo za finančno premoženje države.
- (2) Z dodeljenimi letnimi emisijami v imenu in za račun države upravlja in razpolaga ministrstvo v skladu predpisom iz prejšnjega odstavka. Upravljanje z dodeljenimi letnimi emisijami obsega tudi uporabo prilagodljivosti v skladu z Uredbo 2018/841EU, ki ureja obračunavanje emisij in ponorov toplogrednih plinov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva.
- (3) Upravljanje z dodeljenimi letnimi emisijami obsega izposojanje in shranjevanje dodeljenih letnih emisij, razpolaganje pa tudi njihovo prodajo ali nakup.

23. člen
(izposojanje in shranjevanje dodeljenih letnih emisij)

- (1) Republika Slovenija si lahko svoje dodeljene letne emisije sposodi iz naslednjega leta ali shrani v skladu s predpisom EU iz prvega odstavka prejšnjega člena.
- (2) Minister s sklepom odloči o izposoji ali shranjevanju iz prejšnjega odstavka v skladu s predpisom EU iz prvega odstavka prejšnjega člena.
- (3) Minister pošlje svojo odločitev tudi nacionalnemu administratorju registra Unije.

24. člen
(razpolaganje z dodeljenimi letnimi emisijami)

- (1) Republika Slovenija lahko proda ali kupi dodeljene letne emisije v primerih, določenih s predpisom EU iz prvega odstavka 22. člena tega zakona.
- (2) Ne glede na določbe predpisov o javnih financah, se razpolaganje z dodeljenimi letnimi emisijami ne prikazuje v letnem programu prodaje državnega premoženja.
- (3) Ne glede na določbe predpisov o javnih financah, lahko vlada na predlog ministrstva kupi potrebne količine dodeljenih letnih emisij od druge države članice z neposredno sklenitvijo pogodbe o prodaji z državo članico, ki ponudi najboljše pogoje nakupa.
- (4) Ne glede na določbe predpisov o javnih financah lahko vlada na predlog ministrstva proda viške dodeljenih letnih emisij drugi državi članici z neposredno sklenitvijo pogodbe o nakupu z državo članico, ki ponudi najboljše pogoje prodaje.
- (5) Ministrstvo imenuje komisijo za izvedbo in nadzor nad prodajo in nakupom dodeljenih letnih emisij.
- (6) Sredstva, pridobljena s prodajo dodeljenih letnih emisij, so priliv Podnebnega sklada.
- (7) Vir sredstev za nakup dodeljenih letnih emisij je Sklad za podnebne spremembe (v nadaljnjem besedilu: Podnebni sklad).

V. poglavje: UKREPI NA PODROČJU RABE ZEMLJIŠČ, SPREMEMBE RABE ZEMLJIŠČ IN GOZDARSTVA

25. člen
(raba zemljišč, sprememba rabe zemljišč in gozdarstvo)

- (1) Ministrstvo, pristojno za gozdarstvo, pripravi in pošlje Komisiji državni načrt za obračunavanje emisij in odvzemov toplogrednih plinov na področju gozdarstva v skladu z Uredbo 2018/841/EU.
- (2) Ukrepi za izpolnjevanje obveznosti iz prvega odstavka tega člena so določeni v NEPN iz 11. člena tega zakona.

VI. poglavje TRGOVANJE S PRAVICAMI DO EMISIJE TOPLOGREDNIH PLINOV V EU

1. oddelek: Sistem trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov

26. člen

(sistem trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov)

- (1) Za spodbujanje zmanjšanja emisij toplogrednih plinov na stroškovno in ekonomsko učinkovit način in za pospešeno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, ki se iz znanstvenega vidika šteje kot nujno za preprečevanje nevarnih podnebnih sprememb in ki prispeva k doseganju cilja podnebne nevtralnosti, kakor je določena s predpisi EU in ratificiranimi ter objavljenimi mednarodnimi akti s področja podnebnih sprememb, je na območju EU vzpostavljen sistem trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov (v nadaljevanju: sistem trgovanja), kot ga določajo predpisi EU, ki ta sistem urejajo.
- (2) Pravice, ki jih izda pristojni organ druge države članice, se priznavajo za namene izpolnjevanja obveznosti upravljavca naprave, operatorja zrakoplova, ladjarske družbe in reguliranega subjekta v Republiki Sloveniji.
- (3) Imetnik emisijskih kuponov in pravic iz drugega odstavka tega člena je lahko vsaka oseba.
- (4) Pravice iz prejšnjega odstavka so prenosljive med:
 1. osebami v EU;
 2. osebami v EU in osebami v tretjih državah, kadar so takšne pravice priznane v skladu s predpisi EU.
- (5) Imetnik pravice iz tretjega odstavka tega člena lahko kadarkoli zahteva njeno razveljavitev v skladu s predpisi EU, ki urejajo delovanje registra Unije, pri tem pa ni upravičen do nadomestila njihove vrednosti.
- (6) Veljavnost pravic iz tretjega odstavka tega člena, izdanih od 1. januarja 2013, ni omejena. Pravice, izdane od 1. januarja 2021, veljajo za emisije toplogrednih plinov od leta 2021 naprej.

27. člen

(register Unije)

- (1) Pravice iz tretjega odstavka prejšnjega člena, izdane od 1. januarja 2012 dalje, se vodijo v registru Unije v skladu s predpisom EU, ki ureja delovanje registra Unije.
- (2) Nacionalni administrator Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: nacionalni administrator) izvršuje naloge in pooblastila v nacionalnem delu registra Unije v skladu s predpisom EU iz prvega odstavka tega člena.

- (3) Nacionalni administrator sklene z osebo, ki ji v registru Unije odpre račun, pogodbo, s katero se podrobneje uredijo razmerja med nacionalnim administratorjem in imetnikom računa.
- (4) Če nacionalni administrator zavrne odprtje računa v registru Unije ali zavrne osebo, ki je v imenu imetnika računa pooblaščen za upravljanje računa, izda o tem odločbo. Pritožba zoper to odločbo ni dovoljena, mogoče pa je začeti upravni spor.
- (5) Imetnik računa je dolžan nacionalnemu administratorju plačevati nadomestilo za uporabo računa, račun pa uporabljati v skladu s predpisoma iz prvega in devetega odstavka tega člena.
- (6) Zaradi preprečevanja pranja denarja, financiranja terorizma, korupcije ali drugih hudih kaznivih dejanj, nacionalni administrator sodeluje z organi pregona, davčnega nadzora in organom, pristojnim za preprečevanje pranja denarja, v skladu s predpisom iz prvega odstavka tega člena.
- (7) Nacionalni administrator sporoči organu, pristojnemu za preprečevanje pranja denarja, vse transakcije, ki presegajo vrednost 15.000 eurov, v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma.
- (8) Podatki iz registra Unije so dostopni javnosti v skladu s predpisom EU iz prvega odstavka tega člena.
- (9) Vlada določi nacionalnega administratorja, višino nadomestila za uporabo računa v registru Unije ter podrobnejši način in pogoje poslovanja v nacionalnem delu registra Unije.

2. oddelek: Dražba emisijskih kuponov

28. člen (dražba emisijskih kuponov)

- (1) Republika Slovenija od leta 2019 ponudi na dražbi emisijske kupone, ki pripadajo Republiki Sloveniji za naprave, in niso dodeljeni brezplačno v skladu s tem zakonom ali razveljavljeni v skladu s tem zakonom.
- (2) Republika Slovenija ponudi na dražbi tudi emisijske kupone, ki pripadajo Republiki Sloveniji za:
 1. operatorje zrakoplovov ter
 2. ladjarske družbe od leta 2024.
- (3) Od leta 2027 se prodajajo na dražbi tudi emisijski kuponi, ki pripadajo Republiki Sloveniji za regulirane subjekte.
- (4) Dražba emisijskih kuponov poteka v skladu s predpisom EU, ki ureja časovni načrt, upravljanje in druge vidike dražbe pravic do emisije toplogrednih plinov.
- (5) SID – Slovenska izvozna in razvojna banka, d. d., Ljubljana (v nadaljnjem besedilu: SID banka) je uradna dražiteljica na dražbah iz prejšnjega odstavka v imenu in za račun Republike Slovenije.

- (6) Ministrstvo in SID banka skleneta pogodbo, s katero podrobneje uredita opravljanje nalog uradne dražiteljice iz prejšnjega odstavka, plačilo za opravljanje nalog in poročanje ministrstvu.
- (7) Vlada pooblasti ministra, da pristopi k dražbenemu sistemu, na katerem bo Republika Slovenija ponujala svoje emisijske kupone.

29. člen
(Sklad za podnebne spremembe)

- (1) V okviru državnega proračuna je kot proračunski sklad za nedoločen čas ustanovljen Podnebni sklad.
- (2) Namen Podnebnega sklada je financiranje in sofinanciranje izvedbe ukrepov za blaženje in prilagajanje posledicam podnebnih sprememb.
- (3) Za upravljanje Podnebnega sklada je pristojno ministrstvo.
- (4) Viri financiranja Podnebnega sklada so namenski prihodki proračuna:
 1. prihodki, ustvarjeni s prodajo emisijskih kuponov na dražbah iz prvega, drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena, razen prihodkov, ki se v skladu s Pogodbo o delovanju Evropske unije (UL L št. 326, z dne 26. 10. 2012, str.1.) vključijo v proračun Unije,
 2. prihodki, pridobljeni s prodajo dodeljenih letnih emisij iz 24. člena tega zakona in
 3. prihodki od plačil okoljske dajatve zaradi onesnaževanja zraka z emisijo ogljikovega dioksida iz 77. člena tega zakona.

30. člen
(poraba sredstev Podnebnega sklada)

- (1) Sredstva Podnebnega sklada, pridobljena z dražbo emisijskih kuponov za naprave, letalstvo in ladjarske družbe se porabijo za enega ali več naslednjih namenov:
 1. zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, vključno s prispevkom v Svetovni sklad za energetska učinkovitost in obnovljive vire ter v Sklad za prilagajanje, določen na podlagi Konvencije;
 2. prilagajanje na vplive podnebnih sprememb, financiranje raziskav in razvoja ter demonstracijskih projektov za zmanjšanje emisij in prilagajanje podnebnim spremembam, vključno s sodelovanjem v pobudah Evropskega strateškega načrta za energetska tehnologijo in evropskih tehnoloških platform;
 3. razvoj obnovljivih virov energije in omrežij za prenos električne energije za izpolnitev zaveze Unije v zvezi z uporabo obnovljivih virov energije in ciljev Unije glede medsebojne povezanosti ter razvoj drugih tehnologij, ki prispevajo k prehodu na varno in trajnostno nizkoogljično gospodarstvo in pripomorejo k izpolnitvi zaveze EU, da poveča energetska učinkovitost na ravni, dogovorjene v ustreznih zakonodajnih aktih EU, vključno s proizvodnjo električne energije iz samoporabnikov električne energije iz obnovljivih virov in skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov;

4. ukrepe za preprečevanje krčenja gozdov in podpiranje varstva in obnove šotišč, gozdov in drugih zemeljskih ali morskih ekosistemov, vključno z ukrepi, ki prispevajo k varstvu, obnovi in boljšemu upravljanju teh ekosistemov, zlasti zaščitenih morskih območij, ter za povečanje pogozdovanja, prijaznega biotski raznovrstnosti, in obnovo gozdov, tudi v državah v razvoju, ki so ratificirale Pariški sporazum, pa tudi ukrepe za prenos tehnologij in podpiranje prilagajanja negativnim učinkom podnebnih sprememb v teh državah;
5. zajemanje ogljikovega dioksida v gozdovih in tleh EU;
6. okolju varno zajemanje in geološko shranjevanje ogljikovega dioksida, zlasti iz elektrarn na trdna fosilna goriva ter vrste industrijskih sektorjev in delov sektorjev, tudi v tretjih državah, in inovativne tehnološke metode odvzemov ogljika, kot npr. neposredno zajemanje iz zraka in shranjevanje;
7. vlaganje v prehod na oblike prometa, ki znatno prispevajo k razogljichenju sektorja, in v pospešitev tega prehoda, vključno z razvojem podnebnju prijaznih storitev in tehnologij potniškega in tovornega železniškega prometa ter avtobusnih storitev, v ukrepe za razogljichenje pomorskega sektorja, vključno z izboljšanjem energetske učinkovitosti ladij, pristanišč, inovativnih tehnologij in infrastrukture, ter v trajnostna alternativna goriva, kot sta vodik in amonijak, ki se proizvajata iz obnovljivih virov, in v pogonske tehnologije brez emisij, ter financiranje ukrepov v podporo razogljichenju letališč v skladu s predpisom EU, ki ureja vzpostavitev infrastrukture za alternativna goriva in predpisom EU, ki ureja zagotavljanje enakih konkurenčnih pogojev za trajnostni zračni promet;
8. financiranje raziskav in razvoja na področju energetske učinkovitosti in čistih tehnologij v dejavnostih, določenih v predpisu, ki določa vrste naprav, dejavnosti in toplogredne pline;
9. ukrepe, katerih namen je izboljšanje energetske učinkovitosti, sistemov daljinskega ogrevanja in izolacije, za podporo učinkovitih sistemov ogrevanja in hlajenja, ki delujejo na energijo iz obnovljivih virov, ali podporo temeljiti in postopni prenovi stavb v skladu zahtevami o energetske učinkovitosti po predpisih o učinkoviti rabi energije, začeni s prenovi najmanj učinkovitih stavb;
10. ukrepe zagotavljanja finančne podpore za obravnavanje socialnih vidikov v gospodinjstvih z nižjim in srednjim dohodkom, tudi z zniževanjem izkrivljajočih davkov in z usmerjenim znižanjem carin in dajatev za električno energijo iz obnovljivih virov;
11. financiranje državnih shem podnebnih dividend, ki dokazano pozitivno vplivajo na okolje;
12. kritje administrativnih stroškov upravljanja sistema trgovanja;
13. financiranje podnebnih ukrepov v ranljivih tretjih državah, tudi za prilagajanje na učinke podnebnih sprememb, z upoštevanjem nadaljnega povečevanja mednarodnega podnebnega financiranja v teh državah;
14. spodbujanje pridobivanja spretnosti in prerazporeditve delovne sile, da bi v tesnem sodelovanju s socialnimi partnerji pripomogli k pravičnemu prehodu na podnebno nevtralno gospodarstvo, zlasti v regijah, ki jih tranzicija delovnih mest najbolj zadeva, ter naložbe v izpopolnjevanje in preusposabljanje delavcev, ki bi jih prehod lahko prizadel, vključno z delavci v pomorstvu;
15. za obravnavanje morebitnega preostalega tveganja selitve virov CO₂ v sektorjih, določenih v predpisih EU, ki urejajo mehanizem za ogljično prilagoditev na mejah EU ali
16. kritje posrednih stroškov zaradi stroškov emisij toplogrednih plinov;
17. kritje stroškov administracije in zaposlitev, potrebnih za dodeljevanje sredstev Podnebnega sklada ter kritje stroškov dela, nastalih pri izvajanju projektov, financiranih iz Podnebnega sklada.

- (2) Sredstva Podnebnega sklada, pridobljena s prodajo pravic na dražbi iz tretjega odstavka 28. člena tega zakona, se porabijo za enega ali več namenov iz prvega odstavka tega člena.
- (3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka imajo prednost ukrepi, ki lahko prispevajo k obravnavi socialnih vidikov trgovanja z emisijami na področju reguliranih subjektov, in sicer:
1. ukrepi, ki naj bi prispevali k razogljichenju ogrevanja in hlajenja stavb ali zmanjšanju potreb stavb po energiji, vključno z vključevanjem energije iz obnovljivih virov, ter povezane ukrepe v skladu s predpisi, ki urejajo učinkovito rabo energije, in ukrepe za finančno podporo gospodinjstvom z nizkim dohodkom v stavbah z najslabšimi rezultati;
 2. ukrepi za pospešitev uporabe brezemisijских vozil ali finančno podporo za uvajanje popolnoma interoperabilne oskrbovalne in polnilne infrastrukture za brezemisijська vozila ali ukrepe za spodbujanje prehoda na javni prevoz in izboljšanje multimodalnosti ali finančno podporo za obravnavanje družbenih vidikov v zvezi z uporabniki prevoza z nizkim in srednjim dohodkom;
 3. ukrepi za financiranje socialnega načrta za podnebje v s predpisom EU, ki ureja vzpostavitev Socialnega sklada za podnebje;
 4. ukrepi za zagotavljanje finančnega nadomestila končnim porabnikom goriv, v primerih, ko se takemu dvojnemu štetju emisij ni mogoče izogniti ali kadar so bile pravice za namene sistema trgovanja za regulirane subjekte predane za emisije iz naprav, letalskih dejavnosti ali ladijskega prometa v skladu s tem zakonom.
- (4) Vlada sprejme Program porabe sredstev Podnebnega sklada (v nadaljnjem besedilu: program Podnebnega sklada) za obdobje treh let, ki vsebuje seznam ukrepov, namene porabe sredstev, upravičence do porabe sredstev oziroma navedbo izvajalca posameznega ukrepa in opis ovrednotenja učinka izvedbe posameznega ukrepa. Program Podnebnega sklada predstavlja podlago za priglasitev sheme državne pomoči za ukrepe, ki potrebujejo priglasitev državne pomoči. Pri ukrepih, ki vključujejo večletne projekte, se ne glede na obdobje, za katero se sprejema program Podnebnega sklada, v njem navedejo predvidena finančna sredstva do zaključka projekta in se v ta namen prevzemajo finančne obveznosti v breme proračunov prihodnjih let.
- (5) Ministrstvo poroča Komisiji o porabi sredstev iz prejšnjega odstavka v skladu z uredbo EU, ki ureja upravljanje energetske unije in podnebnih ukrepov.
- (6) Sredstva Podnebnega sklada se lahko z neposredno pogodbo dodeljujejo tudi neposrednim ali posrednim proračunskim uporabnikom, ki jih je za izvajanje javnih nalog ustanovila ali pooblastila Republika Slovenija ali občina.
- (7) Do sredstev iz četrtega odstavka tega člena ni upravičena oseba:
1. katere zapadle neplačane obvezne dajatve in druge denarne nedavčne obveznosti, ki jih pobira Finančna uprava Republike Slovenije, na dan predložitve vloge za pridobitev sredstev znašajo 50 eurov ali več ali
 2. na dan predložitve vloge za pridobitev sredstev ni imela predloženih vseh obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja za zadnjih pet let do dne vloge za pridobitev sredstev.

- (8) Za potrebe odločanja o pravici do pridobitve sredstev iz četrtega odstavka tega člena se podatki o tem, ali vlagatelj vloge za pridobitev sredstev izpolnjuje pogoje iz prejšnjega odstavka, brezplačno pridobijo iz evidence, ki jo vodi Finančna uprava Republike Slovenije.
- (9) Oseba, ki je prejela sredstva Podnebnega sklada, mora zagotoviti prepoznavnost vira financiranja ukrepov ali projektov, za katere je prejela sredstva, tako da zagotovi skladne, učinkovite in sorazmerne informacije različnim ciljnim skupinam, tudi medijem in javnosti, navede izvor teh sredstev in zagotovi prepoznavnost (so) financiranja Republike Slovenije iz Podnebnega sklada, zlasti pri promoviranju projektov in njihovih rezultatov.

31. člen
(nadomestilo za kritje posrednih stroškov)

- (1) Vlada določi način in pogoje dodelitve nadomestila za kritje posrednih stroškov iz 16. točke prvega odstavka prejšnjega člena v korist določenih sektorjev ali delov sektorjev, ki so izpostavljeni tveganju premestitve emisij ogljikovega dioksida, ter so določeni s sklepom EU, ki določa sektorje in dele sektorjev, ki veljajo za izpostavljene tveganju premestitve emisij ogljikovega dioksida.
- (2) Za kritje posrednih stroškov iz 16. točke prvega odstavka prejšnjega člena se lahko v programu Podnebnega sklada letno nameni največ 20 odstotkov letnih prihodkov iz 1. točke četrtega odstavka 29. člena tega zakona. Ta sredstva so namenska, pri čemer vlada v predpisu iz prejšnjega odstavka določi tudi podrobnejši namen porabe sredstev za kritje posrednih stroškov in način ter obdobje ugotavljanja porabe.
- (3) Ministrstvo do 31. marca tekočega leta na osrednjem spletnem mestu državne uprave objavi skupni znesek finančnega nadomestila za posamezen sektor ali del sektorja iz prvega odstavka tega člena, dodeljenega v preteklem letu za predpreteklo leto.
- (4) Ministrstvo na podlagi letnih prihodkov iz 1. točke četrtega odstavka 29. člena tega zakona sprejme sklep o višini zneska za kritje posrednih stroškov iz 16. točke prvega odstavka prejšnjega člena do 31. marca tekočega leta za preteklo leto, ki ga objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

3. oddelek: Posebna pravila za upravljavce naprav

32. člen
(dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov iz naprave)

- (1) Upravljavec naprave, v kateri se izvaja dejavnost, ki povzroča emisijo toplogrednih plinov, in upravljavec naprave iz prvega odstavka 41. člena tega zakona, mora pred začetkom obratovanja naprave ali njenega dela od ministrstva pridobiti dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov.
- (2) Vloga za pridobitev dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov vsebuje opis:

1. naprave in dejavnosti, ki v njej poteka, vključno z uporabljenimi tehnologijami, ter podatek o nazivni vhodni toplotni moči oziroma proizvodni zmogljivosti naprave;
 2. surovin in drugih snovi, katerih uporaba lahko povzroči emisijo toplogrednih plinov;
 3. virov emisij toplogrednih plinov iz naprave;
 4. načrt monitoringa emisij toplogrednih plinov, pripravljen v skladu s predpisom EU, ki ureja spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih (v nadaljnjem besedilu: načrt monitoringa);
 5. ukrepov, načrtovanih za izvajanje načrta monitoringa in poročanje o emisijah toplogrednih plinov v skladu z 61. členom tega zakona ter
 6. poljudni povzetek vsebin iz prejšnjih točk tega odstavka.
- (3) Vlada določi vrste naprav, dejavnosti in toplogrednih plinov iz prvega odstavka tega člena.

33. člen (vsebina dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov)

- (1) Ministrstvo izda dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov za napravo, s katerim se dovoli izpuščanje toplogrednih plinov iz celotne naprave ali njenega dela, če ugotovi, da je upravljavec naprave sposoben izvajati načrt monitoringa in poročati o emisijah toplogrednih plinov v skladu s tem zakonom. Zoper to odločbo ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.
- (2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se lahko izda za eno ali več naprav ali njihovih delov, če so te na isti lokaciji in jih upravlja isti upravljavec naprave.
- (3) Dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov vsebuje:
 1. firmo in sedež upravljavca naprave ter kraj naprave;
 2. nazivno vhodno toplotno moč oziroma zmogljivost naprave;
 3. opis dejavnosti in emisij toplogrednih plinov iz naprave;
 4. načrt monitoringa;
 5. zahteve, povezane s poročanjem o emisijah toplogrednih plinov v skladu z 61. členom tega zakona, in
 6. obveznost predaje emisijskih kuponov v skladu s prvim odstavkom 64. člena tega zakona.
- (4) Ministrstvo z dovoljenjem iz prvega odstavka tega člena odobri tudi načrt monitoringa iz 4. točke prejšnjega odstavka.
- (5) Ministrstvo posreduje dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov tudi pristojni inšpekciji in nacionalnemu administratorju.

34. člen (sprememba dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov)

- (1) Upravljavec naprave mora ministrstvu pisno prijaviti vsako nameravano spremembo vrste ali delovanja naprave in vsako razširitev ali zmanjšanje njene zmogljivosti ter vsako spremembo upravljavca naprave, kar dokazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

- (2) Če ministrstvo na podlagi prijave ugotovi, da nameravana sprememba vpliva na vsebino dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov, o tem v 30 dneh od prijave pisno obvesti upravljavca naprave in ga pozove, naj v določenem roku vloži vlogo za spremembo dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov. Če upravljavec naprave v določenem roku vloge ne vloži, se šteje, da je od nameravane spremembe odstopil.
- (3) Če upravljavec naprave v 30 dneh od prijave ne prejme obvestila iz prejšnjega odstavka, se šteje, da nameravana sprememba ne vpliva na vsebino dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov, upravljavec naprave pa lahko nameravano spremembo izvede.
- (4) Ministrstvo odloči o spremembi dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov v dveh mesecih od prejema popolne vloge iz drugega odstavka tega člena. Zoper to odločbo ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.
- (5) Ministrstvo posreduje odločbo iz četrtega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in nacionalnemu administratorju.

35. člen
(prenehanje delovanja naprave)

- (1) Upravljavec naprave mora o prenehanju delovanja naprave pisno obvestiti ministrstvo, kar dokazuje s potrdilom o oddani pošiljki.
- (2) Ministrstvo v primeru iz prejšnjega odstavka izda odločbo o prenehanju veljavnosti dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov. Zoper to odločbo ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.
- (3) Ministrstvo posreduje odločbo iz prejšnjega odstavka tudi pristojni inšpekciji in nacionalnemu administratorju.

36. člen
(odvzem dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov)

- (1) Ministrstvo z odločbo odvzame dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov, če upravljavec naprave ne izvaja načrta monitoringa iz 4. točke tretjega odstavka 33. člena tega zakona, če ne plača penalov v roku iz 123. člena tega zakona ali če je izvedel spremembo naprave, ki v skladu s 34. členom tega zakona vpliva na vsebino dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov, o tem pa ni obvestil ministrstva na način iz prvega odstavka 34. člena tega zakona. Zoper to odločbo ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.
- (2) Upravljavcu naprave, ki mu je bilo odvzeto dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov, ministrstvo ne izda dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov prej kakor v petih letih od pravnomočnosti odločbe iz prejšnjega odstavka.
- (3) Za napravo, za katero je bilo upravljavcu naprave odvzeto dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov, ministrstvo ne izda dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov prej kakor v petih letih od pravnomočnosti odločbe iz prvega odstavka tega člena.

- (4) Ministrstvo posreduje odločbo iz prvega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in nacionalnemu administratorju.

37. člen

(izpolnitev obveznosti pri prenehanju delovanja naprave ali odvzemu dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov)

- (1) V primeru iz 35. člena tega zakona ali prejšnjega člena mora upravljavec naprave, ob stečaju pa stečajni upravitelj, pripraviti poročilo o emisijah toplogrednih plinov iz 61. člena tega zakona v skladu s predpisom EU, ki ureja spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih (v nadaljnjem besedilu: poročilo o emisijah).
- (2) Poročilo iz prejšnjega odstavka zajema obdobje od začetka koledarskega leta, za katero upravljavec naprave poročila še ni poslal ministrstvu, do pravnomočnosti odločbe iz drugega odstavka 35. člena tega zakona oziroma prvega odstavka prejšnjega člena.
- (3) Oseba iz prvega odstavka tega člena mora ministrstvu poslati poročilo iz prvega odstavka tega člena skupaj s poročilom o preverjanju iz drugega odstavka 63. člena tega zakona najpozneje v treh mesecih od pravnomočnosti odločbe iz drugega odstavka 35. člena tega zakona oziroma prvega odstavka prejšnjega člena.

38. člen

(brezplačna dodelitev emisijskih kuponov)

- (1) Upravljavci naprav so upravičeni do brezplačne dodelitve emisijskih kuponov v skladu s tem zakonom in predpisom EU, ki ureja prehodna pravila za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije.
- (2) Emisijski kuponi se ne dodelijo brezplačno za:
1. naprave za proizvodnjo električne energije, razen za proizvodnjo električne energije, proizvedene iz odpadnih plinov;
 2. naprave v sektorjih ali delih sektorjev v skladu s predpisom EU, ki ureja določitev sektorjev in delov sektorjev, ki veljajo za izpostavljene tveganju premestitve emisij ogljikovega dioksida, če so ti sektorji ali deli sektorjev zajeti z drugimi ukrepi za obravnavanje tveganja za selitev virov ogljika, kot so določeni v predpisu EU, ki ureja mehanizem za ogljično prilagoditev na mejah;
 3. za proizvodnjo blaga, v skladu s predpisom EU, ki ureja mehanizem za ogljično prilagoditev na mejah.
- (3) Ne glede na določbo 3. točke prejšnjega odstavka je proizvodnja blaga v prvih letih veljavnosti predpisa EU iz 3. točke prejšnjega odstavka upravičena do brezplačne dodelitve manjših količin pravic. Pri njihovi dodelitvi se uporabi faktor za zmanjšanje brezplačne dodelitve za proizvodnjo tega blaga (v nadaljnjem besedilu: faktor CBAM). Faktor CBAM znaša 100 odstotkov v obdobju od začetka veljavnosti predpisa 3. točke prejšnjega odstavka do konca leta 2025 in znaša 97,5 odstotkov v letu 2026, 95 odstotkov v letu 2027, 90 odstotkov v letu 2028, 77,5 odstotkov v letu 2029, 51,5 odstotkov v letu 2030, 39 odstotkov v letu 2031, 26,5 odstotkov v letu 2032 in 14 odstotkov v letu 2033, odvisno od uporabe določb predpisa iz 3. točke prejšnjega odstavka. Od leta 2034 se faktor CBAM ne uporablja.
- (4) Če za napravo velja obveznost izvedbe energetskega pregleda ali izvajanja potrjenega sistema upravljanja z energijo v skladu z zakonom, ki ureja učinkovito rabo energije, in

če se priporočila iz poročila o pregledu ali iz potrjenega sistema upravljanja z energijo ne izvedejo, razen če čas vračanja za ustrezne naložbe presega tri leta ali če so stroški teh naložb nesorazmerni, se količina brezplačno dodeljenih pravic zmanjša za 20 odstotkov. Količina brezplačno dodeljenih pravic se ne zmanjša, če upravljavec dokaže, da je sprejel druge ukrepe, s katerimi je dosegel zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, enakovredno zmanjšanju, ki ga za zadevno napravo priporoča poročilo o pregledu ali potrjeni sistem upravljanja z energijo.

- (5) Upravljavcu naprave, katere ravni emisij toplogrednih plinov so višje od 80 percentilov ravni emisij za ustrezne referenčne vrednosti za proizvode, ki do 1. maja 2024 ne pripravi načrta za podnebno nevtralnost za vsako od dejavnosti v tej napravi v skladu s predpisom EU, ki ureja vsebino in obliko načrtov za podnebno nevtralnost, potrebnih za brezplačno dodelitev pravic do emisije toplogrednih plinov, se količina brezplačno dodeljenih pravic zmanjša za 20 odstotkov.
- (6) Doseganje ciljev in mejnikov, določenih v predpisu EU iz prejšnjega odstavka, se preveri za obdobje do 31. decembra 2025 in za vsako nadaljnje obdobje, ki se konča z 31. decembrom vsakega petega leta, v skladu s predpisom EU, ki ureja preverjanje podatkov in akreditacijo preveriteljev.
- (7) Upravljavcu naprave se brezplačne pravice nad 80 odstotkov ne dodelijo tudi v primeru, če doseganje vmesnih ciljev in mejnikov iz prejšnjega odstavka ni bilo preverjeno za obdobje do konca leta 2025 ali za obdobje od leta 2026 do 2030.
- (8) Ne glede na določbe petega odstavka tega člena morajo pripraviti in ministrstvu do 31. decembra 2024 poslati načrte za podnebno nevtralnost za vsako od dejavnosti v svoji napravi v skladu s predpisom EU iz petega odstavka tega člena tudi drugi upravljavci naprav, kar dokazujejo s potrdilom o oddani pošiljki. Ministrstvo načrte pregleda in oceni njihovo ustreznost za doseganje podnebne nevtralnosti te naprave in pripravi priporočilo za izboljšavo načrta, oceno ter priporočilo pa pošlje upravljavcu naprave v šestih mesecih od prejema načrta.
- (9) Ministrstvo na osrednjem spletnem mestu državne uprave objavi seznam upravljavcev naprav, ki ministrstvu ne pošljejo načrtov za podnebno nevtralnost, ne izvajajo priporočil za njihovo izboljšavo ali ne dosegajo ciljev in mejnikov, določenih v predpisu EU iz petega odstavka tega člena. Ministrstvo na osrednjem spletnem mestu državne uprave objavi tudi seznam upravljavcev naprav, katerih načrti za podnebno nevtralnost so skladni z doseganjem cilja podnebne nevtralnosti, dosegajo cilje in mejnike, določene v predpisu EU iz petega odstavka tega člena, oziroma izvajajo priporočila za njihovo izboljšavo.
- (10) Brezplačna dodelitev emisijskih kuponov se v sektorjih in delih sektorjev, ki ne veljajo za izpostavljene tveganju premestitve emisij ogljikovega dioksida v skladu s predpisom EU, ki ureja določitev sektorjev in delov sektorjev, ki veljajo za izpostavljene tveganju premestitve emisij ogljikovega dioksida, po letu 2026 zmanjšuje v enakih deležih, tako da leta 2030 ni več brezplačne dodelitve emisijskih kuponov, razen za podnaprave za daljinsko ogrevanje.
- (11) Ne glede na določbo 2. točke drugega odstavka tega člena je upravljavec naprave iz teh sektorjev do leta 2030 še upravičen do brezplačne dodelitve 100 odstotkov količine emisijskih kuponov, razen če so ti sektorji ali deli sektorjev vključeni v predpis EU, ki ureja mehanizem za ogljično prilagoditev na mejah, ali zajeti z drugimi ukrepi za obravnavanje tveganja za selitev virov ogljika.

- (12) Vlada predpiše podrobnejša pravila glede brezplačne dodelitve emisijskih kuponov.

39. člen
(seznam naprav)

- (1) Ministrstvo na podlagi vloge upravljavca obstoječe naprave, skladne s predpisom EU, ki ureja prehodna pravila za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije, pripravi seznam naprav in upravljavcev naprav (v nadaljnjem besedilu: seznam naprav) za petletno obdobje, ki se začne leta 2026, in za vsako nadaljnje petletno obdobje ter ga do 30. septembra dve leti pred začetkom vsakega petletnega obdobja javno objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave in predloži Komisiji.
- (2) Ministrstvo skupaj s seznamom naprav Komisiji predloži tudi seznam naprav in upravljavcev naprav, ki se želijo v skladu s 40. členom tega zakona izključiti iz sistema trgovanja (v nadaljnjem besedilu: seznam malih naprav).
- (3) Seznam iz prejšnjega odstavka vsebuje:
1. opredelitev sprejetih enakovrednih ukrepov iz 3. točke prvega odstavka 40. člena;
 2. opredelitev sistema monitoringa za male naprave;
 3. odločitev, da bo mala naprava ponovno vključena v sistem trgovanja, če v katerem koli koledarskem letu izpušča 25.000 ton ali več ekvivalenta ogljikovega dioksida brez emisij iz biomase, ali če se enakovredni ukrepi iz 3. točke prvega odstavka 40. člena za to napravo ne uporabljajo.
- (1) Ministrstvo seznam malih naprav javno objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave, javnost pa ima pravico dajati pripombe v roku 30 dni od dneva javne objave.
- (2) Seznama naprav in malih naprav vsebujeta tudi informacije o proizvodni dejavnosti, prenosih toplote in plinov, proizvodnji električne energije in emisijah za vsako napravo in malo napravo na ravni podnaprave za pet koledarskih let pred rokom iz prvega podstavka tega člena.
- (3) Seznama naprav in malih naprav vsebujeta na podlagi vloge iz prvega odstavka tega člena tudi brezplačno količino emisijskih kuponov za petletno obdobje iz prvega odstavka tega člena in sorazmerni delež brezplačnih emisijskih kuponov za posamezno koledarsko leto v navedenem petletnem obdobju.
- (4) Ministrstvo upošteva zahteve Komisije glede vključitve naprav na seznama naprav in malih naprav.
- (5) Ministrstvo na podlagi predpisa EU, ki ureja nacionalne izvedbene ukrepe za predhodno brezplačno dodeljevanje pravic do emisije toplogrednih plinov, in če Komisija v devetih mesecih od dneva objave seznama iz drugega odstavka tega člena temu seznamu ne ugovarja, na osrednjem spletnem mestu državne uprave objavi končni seznam naprav in malih naprav ter končno brezplačno količino dodeljenih emisijskih kuponov. Ministrstvo ne sme dodeliti brezplačnih emisijskih kuponov napravi in mali napravi, za katero je Komisija zavrnila vpis na seznam.
- (6) Ministrstvo upravljavcu naprave in upravljavcu male naprave iz 40. člena tega zakona, za katerega je pridobil informacije iz petega odstavka tega člena in je na seznamu iz prejšnjega odstavka, v dveh mesecih od objave seznama iz prejšnjega odstavka z odločbo dodeli celotno brezplačno količino emisijskih kuponov iz prejšnjega odstavka, ki mu pripada za petletno obdobje, in letne brezplačne količine emisijskih kuponov v skladu s predpisom EU, ki določa prehodna pravila za usklajeno brezplačno dodelitev

pravic do emisije. Odločba vsebuje tudi seznam podnaprav s preteklimi ravnmi dejavnosti. Zoper to odločbo ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.

- (7) Ob spremembi dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov zaradi spremembe upravljavca naprave v skladu s prvim odstavkom 34. člena tega zakona ministrstvo po uradni dolžnosti v tem delu spremeni tudi odločbo iz prejšnjega odstavka. Zoper to odločbo ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.
- (8) Ministrstvo posreduje odločbo iz devetega in desetega odstavka tega člena tudi nacionalnemu administratorju.

40. člen (izključitev iz sistema trgovanja)

- (1) Upravljavec naprave se lahko pred začetkom vsakega petletnega obdobja iz prvega odstavka 39. člena tega zakona odloči, da se ga izključi iz sistema trgovanja, če:
 1. so bile emisije iz naprave v poročilih o emisijah v vsakem koledarskem letu v treh zaporednih letih pred rokom iz prvega odstavka 39. člena tega zakona manjše od 25.000 ton ekvivalenta ogljikovega dioksida brez emisij iz biomase;
 2. je imela naprava med opravljanjem dejavnosti izgorevanja goriva v treh zaporednih letih pred rokom iz prvega odstavka 39. člena tega zakona nazivno vhodno toplotno moč pod 35 MW in
 3. bo izvajal ukrepe v skladu s predpisom, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje zraka z emisijo ogljikovega dioksida, ki bodo dosegli enakovreden prispevek k zmanjšanju emisij toplogrednih plinov, kot če bi bil vključen v sistem trgovanja
- (2) Upravljavec naprave iz prvega odstavka tega člena (v nadaljnjem besedilu: mala naprava) obvesti ministrstvo o svoji nameri, da se izključi iz sistema trgovanja, najpozneje tri mesece pred rokom iz prvega odstavka 39. člena tega zakona.
- (3) Ministrstvo upravljavcu naprave za malo napravo, ki je na seznamu naprav iz osmega odstavka 39. člena tega zakona, po uradni dolžnosti nadomesti dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov z dovoljenjem za izpuščanje toplogrednih plinov za malo napravo in jo izključi iz sistema trgovanja, prej veljavno dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov pa preneha veljati z začetkom petletnega obdobja s seznama naprav iz osmega odstavka 39. člena tega zakona.
- (4) Dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov za malo napravo iz prejšnjega odstavka vsebuje poleg sestavin iz 1., 2., 3., 4. in 5. točke tretjega odstavka 33. člena tega zakona tudi obveznost izvajanja enakovrednih ukrepov iz 3. točke prvega odstavka tega člena.
- (5) Upravljavec male naprave mora ministrstvu poslati poročilo o emisijah najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo koledarsko leto, ministrstvo pa ga pregleda.
- (6) Če ministrstvo med pregledom poročila iz prejšnjega odstavka ugotovi, da so podatki iz poročila o emisijah napačni, količino emisij toplogrednih plinov ugotovi z odločbo. Zoper to odločbo ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.
- (7) Če ministrstvo na podlagi poročila iz petega odstavka tega člena ali drugih podatkov v tekočem letu ugotovi, da je mala naprava v preteklem letu izpustila 25.000 ton ali več ekvivalenta ogljikovega dioksida brez emisij iz biomase, jo z začetkom naslednjega koledarskega leta znova vključi v sistem trgovanja.

- (8) Upravljavec male naprave, ki je na seznamu naprav iz osmega odstavka 39. člena tega zakona, mora predati emisijske kupone v skladu s 63. členom tega zakona za obdobje, v katerem je bil znova vključen v sistem trgovanja.
- (9) Ministrstvo znova vključi upravljavca male naprave v sistem trgovanja tako, da mu izda dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov, s katerim nadomesti dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov za malo napravo iz tretjega odstavka tega člena, to pa preneha veljati z začetkom koledarskega leta, ki sledi letu ugotovitve iz prejšnjega odstavka.
- (10) Ministrstvo upravljavcu male naprave v primeru iz prejšnjega odstavka z odločbo dodeli tudi preostanek emisijskih kuponov, ki mu pripadajo do konca obdobja. Zoper to odločbo ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.
- (11) Upravljavec male naprave mora izpolniti obveznosti izvajanja enakovrednih ukrepov iz 3. točke prvega odstavka tega člena tudi za leto, ki sledi letu, v katerem je mala naprava izpustila 25.000 ton ali več ekvivalenta ogljikovega dioksida brez emisij iz biomase.
- (12) Za upravljavca male naprave se glede spremembe, povezane z malo napravo in prenehanjem njenega delovanja, glede odvzema dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov za malo napravo, izpolnitve obveznosti pri prenehanju ali odvzemu dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov za malo napravo in spremembe načrta monitoringa smiselno uporabljajo določbe 34., 35., 36., 37. in 62. člena tega zakona in predpis iz štirinajstega odstavka tega člena.
- (13) Ministrstvo posreduje dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov za malo napravo iz tretjega odstavka tega člena, dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov iz devetega odstavka tega člena oziroma odločbo iz desetega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in nacionalnemu administratorju, odločbo iz desetega odstavka tega člena pa nacionalnemu administratorju.
- (14) Vlada predpiše način izvajanja monitoringa iz 2. točke tretjega odstavka 39. člena tega zakona, priprave poročila in poročanja ter način in pogostost pregledovanja poročila iz petega odstavka tega člena.

41. člen

(vključitev drugih naprav, dejavnosti in toplogrednih plinov v sistem trgovanja)

- (1) Vlada lahko v sistem trgovanja vključi še druge naprave, dejavnosti in toplogredne pline, pri čemer upošteva zlasti:
1. učinke na notranji trg EU;
 2. morebitno izkrivljanje konkurence;
 3. okoljsko celovitost sistema trgovanja in
 4. zanesljivost načrtovanega monitoringa in poročanja o emisija toplogrednih plinov.
- (2) Vlada naprave, dejavnosti in toplogredne pline iz prejšnjega odstavka vključi v sistem trgovanja, če je vključitev odobrila Komisija.

42. člen

(sprememba brezplačno dodeljene količine emisijskih kuponov)

- (1) Ministrstvo podatke iz poročila o ravni dejavnosti upravljavca naprave v skladu s predpisom EU, ki ureja pravila za prilagoditev brezplačne dodelitve pravic do emisije zaradi sprememb ravni dejavnosti, predloži Komisiji.
- (2) Ministrstvo upošteva zahteve Komisije in z odločbo spremeni brezplačno dodeljeno količino emisijskih kuponov iz osmega odstavka 39. člena tega zakona v skladu s predpisom EU iz prejšnjega odstavka. Ta odločba vsebuje tudi podatek o presežku brezplačno podeljenih emisijskih kuponov oziroma podatek o dodatni količini brezplačno dodeljenih emisijskih kuponov. Zoper to odločbo ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.
- (3) Ministrstvo na podlagi poročila o ravni dejavnosti upravljavca male naprave z odločbo spremeni brezplačno dodeljeno količino emisijskih kuponov iz osmega odstavka 39. člena tega zakona v skladu s predpisom EU iz prvega odstavka tega člena. Zoper to odločbo ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.
- (4) Vlada predpiše podrobnejša pravila za prilagoditev brezplačne dodelitve pravic do emisije zaradi sprememb ravni dejavnosti.
- (5) Ministrstvo posreduje odločbo iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena tudi nacionalnemu administratorju.

43. člen

(dodelitev brezplačnih emisijskih kuponov za nove naprave)

- (1) Za upravljavca nove naprave se v vsakem petletnem obdobju iz prvega odstavka 39. člena tega zakona šteje upravljavec naprave, ki je dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov prvič pridobil v obdobju, ki se začne tri mesece pred rokom iz prvega odstavka 39. člena tega zakona in konča tri mesece pred rokom za predložitev seznama naprav Komisiji za naslednje petletno obdobje (v nadaljnjem besedilu: upravljavec nove naprave).
- (2) Ne glede na prejšnji odstavek se za upravljavca nove naprave ne štejeta upravljavec naprave, ki je s pravnim poslom pridobil napravo ali njen del, za katero je bilo izdano dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov, in upravljavec naprave, ki mu je bilo zaradi spremembe upravljavca naprave dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov spremenjeno v skladu s 34. členom tega zakona.
- (3) Upravljavec nove naprave je upravičen do brezplačne dodelitve emisijskih kuponov, razen za zgorevanje goriva zaradi proizvodnje električne energije. Upravljavec nove naprave na ministrstvo vloži vlogo za brezplačno dodelitev emisijskih kuponov za nove naprave, pripravljeno skladno s predpisom EU, ki določa prehodna pravila za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije.
- (4) Ministrstvo podatke iz vloge iz prejšnjega odstavka predloži Komisiji.
- (5) Ministrstvo upošteva zahteve Komisije in z odločbo upravljavcu nove naprave dodeli celotno brezplačno količino emisijskih kuponov iz tretjega odstavka tega člena, ki mu pripada za obdobje, in letne brezplačne količine emisijskih kuponov v skladu s predpisom EU, ki določa prehodna pravila za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije. Odločba vsebuje tudi seznam podnaprav z ravnmi dejavnosti. Zoper to odločbo ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.

- (6) Ministrstvo posreduje odločbo iz prejšnjega odstavka tudi nacionalnemu administratorju.

44. člen
(podelitev brezplačnih emisijskih kuponov)

- (1) Nacionalni administrator upravljavcu naprave, ki je na seznamu iz osmega odstavka 39. člena tega zakona, razen upravljavcu male naprave, na podlagi odločbe o brezplačni dodelitvi emisijskih kuponov iz devetega odstavka 39. člena tega zakona v registru Unije podeli letno količino brezplačno dodeljenih emisijskih kuponov najpozneje do 30. junija tekočega leta.
- (2) Nacionalni administrator upravljavcu nove naprave podeli letno količino brezplačno dodeljenih emisijskih kuponov v registru Unije v sedmih dneh od pravnomočnosti odločbe iz petega odstavka 43. člena tega zakona.
- (3) Ob prenehanju veljavnosti dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov iz 35. člena tega zakona ali odvzemu dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov iz 36. člena tega zakona nacionalni administrator upravljavcu naprave v naslednjem in vsakem nadaljnjem koledarskem letu do konca petletnega obdobja iz prvega odstavka 39. člena ne podeli preostanka sorazmernega deleža brezplačno dodeljenih emisijskih kuponov.
- (4) Za naprave, ki so prenehale opravljati dejavnosti, podelitev brezplačno dodeljenih emisijskih kuponov ni možna.
- (5) Nacionalni administrator upravljavcu naprave podeli dodatno količino brezplačno dodeljenih emisijskih kuponov v registru Unije v sedmih dneh od pravnomočnosti odločbe iz drugega odstavka 42. člena tega zakona.
- (6) Nacionalni administrator upravljavcu male naprave podeli količino brezplačno dodeljenih emisijskih kuponov v registru Unije v sedmih dneh od pravnomočnosti odločbe iz desetega odstavka 40. člena tega zakona.

45. člen
(prenos emisijskih kuponov)

- (1) Ne glede na določbe prvega odstavka prejšnjega člena ministrstvo brezplačno dodeli preostanek sorazmernega deleža emisijskih kuponov upravljavcu naprave, ki je s pravnim poslom pridobil napravo ali njen del v območju Republike Slovenije, za katero je bilo izdano dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov, in se je tako pisno dogovoril z upravljavcem naprave.
- (2) Ministrstvo odloči o brezplačni dodelitvi preostanka sorazmernega deleža emisijskih kuponov na podlagi zahteve kupca naprave ali njenega dela iz prejšnjega odstavka ter ob predložitvi notarsko overjene kopije o sklenitvi pravnega posla in dogovora o prenosu emisijskih kuponov.
- (3) Ministrstvo posreduje odločbo iz prejšnjega odstavka tudi nacionalnemu administratorju.

- (4) Nacionalni administrator upravljavcu naprave podeli letno količino sorazmernega deleža emisijskih kuponov v registru Unije v sedmih dneh od pravnomočnosti odločbe iz drugega odstavka tega člena.

4. oddelek: Posebna pravila za operatorje zrakoplova

46. člen

(načrt monitoringa operatorja zrakoplova)

- (1) Operator zrakoplova, ki mu je Republika Slovenija odobrila operativno licenco v skladu z uredbo EU, ki določa skupna pravila za opravljanje zračnih prevozov, in operator zrakoplova, ki je v skladu s predpisom EU, ki določa seznam operatorjev zrakoplovov z navedbo države članice upravljavke za vsakega operatorja zrakoplova, pripisan Republiki Sloveniji kot državi članici upravljavki, in opravlja določeno letalsko dejavnost, mora izvajati načrt monitoringa in poročati o emisijah toplogrednih plinov v skladu s predpisom EU, ki ureja spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih, in v skladu z 61. členom tega zakona ter v registru Unije predati ustrezno količino emisijskih kuponov v skladu s 64. členom tega zakona.
- (2) Operator zrakoplova, ki bo opravljal določeno letalsko dejavnost in mu je operativno licenco odobrila Republika Slovenija, mora v enem mesecu od pridobitve licence ministrstvu poslati podatke o predvideni letni količini in vrsti goriva, ki ga bo uporabljal za izvajanje določene letalske dejavnosti.
- (3) Če ministrstvo na podlagi podatkov iz prejšnjega člena ugotovi, da bo operator zrakoplova opravljal določeno letalsko dejavnost, ga v 21 dneh od pridobitve podatkov pozove, da predloži načrt monitoringa v slovenskem ali angleškem jeziku, pripravljen v skladu s predpisom EU, ki ureja spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih. Operator zrakoplova mora ministrstvu v 21 dneh od poziva predložiti načrt monitoringa v slovenskem ali angleškem jeziku, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.
- (4) Ministrstvo operatorju zrakoplova iz prejšnjega odstavka izda odločbo o odobritvi načrta monitoringa, ki vsebuje tudi zahteve, povezane s poročanjem o emisijah toplogrednih plinov v skladu z 61. členom tega zakona, in obveznost predaje emisijskih kuponov v skladu s prvim odstavkom 64. člena tega zakona.
- (5) Operator zrakoplova, ki je na seznamu iz prvega odstavka tega člena pripisan Republiki Sloveniji kot državi članici upravljavki, mora ministrstvu v 21 dneh od objave seznama iz prvega odstavka tega člena, predložiti načrt monitoringa v slovenskem ali angleškem jeziku, izdelan v skladu s predpisom EU, ki ureja spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.
- (6) Če operator zrakoplova v roku iz prejšnjega odstavka ne predloži načrta monitoringa, ga ministrstvo pozove, naj to stori v 21 dneh od prejema poziva.
- (7) Če ministrstvo v 60 dneh od prejema načrta monitoringa iz petega odstavka tega člena operatorja zrakoplova ne pozove k vložitvi vloge za odobritev načrta monitoringa, se šteje, da operator zrakoplova nima obveznosti iz prvega odstavka tega člena.
- (8) Ministrstvo operatorju zrakoplova iz petega odstavka izda odločbo o odobritvi načrta monitoringa v skladu z določbo četrtega odstavka tega člena.

(9) Ministrstvo posreduje odločbo iz četrtega in osmega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in nacionalnemu administratorju.

(10) Vlada v predpisu iz tretjega odstavka 32. člena tega zakona določi tudi vrste letalskih dejavnosti in toplogrednih plinov iz prvega odstavka tega člena.

47. člen

(emisijski kuponi za operatorje zrakoplova)

(1) Operator zrakoplova od 1. januarja 2026 ni upravičen do brezplačne dodelitve emisijskih kuponov.

(2) Republika Slovenija od 1. januarja 2026 celotno količino emisijskih kuponov za operatorje zrakoplova, ki ji pripada v skladu s predpisom EU, ki ureja časovni načrt, upravljanje in druge vidike dražbe pravic do emisije toplogrednih plinov, proda na dražbi.

48. člen

(brezplačni emisijski kuponi za trajnostna letalska goriva)

(1) Ne glede na določbo drugega odstavka prejšnjega člena, so operatorji zrakoplova za obdobje od 1. januarja 2024 do 31. decembra 2030 še upravičeni do brezplačnih emisijskih kuponov, ki se dodelijo za kritje dela ali celotne razlike v ceni med uporabo fosilnega kerozina in uporabo ustreznih upravičenih letalskih goriv, kot so opredeljena v predpisu EU o zagotavljanju enakih konkurenčnih pogojev za trajnostni zračni promet.

(2) Komercialni operator zrakoplova lahko vsako leto ministrstvo zaprosi za dodelitev emisijskih kuponov iz prejšnjega odstavka na podlagi količine vsakega upravičenega letalskega goriva iz tega odstavka, ki se uporabi za lete, za katere je treba med 1. januarjem 2024 in 31. decembrom 2030 pravice predati v skladu s 64. členom tega zakona.

(3) Komercialni operator zrakoplova lahko zaprosi za dodelitev emisijskih kuponov iz prvega odstavka tega člena najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo leto, tako da k preverjenemu poročilu o emisijah iz 63. člena tega zakona priloži tudi račune, s katerimi izkazuje nakup upravičenega letalskega goriva.

(4) Ministrstvo emisijske kupone iz prvega odstavka tega člena dodeli za:

1. 70 odstotkov preostale razlike v ceni med uporabo fosilnega kerozina in vodika iz obnovljivih virov energije ter naprednih biogoriv, v skladu s predpisi, ki urejajo trajnostna merila za biogoriva in emisijo toplogrednih plinov goriv, ali na podlagi predpisa EU, ki ureja spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih;
2. 95 odstotkov preostale razlike v ceni med uporabo fosilnega kerozina in goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, ki izpolnjujejo zahteve predpisov iz prejšnje točke;
3. 100 odstotkov preostale razlike v ceni med uporabo fosilnega kerozina in katerega koli upravičenega letalskega goriva, ki ni pridobljeno iz fosilnih goriv, zajetih v prvem pododstavku tega odstavka, na letališčih na otokih, ki so manjši od 10.000 km² in

nimajo cestne ali železniške povezave s celino, na letališčih, ki niso dovolj velika, da bi bila opredeljena kot letališča Unije v skladu s predpisom EU, ki ureja zagotavljanje enakih konkurenčnih pogojev za trajnostni zračni promet, in na letališčih v najbolj oddaljenih regijah;

4. v drugih primerih, kot so tisti iz točk od 1. do 3., 50 odstotkov preostale razlike v ceni med uporabo fosilnega kerozina in katerega koli upravičenega letalskega goriva, ki ni pridobljeno iz fosilnih goriv, v skladu s predpisom EU, ki ureja zagotavljanje enakih konkurenčnih pogojev za trajnostni zračni promet.
- (5) Ministrstvo emisijske kupone iz prvega odstavka tega člena brezplačno dodeli z odločbo, pri dodelitvi pa uporablja tudi predpis EU, ki ureja kritje dela ali celotne razlike v ceni med uporabo fosilnega kerozina in uporabo ustreznih upravičenih letalskih goriv, in upošteva morebitno podporo iz drugih dovoljenih shem državnih pomoči. Zoper to odločbo ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.
- (6) Nacionalni administrator na podlagi odločbe iz prejšnjega odstavka operatorju zrakoplova v registru Unije podeli letno količino brezplačno dodeljenih emisijskih kuponov iz prvega odstavka tega člena najpozneje do 30. junija tekočega leta.
- (7) Ministrstvo na osrednjem spletnem mestu državne uprave objavi seznam operatorjev zrakoplovov in pripadajočo količino brezplačno dodeljenih emisijskih kuponov iz prvega odstavka tega člena.
- (8) Operator zrakoplova, ki je prejel emisijske kupone v skladu z določbami tega člena, mora zagotoviti prepoznavnost njihovega prejemanja, tako da:
 1. zagotovi skladne, učinkovite in sorazmerne informacije različnim ciljnim skupinam, tudi medijem in javnosti, glede izvora in namena pridobitve emisijskih kuponov, ter
 2. uporablja oznako, ki se glasi: »Sofinancirano iz sistema EU za trgovanje s pravicami do emisije za namene spodbujanja uporabe trajnostnih goriv v letalstvu.«, ter emblema Republike Slovenije in EU ter količino emisijskih kuponov, ki jih je dobil brezplačno. Kadar uporaba te oznake ni izvedljiva, se izvor in namen pridobitve emisijskih kuponov omeni v vseh komunikacijskih dejavnostih, vključno z oglasnimi deskami na strateških mestih, ki so vidna javnosti.

49. člen (predaja emisijskih kuponov)

Operator zrakoplova iz prvega odstavka 46. člena tega zakona preda emisijske kupone v registru Unije do 30. septembra tekočega leta.

50. člen (prepoved opravljanja letov operatorja zrakoplova)

- (1) Ministrstvo pisno pozove Komisijo, naj sprejme odločitev o uvedbi prepovedi opravljanja letov operatorju zrakoplova, ki:
 1. v roku iz tretjega odstavka 46. člena ali petega oziroma šestega odstavka 46. člena tega zakona ministrstvu ne predloži načrta monitoringa,

2. v roku iz prvega odstavka 61. člena tega zakona ne pošlje poročila o emisijah toplogrednih plinov in poročila o preverjanju iz drugega odstavka 63. člena tega zakona,
 3. ne preda emisijskih kuponov v roku iz 64. člena tega zakona ali
 4. ne plača penalov v roku iz 123. člena tega zakona.
- (2) Poziv iz prejšnjega odstavka vsebuje:
1. dokaze glede neizpolnjevanja katerega izmed pogojev iz prejšnjega odstavka;
 2. podrobnosti o ukrepih, uvedenih zoper operatorja zrakoplova;
 3. utemeljitev za uvedbo prepovedi opravljanja letov v EU ter
 4. predlog obsega prepovedi opravljanja letov v EU in pogoje, pod katerimi prepoved velja.
- (3) Komisija obvesti operatorja zrakoplova o osnovnih dejstvih in razlogih, zaradi katerih je ministrstvo predlagalo prepoved opravljanja letov, ta pa lahko v desetih dneh od prejema obvestila Komisiji predloži pisne pripombe.
- (4) Če Komisija sprejme odločitev o uvedbi prepovedi opravljanja letov, ministrstvo o tem obvesti ministrstvo, pristojno za promet.
- (5) Ministrstvo, pristojno za promet, izvrši odločitev Komisije iz prejšnjega odstavka in jo obvesti o vseh ukrepih, sprejetih za izvršitev odločitve.

5. oddelek: Posebna pravila za ladjarske družbe

51. člen

(pristojni organ za ladjarske družbe)

- (1) Ministrstvo je pristojni organ za ladjarsko družbo, določeno na seznamu ladjarskih družb, ki ga sprejme Komisija.
- (2) Ministrstvo ohrani pristojnost ne glede na naknadne spremembe dejavnosti ali registracije ladjarske družbe, dokler te spremembe niso razvidne na posodobljenem seznamu, ki ga sprejme Komisija.

52. člen

(monitoring, poročanje in preverjanje emisij toplogrednih plinov)

- (1) Ladjarska družba, ki je registrirana v Republiki Sloveniji, in ladjarska družba, ki je na seznamu ladjarskih družb iz prejšnjega člena pripisana Republiki Sloveniji, mora izvajati načrt monitoringa in poročati o emisijah toplogrednih plinov v skladu s predpisi EU, ki urejajo spremljanje, poročanje in preverjanje emisij toplogrednih plinov iz pomorskega prometa, ter v registru Unije predati ustrezno količino emisijskih kuponov v skladu s 64. členom tega zakona.
- (2) Ladjarska družba, ki je registrirana v Republiki Sloveniji, mora do 1. aprila 2024 za vsako od svojih ladij, kot je določeno v predpisih EU iz prvega odstavka tega člena, ministrstvu predložiti načrt monitoringa v slovenskem ali angleškem jeziku in oceno preveritelja, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

- (3) Načrt monitoringa iz prejšnjega odstavka mora biti izdelan v skladu s predpisi EU iz prvega odstavka tega člena.
- (4) Ministrstvo v štirih mesecih od prejema pošiljke iz drugega odstavka tega člena izda odločbo o odobritvi načrta monitoringa, če je preveritelj ocenil, da je izdelan v skladu s predpisi EU iz prvega odstavka tega člena. Odločba vsebuje tudi zahteve, ki se nanašajo na poročanje o emisijah toplogrednih plinov in njihovo preverjanje ter predajo emisijskih kuponov v registru Unije v skladu z določbami tega zakona in predpisi EU iz prvega odstavka tega člena. Zoper odločbo ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.
- (5) Ne glede na drugi odstavek tega člena mora ladjarska družba za vsako ladjo, ki bo po 1. januarju 2024 prvič v njenem ladjevju in bo opravljala določeno dejavnost, ministrstvu brez nepotrebne odlašanja in najpozneje tri mesece po prvem postanku te ladje v pristanišču pod jurisdikcijo Republike Slovenije predložiti načrt monitoringa, izdelan v skladu s predpisom EU iz prvega odstavka tega člena, in oceno preveritelja, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.
- (6) Ministrstvo v štirih mesecih po prvem postanku ladje iz prejšnjega odstavka v pristanišču pod jurisdikcijo Republike Slovenije izda odločbo v skladu s četrnim odstavkom tega člena. Zoper odločbo ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.
- (7) Ladjarska družba lahko ministrstvu predloži spremenjeni načrt monitoringa za spremljanje in poročilo preveritelja iz 63. člena tega zakona, da je načrt izdelan v skladu s predpisi EU iz prvega odstavka tega člena, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.
- (8) Ministrstvo v štirih mesecih od prejema pošiljke iz prejšnjega odstavka izda odločbo v skladu s četrnim odstavkom tega člena. Zoper odločbo ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.
- (9) Ladjarska družba, ki je na seznamu iz prvega odstavka tega člena pripisana Republiki Sloveniji, mora ministrstvu v 21 dneh od objave seznama iz prvega odstavka tega člena predložiti načrt monitoringa v slovenskem ali angleškem jeziku, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.
- (10) Načrt monitoringa iz prejšnjega odstavka mora biti izdelan v skladu s predpisi EU iz prvega odstavka tega člena.
- (11) Če ladjarska družba v roku iz devetega odstavka tega člena ne predloži načrta monitoringa, jo ministrstvo pozove, naj to stori v 21 dneh od prejema poziva.
- (12) Če ministrstvo v 60 dneh od prejema načrta monitoringa iz drugega, petega oziroma devetega odstavka tega člena ladjarske družbe ne pozove k vložitvi vloge za odobritev načrta monitoringa, se šteje, da ladjarska družba nima obveznosti iz prvega odstavka tega člena.
- (13) Ministrstvo v štirih mesecih od prejema pošiljke iz devetega oziroma enajstega odstavka tega člena izda odločbo v skladu s četrnim odstavkom tega člena.
- (14) Ministrstvo posreduje odločbe iz četrtega, šestega, osmega in trinajstega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in nacionalnemu administratorju.

53. člen
(obseg predaje emisijskih kuponov za ladjarske družbe)

- (1) Ladjarska družba je odgovorna za emisije toplogrednih plinov iz svojih ladij v naslednjem obsegu:
 1. za 50 odstotkov emisij z ladij, ki opravljajo plovbe z odhodom iz pristanišča postanka pod jurisdikcijo države članice EU in prihodom v pristanišče postanka zunaj njene jurisdikcije;
 2. za 50 odstotkov emisij z ladij, ki opravljajo plovbe z odhodom iz pristanišča postanka zunaj jurisdikcije države članice EU in prihodom v pristanišče postanka pod jurisdikcijo države članice EU;
 3. za 100 odstotkov emisij z ladij, ki opravljajo plovbe z odhodom iz pristanišča in prihodom v pristanišče pod jurisdikcijo države članice EU, in
 4. za 100 odstotkov emisij z ladij med privezom v pristanišču postanka pod jurisdikcijo države članice EU.

- (2) Ladjarska družba mora v registru Unije vsako leto do roka iz 61. člena predati emisijske kupone v skladu z naslednjim razporedom:
 1. 40 odstotkov preverjenih emisij, poročanih za leto 2024,
 2. 70 odstotkov preverjenih emisij, poročanih za leto 2025 in
 3. 100 odstotkov preverjenih emisij, poročanih za leto 2026 in za vsako naslednje leto.

- (3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko ladjarska družba preda pet odstotkov manj emisijskih kuponov od svojih preverjenih emisij, ki nastanejo do 31. decembra 2030 pri ladjah, kategoriziranih za plovbo v ledu kategorije IA ali IA Super ali drugo enakovredno kategorijo, določeno na podlagi priporočila HELCOM 25/7.

54. člen
(povračilo stroškov)

- (1) Če ladjarska družba s pogodbo prenese končno odgovornost za nakup goriva ali upravljanje ladje ali oboje na osebo, ki ni ladjarska družba, je ta oseba ladjarski družbi dolžna povrniti stroške, ki so povezani z obveznostjo predaje emisijskih kuponov.

- (2) V primeru iz prejšnjega odstavka ostane ladjarska družba odgovorna za izvajanje monitoringa, poročanje in predajo emisijskih kuponov v register Unije v skladu s določbami tega zakona.

55. člen
(poročanje in preverjanje)

- (1) Ladjarska družba mora poročati podatke o emisijah toplogrednih plinov v skladu s predpisi iz prvega odstavka 52. člena tega zakona.

- (2) Poročilo iz prejšnjega odstavka mora biti preverjeno v skladu s predpisi iz prvega odstavka 52. člena tega zakona.

- (3) Šteje se, da so zahteve iz prejšnjih odstavkov izpolnjene, če je preveritelj za zadevno ladjo izdal listino o skladnosti, v skladu s predpisi EU iz prvega odstavka 52. člena tega zakona.

56. člen
(izgon ladjarske družbe in zadržanje ladje)

- (1) Če ladjarska družba, ki vstopi v pristanišče Republike Slovenije, v dveh ali več zaporednih koledarskih letih ne preda emisijskih kuponov v skladu z določbami 64. člena tega zakona in ni mogoče izterjati plačila penalov v skladu z določbami 123. člena tega zakona, ministrstvo o tem obvesti ministrstvo, pristojno za ladijski promet.
- (2) Ministrstvo, pristojno za ladijski promet, nemudoma po prevzemu obvestila iz prejšnjega odstavka pozove ladjarsko družbo, da se izjasni o navedbah ministrstva, in izda odločbo o izgonu, če ugotovi, da so izpolnjeni pogoji za izgon iz prejšnjega odstavka in ladjarska družba ni registrirana v Republiki Sloveniji.
- (3) Ministrstvo iz prejšnjega odstavka o izgonu ladjarske družbe uradno obvesti Komisijo, Evropsko agencijo za pomorsko varnost (EMSA), druge države članice in državo zastave ladjarske družbe.
- (4) Ministrstvo, pristojno za ladijski promet, zavrne vstop v svoja pristanišča ladji pod odgovornostjo ladjarske družbe, za katero je dobila obvestilo o izgonu, dokler ladjarska družba ne izpolni svojih obveznosti glede predaje emisijskih kuponov v skladu z določbami 64. člena tega zakona. Ta določba se ne uporablja za ladje, ki plujejo pod zastavo Republike Slovenije.
- (5) Če ladja, ki pluje pod zastavo Republike Slovenije, in je del ladjevja ladjarske družbe, za katero je Republika Slovenija dobila obvestilo o izgonu, vstopi v eno od njenih pristanišč ali jo v njem najdejo, ministrstvo iz drugega odstavka tega člena pridobi stališče od odgovorne ladjarske družbe, ladjo pa zadrži, dokler ladjarska družba ne izpolni svojih obveznosti glede predaje emisijskih kuponov.
- (6) Če ladja pod odgovornostjo ladjarske družbe iz prvega odstavka tega člena pluje pod zastavo Republike Slovenije in se nahaja v njenem pristanišču, ministrstvo iz drugega odstavka tega člena ladjarski družbi omogoči, da predloži svoje stališče in nato izda nalog za zadržanje zadevne ladje, dokler ladjarska družba ne izpolni svojih obveznosti glede predaje emisijskih kuponov. O tem obvesti Komisijo, EMSA in ostale države članice.
- (7) Določbe prejšnjih odstavkov ne posegajo v pravila, ki se uporabljajo za ladje v stiski, v skladu s pomorskim zakonikom.

6. oddelek: Posebna pravila za regulirane subjekte

57. člen
(dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov za regulirane subjekte)

- (1) Regulirani subjekt, ki opravlja določeno dejavnost, mora imeti dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov iz 32. člena tega zakona.
- (2) Vloga za pridobitev dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov vsebuje najmanj opis:
 1. reguliranega subjekta;

2. vrste goriv, ki jih regulirani subjekt sprošča v porabo in se uporabljajo za zgorevanje v določenem sektorju, in načinov, kako se ta goriva sproščajo v porabo;
 3. končne uporabe oziroma končnih uporab goriv, sproščenih v porabo za dejavnost v določenem sektorju;
 4. načrta monitoringa;
 5. ukrepov, načrtovanih za izvajanje monitoringa emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih v skladu s predpisi EU, ki urejajo spremljanje emisij, poročanje o njih, njihovo preverjanje in akreditacijo ter
 6. poljudni povzetek informacij iz prejšnjih točk tega odstavka.
- (3) Ministrstvo izda dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov iz prvega odstavka tega člena, če ugotovi, da je regulirani subjekt sposoben zagotavljati izvajanje načrta monitoringa emisij toplogrednih plinov, ki ustrezajo količinam goriv, sproščenih za porabo v določenem sektorju, in o njih poročati v skladu s tem zakonom.
- (4) Dovoljenja za emisije toplogrednih plinov vsebujejo zlasti:
1. ime in naslov reguliranega subjekta;
 2. opis načinov, kako regulirani subjekt sprošča goriva v porabo v določenem sektorju;
 3. seznam goriv, ki jih urejani subjekt sprošča v porabo v določenem sektorju;
 4. načrt monitoringa;
 5. zahteve, povezane s poročanjem o emisijah toplogrednih plinov v skladu s prvim odstavkom 59. člena tega zakona.
 6. obveznost predaje emisijskih kuponov, ki ustrezajo skupnim emisijam v vsakem koledarskem letu, preverjenim v skladu s predpisi EU, ki urejajo preverjanje in akreditacijo, v roku iz 60. člena tega zakona.
- (5) Ministrstvo lahko reguliranemu subjektu dovoli, da posodobi načrt za monitoring, ne da bi spreminjalo dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov. Regulirani subjekt vsak posodobljeni načrt za monitoring predloži ministrstvu v odobritev.
- (6) Regulirani subjekt mora obvestiti ministrstvo o vseh načrtovanih spremembah narave svoje dejavnosti ali goriv, ki jih sprošča v porabo, zaradi katerih bi bilo morda treba posodobiti dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov. Ministrstvo, kadar je ustrezno, posodobi dovoljenje v skladu s predpisi EU, ki urejajo spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih. Kadar se spremeni identiteta reguliranega subjekta, ministrstvo posodobi dovoljenje, tako da doda ime in naslov novega reguliranega subjekta.
- (7) Vlada v predpisu iz tretjega odstavka 32. člena tega zakona določi tudi dejavnosti iz prvega odstavka tega člena.

58. člen
(razširitev sektorjev)

- (1) Vlada lahko od leta 2027 v sistem trgovanja za regulirane subjekte vključi tudi druge sektorje, pri čemer upošteva zlasti:
1. učinke na notranji trg EU;
 2. morebitno izkrivljanje konkurence;

3. okoljsko celovitost sistema trgovanja in
 4. zanesljivost načrtovanega monitoringa in poročanja o emisija toplogrednih plinov.
- (2) Vlada lahko sektorje iz prejšnjega odstavka vključi v sistem trgovanja za regulirane subjekte, če je vključitev odobrila Komisija.
- (3) Regulirani subjekt, ki opravlja dejavnost za sektor iz prejšnjega odstavka, mora ministrstvu do 30. aprila tekočega leta predložiti preverjeno poročilo o emisijah za te sektorje v skladu s 63. členom tega zakona. Če so predloženi podatki ustrezno utemeljeni, ministrstvo o tem do 30. junija zadevnega leta uradno obvesti Komisijo.

59. člen

(monitoring, poročanje, preverjanje in preprečevanje dvojnega štetja)

- (1) Regulirani subjekt mora od 1. januarja 2025 za vsako koledarsko leto izvajati monitoring svojih emisij v skladu z odobrenim načrtom monitoringa, od 1. januarja 2026 pa ministrstvu poročati o teh emisijah v skladu s predpisom EU, ki ureja spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih.
- (2) Od 1. januarja 2028 do 31. decembra 2030 mora vsak regulirani subjekt do 30. aprila vsako leto ministrstvu poročati tudi o povprečnem deležu stroškov, povezanih s predajo emisijskih kuponov, ki jih je prenesel na potrošnike za predhodno leto, v skladu s predpisom EU, ki ureja poročanje o povprečnem deležu stroškov.
- (3) Vlada predpiše ukrepe za omejevanje tveganja dvojnega štetja emisij iz sistema trgovanja za regulirane subjekte in emisij iz sistema trgovanja za naprave, operatorje zrakoplova in ladjarske družbe, ter tveganja predaje emisijskih kuponov za emisije, ki niso vključene v sistem trgovanja za regulirane subjekte.
- (4) Bolnišnici, ki ni naprava v skladu s tem zakonom, se lahko zagotovi finančno nadomestilo za stroške, ki so jim bili preneseni zaradi predaje emisijskih kuponov za regulirane subjekte ob smiselni uporabi predpisa iz prejšnjega odstavka.
- (5) Vlada lahko predpiše poenostavljen način izvajanja monitoringa, poročanja in preverjanja za regulirane subjekte, katerih letne emisije, ki ustrezajo količinam goriv, sproščenih v porabo, so manjše od 1000 ton ekvivalenta ogljikovega dioksida.

60. člen

(prenos, predaja in razveljavitev emisijskih kuponov)

Od 1. januarja 2028 regulirani subjekt do 31. maja vsako leto v registru Unije preda količino emisijskih kuponov, ki je enaka njegovim skupnim emisijam v predhodnem koledarskem letu, ki ustrezajo količini goriv, sproščenih v porabo v sektorjih, določenih v predpisu iz tretjega odstavka 32. člena tega zakona, in emisijami, preverjenimi v skladu z 59. členom tega zakona.

7. oddelek: Monitoring emisij toplogrednih plinov, poročanje o njih in preverjanje

61. člen (poročanje)

- (1) Upravljavec naprave in operator zrakoplova mora ministrstvu poročati o emisijah toplogrednih plinov v skladu s predpisom EU, ki ureja spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih, za preteklo koledarsko leto najpozneje do 31. marca tekočega leta.
- (2) Ladjarska družba mora do roka iz prejšnjega odstavka ministrstvu in Komisiji poročati o emisijah toplogrednih plinov v skladu s predpisom EU, ki ureja spremljanje, poročanje in preverjanje emisij toplogrednih plinov iz pomorskega prometa.
- (3) Regulirani subjekt mora ministrstvu poročati o emisijah toplogrednih plinov v skladu s predpisom EU, ki ureja spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih, za preteklo koledarsko leto najpozneje do 31. aprila tekočega leta.
- (4) Oseba iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena mora k poročilu predložiti poročilo o preverjanju iz drugega odstavka 63. člena tega zakona.
- (5) Če oseba iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena v predpisanem roku ministrstvu ne pošlje poročila o emisijah za preteklo koledarsko leto skupaj s poročilom o preverjanju iz četrtega odstavka tega člena ali če preveritelj iz prvega odstavka 63. člena tega zakona poročila o emisijah iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena ne potrdi kot zadovoljivega v skladu s predpisom EU, ki ureja preverjanje podatkov in akreditacijo preveriteljev, poročilo o emisijah na podlagi dostopnih podatkov o emisijah toplogrednih plinov za posamezno napravo, operatorja zrakoplova ali ladjarsko družbo izdela ministrstvo najpozneje do 30. aprila tekočega leta oziroma za regulirani subjekt najpozneje do 30. maja tekočega leta. Stroške izdelave tega poročila nosi upravljavec naprave, operator zrakoplova, ladjarska družba oziroma regulirani subjekt.
- (6) Ministrstvo izdela poročilo o emisijah na podlagi dostopnih podatkov o emisijah toplogrednih plinov za letalsko dejavnost tudi v primeru prenehanja opravljanja letalske dejavnosti oziroma stečaja operatorja zrakoplova, če poročilo o emisijah za obdobje od začetka koledarskega leta do dneva prenehanja opravljanja letalske dejavnosti oziroma začetka stečajnega postopka skupaj s poročilom o preverjanju iz drugega odstavka 63. člena tega zakona ni bilo poslano ministrstvu najpozneje v 30 dneh od prenehanja opravljanja letalske dejavnosti oziroma začetka stečajnega postopka.
- (7) Ministrstvo na podlagi poročila o emisijah iz petega odstavka tega člena izda upravljavcu naprave, operatorju zrakoplova, ladjarski družbi ali reguliranemu subjektu odločbo, v kateri ugotovi količino emisij toplogrednih plinov, ki jo je naprava, operator zrakoplova, ladjarska družba ali regulirani subjekt v preteklem letu izpustila v zrak in za katero mora upravljavec naprave, operator zrakoplova, ladjarska družba ali regulirani subjekt predati emisijske kupone. Zoper odločbo ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.
- (8) Ministrstvo na podlagi poročila o emisijah iz šestega odstavka tega člena izda operatorju zrakoplova ali v primeru stečaja stečajnemu upravitelju odločbo, v kateri ugotovi količino emisij toplogrednih plinov, ki jo je operator zrakoplova v obdobju od začetka koledarskega leta do dneva prenehanja opravljanja letalske dejavnosti

oziroma začetka stečajnega postopka izpustila v zrak in za katero mora operator zrakoplova ali v primeru stečaja stečajni upravitelji predati emisijske kupone. Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.

- (9) Ministrstvo posreduje odločbo iz sedmega oziroma osmega odstavka tega člena tudi nacionalnemu administratorju.
- (10) Operator zrakoplova mora od 1. januarja 2025 enkrat letno poročati tudi o vplivih letalstva, ki niso povezani z ogljikovim dioksidom, v skladu s predpisom EU, ki ureja spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih.
- (11) Ministrstvo lahko na predlog operatorja zrakoplova od Komisije zahteva, da ta ne objavi podatkov o letnih emisijah iz letalstva, ki se nanašajo na operatorja zrakoplova, ker bi razkritje škodilo njegovim poslovnim interesom zaradi specifičnih okoliščin.
- (12) Operator zrakoplova mora v predlogu iz prejšnjega odstavka specifične okoliščine iz prejšnjega odstavka utemeljiti, nanašajo pa se lahko na delovanje operatorja na zelo omejenem številu aerodromov vzleta in pristanka ali na zelo omejenem številu držav vzleta in pristanka, za katere mora poročati v skladu s tem zakonom.
- (13) Ministrstvo lahko na podlagi predloga od Komisije zahteva, da te informacije objavi le na višji ravni agregiranja. O zahtevi odloči Komisija.

62. člen (sprememba načrta monitoringa)

- (1) V primeru bistvene spremembe načrta monitoringa v skladu s predpisom EU, ki ureja spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih, upravljavec naprave, operator zrakoplova, ladjarska družba ali regulirani subjekt na ministrstvo vloži vlogo, ki vsebuje spremenjeni načrt monitoringa.
- (2) Ministrstvo spremeni odločbo iz četrtega odstavka 34. člena tega zakona, četrtega oziroma osmega odstavka 46. člena tega zakona, osmega odstavka 52. člena tega zakona ali šestega odstavka 57. člena tega zakona v dveh mesecih od prejema popolne vloge iz prejšnjega odstavka.
- (3) Upravljavec naprave, operator zrakoplova, ladjarska družba ali regulirani subjekt lahko spremeni načrt monitoringa v nebistvenih sestavinah v skladu s predpisom EU iz prvega odstavka tega člena, vendar mora o nameravani spremembi načrta monitoringa najpozneje do 31. decembra tekočega leta obvestiti ministrstvo, kar dokazuje s potrdilom o oddani pošiljki.
- (4) Ministrstvo posreduje odločbo iz drugega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji.

63. člen (preverjanje poročila o emisijah)

- (1) Poročilo o emisijah lahko preveri le preveritelj, ki je pridobil akreditacijsko listino v skladu s predpisom EU, ki ureja preverjanje podatkov in akreditacijo preveriteljev.

- (2) Preveritelj iz prejšnjega odstavka mora preveriti poročilo o emisijah ter upravljavcu naprave, operatorju zrakoplova, ladjarski družbi ali reguliranemu subjektu izdati poročilo o preverjanju v skladu s predpisom EU iz prejšnjega odstavka.
- (3) Ministrstvo lahko kadar koli opravi izredno naknadno preverjanje poročila o emisijah, ki ga je preveril preveritelj, tako da za to izbere drugega preveritelja.
- (4) Če ministrstvo ugotovi, da:
 1. preveritelj po lastni krivdi ni pravočasno izdelal poročila o preverjanju iz drugega odstavka tega člena, kar je bilo ugotovljeno s pravnomočno sodbo sodišča, ali
 2. je preveritelj izdelal pomanjkljivo, napačno ali zavajajoče poročilo o preverjanju iz drugega odstavka tega člena, o tem obvesti akreditacijski organ.
- (5) Stroške izrednega naknadnega preverjanja poročila o emisijah iz tretjega odstavka tega člena nosi ministrstvo.
- (6) Ne glede na prejšnji odstavek ministrstvo od preveritelja izterja vračilo stroškov izrednega naknadnega preverjanja poročila o emisijah iz tretjega odstavka tega člena v primeru iz 2. točke četrtega odstavka tega člena.

8. oddelek: Predaja in razveljavitev emisijskih kuponov

64. člen

(predaja in razveljavitev emisijskih kuponov)

- (1) Upravljavec naprave, razen male naprave iz 40. člena tega zakona, operator zrakoplova in ladjarska družba mora do 30. septembra tekočega leta predati emisijske kupone v količini, ki ustreza celotni količini emisije toplogrednih plinov, ugotovljeni na način iz prvega in drugega odstavka 61. člena tega zakona in preverjeni na način iz drugega odstavka 63. člena tega zakona.
- (2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka upravljavcu naprave ni treba predati emisijskih kuponov, če so bile njegove emisije toplogrednih plinov zajete in uporabljene na način, s katerim so postale trajno kemično vezane v proizvodu tako, da pri običajni uporabi ne vstopijo v ozračje, vključno z vsemi dejavnostmi, ki potekajo po koncu življenjske dobe proizvoda, v skladu s predpisom EU, ki ureja zahteve za to, da se za toplogredne pline šteje, da so postali trajno kemično vezani.
- (3) Regulirani subjekt mora do 31. maja tekočega leta predati emisijske kupone v količini, ki ustreza celotni količini emisije toplogrednih plinov, ugotovljeni na način iz tretjega odstavka 61. člena tega zakona in preverjeni na način iz drugega odstavka 63. člena tega zakona.
- (4) V primeru iz 37. člena tega zakona mora upravljavec naprave ali ob stečaju stečajni upravitelj najpozneje 120. dan od pravnomočnosti odločbe iz drugega odstavka 35. člena tega zakona ali prvega odstavka 36. člena tega zakona predati emisijske kupone v količini, ki ustreza celotni količini emisije toplogrednih plinov, ki jih je naprava izpustila v zrak v obdobju iz drugega odstavka 37. člena tega zakona.
- (5) Operator zrakoplova mora v primeru prenehanja opravljanja letalske dejavnosti ali ob stečaju stečajni upravitelj najpozneje 60. dan od prenehanja opravljanja letalske dejavnosti za obdobje od začetka koledarskega leta do dneva prenehanja opravljanja

letalske dejavnosti predati emisijske kupone v količini, ki ustreza celotni količini emisije toplogrednih plinov, izpuščeni v zrak v navedenem obdobju.

- (6) Predani emisijski kuponi iz prvega in tretjega odstavka tega člena se razveljavijo.
- (7) Ministrstvo na osrednjem spletnem mestu državne uprave objavi ime osebe, ki ni predala emisijskih kuponov v skladu s prvim, tretjim, četrtim ali petim odstavkom tega člena.
- (8) Če ministrstvo pri izrednem naknadnem preverjanju iz tretjega odstavka prejšnjega člena ugotovi, da upravljavec naprave, operator zrakoplova ali ladjarska družba ni predal ustrezne količine emisijskih kuponov, izda odločbo, s katero ugotovi manjkajočo količino emisijskih kuponov, ki jih mora ta oseba predati v 15 dneh od pravnomočnosti odločbe, ali ugotovi njihov presežek, ki ga ta oseba lahko uveljavlja do 30. septembra v naslednjem koledarskem letu, tako da preda ustrezno manjšo količino emisijskih kuponov. Zoper odločbo ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.
- (9) Če ministrstvo pri izrednem naknadnem preverjanju iz tretjega odstavka prejšnjega člena ugotovi, da regulirani subjekt ni predal ustrezne količine emisijskih kuponov, izda odločbo, s katero ugotovi manjkajočo količino emisijskih kuponov, ki jih mora ta oseba predati v 15 dneh od pravnomočnosti odločbe, ali ugotovi njihov presežek, ki ga ta oseba lahko uveljavlja do 31. maja v naslednjem koledarskem letu, tako da preda ustrezno manjšo količino emisijskih kuponov. Zoper odločbo ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.
- (10) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena upravljavcu naprave, ki je svoje emisije toplogrednih plinov zajel in jih prenesel v napravo za njihovo trajno skladiščenje, za katero je država članica EU izdala dovoljenje za shranjevanje ogljikovega dioksida, ni treba predati emisijskih kuponov za te emisije, ki so bile ugotovljene na način iz tretjega odstavka 61. člena tega zakona in preverjene na način iz 63. člena tega zakona.
- (11) Ministrstvo posreduje odločbo iz osmega in devetega odstavka tega člena tudi nacionalnemu administratorju.

65. člen

(razkrivanje podatkov in poslovna skrivnost)

Odločbe, izdane na podlagi tega zakona, in poročila o emisijah toplogrednih plinov so informacije javnega značaja, dostopne v skladu z zakonom, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

66. člen

(odpoved pravici do vložitve tožbe v upravnem sporu)

Če se vse stranke in stranski udeleženci po vročitvi odločbe, ki jo izda ministrstvo na podlagi tega zakona ali predpisov izdanih na podlagi tega zakona, pisno ali ustno na zapisnik pri ministrstvu odpovedo pravici do vložitve tožbe v upravnem sporu, postane odločba pravnomočna z dnem, ko se zadnji od upravičencev do vložitve tožbe odpove tej pravici.

67. člen

(izjema od obveznosti predaje emisijskih kuponov)

- (1) Vlada v predpisu iz tretjega odstavka 77. člena določi, da regulirani subjekt iz 57. člena tega zakona od 1. januarja 2027 do 31. decembra 2030 izjemoma nima obveznosti predaje emisijskih kuponov v skladu s 64. členom tega zakona, če plačuje okoljsko dajatev zaradi onesnaževanja zraka z emisijo ogljikovega dioksida.
- (2) Regulirani subjekt mora tudi v obdobju iz prvega odstavka tega člena izvajati monitoring in poročati o svojih preverjenih emisijah v skladu z 61. členom tega zakona.
- (3) Republika Slovenija ne prodaja na dražbi količine emisijskih kuponov iz tretjega odstavka 28. člena za določeno referenčno leto, dokler se količina emisijskih kuponov, ki ustrezajo preverjenim emisijam reguliranih subjektov za referenčno leto, ne ukine. Republika Slovenija na dražbi ne proda nobene dodatne količine emisijskih kuponov, ki ji pripadajo za leto 2027.
- (4) Republika Slovenija zagotovi, da v primeru, ko preostala količina emisijskih kuponov, ki bodo prodani na dražbi v referenčnem letu po ukinitvi emisijskih kuponov v skladu s prejšnjim odstavkom, manjša od količine emisijskih kuponov, ki se ukinejo, do konca leta po referenčnem letu ukine količino emisijskih kuponov, ki ustreza razliki.

VII. poglavje: SISTEM ZA MONITORING IN POROČANJE O EMISIJAH TOPLOGREDNIH PLINOV

1. oddelek: Državni sistem evidenc toplogrednih plinov

68. člen

(državni sistem evidenc emisij toplogrednih plinov)

- (1) Ministrstvo pripravlja, upravlja, vzdržuje in posodablja državni sistem evidenc o emisijah toplogrednih plinov (v nadaljnjem besedilu: evidence emisij toplogrednih plinov) v skladu z Uredbo 2018/1999/EU.
- (2) Organi in organizacije, ki vodijo ali upravljajo informacijske sisteme in baze podatkov, ki vsebujejo podatke, potrebne za pripravo evidenc emisij toplogrednih plinov, posredujejo te podatke ministrstvu.
- (3) Vlada določi organe in organizacije iz prejšnjega odstavka.
- (4) Ministrstvo sklene z organi in organizacijami, ki jih določi vlada na podlagi določb prejšnjega odstavka, sporazume, v katerih se določi obveznost teh organov in organizacij, zlasti glede podatkov, ki jih morajo posredovati ministrstvu, roke, obliko in način njihovega posredovanja ministrstvu.
- (5) Vlada lahko v predpisu iz tretjega odstavka tega člena določi tudi druge pravne ali fizične osebe, ki opravljajo določeno dejavnost, da ministrstvu posredujejo podatke, potrebne za pripravo evidenc toplogrednih plinov.
- (6) Evidence emisij toplogrednih plinov tega člena so podatki javnega značaja, ministrstvo pa jih tekoče javno objavlja.

69. člen

(obračunavanje emisij in odvzemov toplogrednih plinov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva)

- (1) Ministrstvo zagotavlja pripravo in vodenje obračunov, ki točno prikazujejo emisije in odvzeme toplogrednih plinov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v skladu z uredbo 2018/841/EU, ki ureja emisije in odvzeme toplogrednih plinov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva in so del državnih evidenc iz prejšnjega člena.
- (2) Za obračunavanje emisij in odvzemov toplogrednih plinov po posameznih kategorijah zemljišč, določenih v predpisu EU iz prejšnjega odstavka, se uporabljajo podatki s področja kmetijstva, gozdarstva, upravljanja voda, urejanja naselij, narave, in gošpodarstva ter podatki državne statistike.
- (3) Organi in organizacije, ki vodijo ali upravljajo informacijske sisteme in baze podatkov, ki vsebujejo podatke iz prejšnjega odstavka, posredujejo te podatke ministrstvu.
- (4) Vlada določi organe in organizacije iz prejšnjega odstavka.
- (5) Ministrstvo sklene z organi in organizacijami, ki jih določi vlada na podlagi določb prejšnjega odstavka, sporazume, v katerih se določi obveznost teh organov in organizacij, zlasti podatke, ki jih morajo posredovati ministrstvu, roke, obliko in način njihovega posredovanja ministrstvu.
- (6) Vlada lahko v predpisu iz četrtega odstavka tega člena določi tudi druge pravne ali fizične osebe, ki opravljajo določeno dejavnost, da ministrstvu posredujejo podatke, potrebne za obračunavanje emisij in odvzemov toplogrednih plinov.

2. oddelek: Sistem za poročanje o politikah in ukrepih ter projekcijah

70. člen

(projekcije emisij toplogrednih plinov)

Ministrstvo zagotavlja izdelavo projekcij emisij toplogrednih plinov iz virov in odvzemov po ponorih ter o njih poroča Komisiji v skladu z zahtevami predpisa EU iz prvega odstavka 25. člena tega zakona.

71. člen

(podnebno ogledalo)

- (1) Na podlagi podatkov iz evidenc toplogrednih plinov in podatkov, ki se jih zbira za pripravo poročila iz šestega odstavka 11. člena tega zakona se vsako leto do 15. junija pripravi podnebno ogledalo. Podnebno ogledalo vsebuje zlasti poročilo o izvajanju politik in ukrepov in doseganju ciljev za razogljičenje v skladu Uredbo 2018/842/EU. Podnebno ogledalo vsebuje tudi celovito evalvacijo politike blaženja podnebnih sprememb, ki vključuje analizo in predstavitev osnovnih vzrokov za morebitno pomanjkljivo izvajanje ukrepov in priporočila za uvedbo novih ukrepov.

- (2) Predlog Podnebnega ogledala pripravi javna služba državnega pomena iz 73. člena tega zakona.
- (3) Minister predpiše vsebino podnebnega ogledala in način njegove priprave.
- (4) Podnebno ogledalo na predlog ministrstva sprejme vlada in ga pošlje Državnemu zboru.
- (5) Ministrstvo javno objavi podnebno ogledalo in njegov povzetek na svoji spletni strani.

72. člen
(ogledalo prilagajanja podnebnim spremembam)

- (1) Ministrstvo vsako tretje leto pripravi Ogledalo prilagajanja podnebnim spremembam (v nadaljnjem besedilu: Ogledalo prilagajanja). Pri pripravi ogledala, obravnavi rezultatov in oblikovanju priporočil sodelujejo vsi prednostni resorji iz tretje točke 14. člena tega zakona.
- (2) Ogledalo prilagajanja vsebuje naslednje elemente:
 1. Poročilo o izvajanju politik in ukrepov za prilagajanje podnebnim spremembam, skupaj z oceno doseženih rezultatov v skladu s cilji iz Strategije prilagajanja podnebnim spremembam;
 2. Poročilo o izvajanju politik in ukrepov za prilagajanje podnebnim spremembam, skupaj z oceno doseženih rezultatov v skladu s cilji iz akcijskih načrtov, določenih v 15. členu tega zakona;
 3. Celovito oceno politike prilagajanja podnebnim spremembam, ki vključuje analizo in predstavitev osnovnih vzrokov za pomanjkljivo izvajanje ukrepov, sistematično raziskavo in predstavitev identificiranih potreb za uvedbo novih ukrepov.
- (3) Pri pripravi Ogledala prilagajanja se upoštevajo najnovejša znanja na področju prilagajanja in najnovejši podatki ter projekcije podnebnih sprememb.
- (4) Ogledalo prilagajanja na predlog ministrstva sprejme vlada in ga pošlje Državnemu zboru.

73. člen
(javna služba)

- (1) Priprava predloga ogledala, priprava projekcij emisij toplogrednih plinov iz virov in odvzemov po ponorih iz 70. člena tega zakona, poročila iz šestega odstavka 11. člena ter kazalcev podnebja, se izvaja kot javna služba državnega pomena.
- (2) Naloge javne službe opravlja Inštitut »Jožef Stefan« (v nadaljnjem besedilu: IJS).

- (3) Naloge javne službe financira ministrstvo. Vsi podatki, pridobljeni v okviru javne službe, so last države.
- (4) Ministrstvo z IJS za izvajanje nalog javne službe sklene pogodbo, s katero se uredijo medsebojni odnosi. Sestavni del vsakoletne pogodbe je letni program dela IJS za izvajanje nalog, ki ga predhodno uskladi z ministrstvom.
- (5) Ministrstvo z organi in organizacijami, ki jih določi vlada, sklene sporazume, v katerih se določi obveznosti teh organov in organizacij, zlasti podatke, ki jih morajo posredovati izvajalcu javne službe, roke, obliko in način njihovega posredovanja.

74. člen
(kazalci podnebja)

- (1) Za spremljanje izvajanja dolgoročne podnebne strategije, strategije prilagajanja podnebnim spremembam, NEPN in sektorskih strateških dokumentov se izdelujejo tudi kazalci podnebja.
- (2) Ministrstvo izdeluje in posodablja kazalce podnebja.
- (3) Kazalci podnebja so sestavni del kazalcev okolja v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

3. oddelek: Dostopnost informacij o varčnosti porabe goriva, emisijah ogljikovega dioksida in emisijah onesnaževal zraka iz novih osebnih vozil

75. člen
(dostopnost informacij o varčnosti porabe goriva, emisijah ogljikovega dioksida in emisijah onesnaževal zunanjega zraka iz novih osebnih vozil)

- (1) Zaradi obveščenosti potrošnikov in sprejemanju odločitev o izboru pri nakupu ali najemanju novih osebnih vozil, morajo prodajalci in dobavitelji novih osebnih vozil zagotoviti dostopnost informacij o varčnosti porabe goriva, emisijah ogljikovega dioksida (v nadaljnjem besedilu: CO₂) in emisijah onesnaževal zunanjega zraka iz teh vozil.
- (2) Vlada predpiše obliko in vsebino oznake, plakata ali zaslona, priročnika in promocijskega prospekta ter gradiva, na katerih morajo biti vsebovane informacije iz prvega odstavka tega člena, kakor tudi način obveščanja potrošnikov in druge obveznosti prodajalcev ter dobaviteljev, ki se nanašajo na zagotavljanje obveščenosti potrošnikov o informacijah iz prvega odstavka tega člena.

VIII. poglavje: EKONOMSKI IN FINANČNI INSTRUMENTI

76. člen
(namen in vrste)

- (1) Država pospešuje in spodbuja doseganje ciljev na področju podnebnih sprememb tudi z ekonomskimi in finančnimi instrumenti, in sicer:
 1. s sredstvi proračuna;
 2. s posojili z ugodno obrestno mero, z vlaganjem kapitala v gospodarske družbe, garancijami ali drugimi oblikami poroštev in z drugimi finančnimi instrumenti, ki prispevajo k zmanjševanju emisij toplogrednih plinov;
 3. s subvencijami ali drugimi oblikami dajanja nepovratnih sredstev iz sredstev Eko sklada, slovenskega okoljskega javnega sklada, ali drugih gospodarskih javnih služb;
 4. s trgovanjem s pravicami do emisije;
 5. z izdajo obveznic;
 6. z zavarovanji, bančnimi garancijami in drugimi oblikami finančnega jamstva.
- (2) Ekonomski instrumenti iz prejšnjega odstavka se določijo in uporabljajo v skladu z načeli proste trgovine in enakopravne obravnave gospodarskih subjektov.
- (3) Občina pospešuje in spodbuja doseganje ciljev na področju podnebnih sprememb s proračunom občine.

1. oddelek: Okoljska dajatev za onesnaževanje zraka z emisijo ogljikovega dioksida

77. člen (namenskost okoljske dajatve)

- (1) Prihodki od okoljske dajatve za onesnaževanje zraka z emisijo ogljikovega dioksida so prihodek proračuna Republike Slovenije kot namenska sredstva.
- (2) Zavezanec ali zavezanka (v nadaljnjem besedilu: zavezanec) za plačilo je oseba, ki povzroča onesnaževanje zraka z emisijo ogljikovega dioksida.
- (3) Vlada podrobneje določi osnovo za obračun dajatve, povzročitelje onesnaževanja, način izračuna, obračunavanja, odmere, in plačevanja okoljske dajatve, merila in pogoje za oprostitev plačila, vračilo že plačane okoljske dajatve ter izjeme, ko se okoljska dajatev ne plačuje.

2. oddelek: Javne finance

78. člen (proračunsko financiranje in podnebni cilji)

- (1) Pri oblikovanju proračunske politike se upoštevajo vplivi te na podnebna cilja v okviru okoljskih ciljev iz Uredbe EU o taksonomiji ob zasledovanju ciljev iz drugega odstavka 3. člena, in se nanašata na vse proračunske odhodke, prihodke in davčne izdatke.

- (2) Proračunski odhodki in davčni izdatki, ki spodbujajo rabo fosilnih goriv, se v celoti odpravijo.
- (3) Neposredni proračunski uporabnik proračuna opravi oceno iz prvega odstavka tega člena v skladu z metodologijo za zeleno proračunsko načrtovanje.
- (4) V proračunskem memorandumu države se določi delež odhodkov državnega proračuna v višini 37 %, ki prispeva k ciljem določenim v NEPN in iz 3. člena tega zakona. Ta obveznost izključuje sredstva namenjena občinam, obveznostim proračuna do skladov socialnega zavarovanja, plačila sredstev v proračun EU ter izdatke, ki nimajo neposrednega vpliva na podnebne spremembe, kot so stroški plač v javnem sektorju, tekoči transferi posameznikom in gospodinjstvom in drugi tekoči transferi, plačila obresti ter oblikovanja rezerv.
- (5) Vlada hkrati z zaključnim računom državnega proračuna za posamezno leto predloži Državnemu zboru tudi poročilo o realiziranih proračunskih odhodkih, prihodkih in davčnih izdatkih ocenjenih v skladu z metodologijo za zeleno proračunsko načrtovanje.

79. člen
(obveznice)

- (1) Republika Slovenija lahko za pridobivanje sredstev za namene zmanjševanja emisij toplogrednih plinov in prilagajanje podnebnim spremembam izda tudi obveznice.
- (2) Sredstva, pridobljena z izdajo obveznic iz prejšnjega odstavka, se porabijo za financiranje in sofinanciranje projektov in programov za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov in prilagajanje podnebnim spremembam.

80. člen
(presoja vplivov na podnebje)

- (1) Projekti, ki prejemajo javna sredstva, morajo biti zasnovani tako, da prispevajo k ciljem NEPN in na podnebno odporen način.
- (2) V fazi priprave projektov iz prejšnjega odstavka, katerih izvedba naj bi imela pomemben vpliv na podnebje, mora biti izvedena analiza, s katero se preveri, ali je zeleni cilj mogoče doseči brez negativnih vplivov ali z bistveno manj negativnimi vplivi na podnebje z drugim projektom ali drugačno zasnovo projekta.
- (3) Vlada predpiše vrsto projektov, za katere je potrebna presoja in način presoje iz drugega odstavka tega člena.

3. oddelek: Eko sklad, Slovenski okoljski javni sklad

81. člen

(Eko sklad, Slovenski okoljski javni sklad)

- (1) Eko sklad, Slovenski okoljski javni sklad (v nadaljnjem besedilu: Eko sklad) je javni sklad, ki spodbuja trajnostni razvoj s financiranjem naložb za preprečevanje, odpravljanje ali zmanjšanje obremenjevanja okolja in povezanih naložb.
- (2) Eko sklad posluje v skladu z določbami tega zakona in zakona, ki ureja javne sklade.
- (3) Ustanovitelj Eko sklada je Republika Slovenija, ustanoviteljske pravice pa izvršuje Vlada.
- (4) Ustanovitelj subsidiarno odgovarja za obveznosti Eko sklada za najeta posojila, ki niso zavarovana s poroštvom države in ki skupaj ne smejo presežati 20 odstotkov vrednosti sklada namenskega premoženja Eko sklada.

82. člen

(dejavnosti Eko sklada)

- (1) Eko sklad spodbuja trajnostni razvoj v skladu z nacionalnim programom varstva okolja, celovitim nacionalnim energetske in podnebne politike, skupno okoljsko in energetske politiko EU ter operativnimi in akcijskimi programi, sprejetimi na njihovi podlagi.
- (2) Dejavnosti, ki jih Eko sklad opravlja v javnem interesu, so zlasti:
 1. spodbujanje naložb v infrastrukturo varstva okolja državnega in lokalnega pomena;
 2. spodbujanje naložb v izrabo obnovljivih virov energije;
 3. spodbujanje ukrepov učinkovite rabe energije;
 4. spodbujanje naložb s področja razvoja ali uporabe okoljskih tehnologij, ki preprečujejo, odpravljajo ali zmanjšujejo obremenjevanje okolja;
 5. spodbujanje različnih oblik svetovanja, izobraževanja in ozaveščanja javnosti
 6. spodbujanje naložb v ukrepe za zmanjševanje energetske revščine ter
 7. druge dejavnosti in naloge s področja varstva okolja ali z njimi povezane dejavnosti, določene v ustanovitvenem aktu Eko sklada.
- (3) Eko sklad lahko sodeluje z drugimi javnimi finančnimi institucijami in ministrstvi ter z domačimi in mednarodnimi zasebnimi finančnimi institucijami z namenom učinkovitejšega opravljanja svojih nalog, krepite finančnega potenciala ter usklajene in celovite ponudbe finančnih spodbud na področju trajnostnega razvoja.
- (4) Eko sklad lahko za račun posameznega pristojnega ministrstva opravlja naloge ali del nalog v zvezi s sofinanciranjem dejavnosti iz drugega odstavka tega člena. Eko sklad v ta namen s pristojnim ministrstvom sklene pogodbo, s katero se določijo obseg, namen in pogoji opravljanja nalog oziroma dodeljevanja sredstev.
- (5) Ne glede na določila zakona, ki ureja javne sklade, odloča o potrebnih prerazporeditvah sredstev za izvajanje nalog iz prejšnjega odstavka med postavkami poslovnega in finančnega načrta Eko sklada pristojni minister.

83. člen
(splošni akti Eko sklada in sestava nadzornega sveta)

- (1) V ustanovitvenem aktu Eko sklada se podrobneje določijo tudi dejavnosti Eko sklada, viri financiranja sredstev za delo Eko sklada, organizacija in delovanje Eko sklada in način objave splošnih aktov ter uredijo druga vprašanja, pomembna za delovanje Eko sklada.
- (2) S splošnimi pogoji poslovanja Eko sklada se podrobneje določijo tudi način in postopki za uporabo instrumentov (v nadaljnjem besedilu: dodeljevanje spodbud) Eko sklada, postopki za izbor upravičencev do spodbud Eko sklada in omejitve pri dodeljevanju spodbud Eko sklada.
- (3) Višina nadomestil za storitve Eko sklada se določi s tarifnim cenikom, ki ga sprejme direktor Eko sklada s soglasjem nadzornega sveta Eko sklada, ki se ga objavi na spletnih straneh Eko sklada.
- (4) Nadzorni svet ima štiri člane. Člane nadzornega sveta na predlog ministra imenuje Vlada, in sicer enega predstavnika ministrstva, enega predstavnika ministrstva, pristojnega za okolje, enega predstavnika ministrstva, pristojnega za energijo ter enega predstavnika ministrstva, pristojnega za finance.

84. člen
(instrumenti za dodeljevanje spodbud Eko sklada)

- (1) Instrumenti, ki jih Eko sklad uporablja za opravljanje svojih dejavnosti, so zlasti:
 1. posojila z ugodno obrestno mero in druge finančne storitve dajanja kreditov, kot jih opredeljuje zakon, ki ureja bančništvo;
 2. garancije ali druge oblike poroštev;
 3. nepovratna sredstva;
 4. subvencioniranje obrestne mere oziroma stroškov, povezanih s posojili;
 5. finančni zakup in
 6. drugi finančni instrumenti, kjer je možna sprememba oblike financiranja v lastniški delež v podjetju.
- (2) Eko sklad uporablja instrumente iz prejšnjega odstavka v skladu s predpisi, ki urejajo državne pomoči.
- (3) Eko sklad lahko s soglasjem ustanovitelja dodeljuje lastna nepovratna sredstva iz tistega dela presežka prihodkov nad odhodki, ki presega potreben presežek za ohranjanje realne vrednosti sklada namenskega premoženja Eko sklada glede na stopnjo inflacije v Republiki Sloveniji.
- (4) Sredstva za sofinanciranje različnih oblik svetovanja, izobraževanja in ozaveščanja javnosti se zagotavljajo iz sredstev Eko sklada ali iz sredstev, ki jih za sofinanciranje dejavnosti zagotovijo ministrstva, ali sredstev, zagotovljenih na podlagi sklepa Vlade o prerazporeditvi sredstev.

85. člen
(sklad namenskega premoženja)

- (1) Eko sklad pridobiva sredstva sklada namenskega premoženja:
1. iz sredstev, pridobljenih po zakonu, ki ureja lastninsko preoblikovanje podjetij;
 2. iz sredstev državnega proračuna v skladu z zakonom;
 3. iz presežka prihodkov nad odhodki v skladu z odločitvijo ustanovitelja;
 4. z dotacijami in darili domačih in tujih oseb ter tujih držav.
- (2) Sprememba vrednosti sklada namenskega premoženja Eko sklada se vpiše v sodni register enkrat na leto, če ustanovitelj ne določi drugače.

86. člen
(zadolževanje Eko sklada)

Eko sklad se lahko zadolžuje samo za namen opravljanja dejavnosti v javnem interesu v skladu s tem zakonom. Skupni obseg zadolženosti Eko sklada iz najetih posojil ne sme presegati vrednosti sklada namenskega premoženja.

87. člen
(način dodeljevanja spodbud Eko sklada)

- (1) Eko sklad dodeljuje posojila in druge finančne storitve dajanja kreditov, garancije ali druge oblike poroštev, nepovratna sredstva ter izvaja finančni zakup, subvencioniranje obrestne mere oziroma stroškov, povezanih s posojili in drugimi finančnimi storitvami dajanja kreditov ter finančnim zakupom na podlagi javnega poziva oziroma javnega razpisa, druge instrumente pa izvaja po postopku, določenem v področnem zakonu.
- (2) Javne pozive in javne razpise za dodeljevanje spodbud sprejema direktor po predhodnem soglasju nadzornega sveta.
- (3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka Eko sklad dodeljuje spodbude za sofinanciranje projektov ozaveščanja ali programov promoviranja dejavnosti Eko sklada na podlagi javnega razpisa, ki ga sprejme direktor Eko sklada.
- (4) Višina in pogoji spodbude se lahko v posamezne javnem pozivu ali javnem razpisu določijo različno, glede na materialni položaj vlagatelja.
- (5) Pri določanju pogojev za pridobitev spodbude, namenjene zmanjševanju energetske revščine, Eko sklad pri ugotavljanju materialnega položaja vlagateljev upošteva tudi podatke, ki se zbirajo v informatizirani zbirki podatkov na podlagi ZUPJS, ki zajema pravice iz javnih sredstev (v nadaljevanju: centralna zbirka podatkov), ki jo kot upravljalec obdeluje pristojno ministrstvo.

88. člen
(javni poziv in javni razpis)

- (1) Eko sklad z javnim pozivom določi zlasti skupni obseg spodbud, pogoje za njihovo dodelitev, merila za določitev višine spodbude, upravičence in rok za vložitev vlog. Vloge se obravnavajo po vrstnem redu prispetja, razen če je v javnem pozivu določeno, da se šteje, da je vloga vložena takrat, ko je bila vložena vloga, s katero so bile odpravljene morebitne pomanjkljivosti.
- (2) Eko sklad z javnim razpisom določi zlasti skupni obseg spodbud, pogoje za njihovo dodelitev, merila za ocenjevanje in vrednotenje posameznih naložb oziroma ozaveščevalnih projektov ali programov, upravičence in rok za vlaganje vlog. Razpisane spodbude se dodelijo za tiste naložbe, projekte ali programe, ki so v izbirnem postopku višje ocenjeni oziroma ovrednoteni.

89. člen
(vloga za dodelitev spodbud Eko sklada)

- (1) Vloga za dodelitev spodbud mora vsebovati ustrezno:
 1. izpolnjen obrazec, ki je določen v javnem pozivu ali javnem razpisu;
 2. dokumentacijo in priloge, določene v javnem pozivu ali javnem razpisu.
- (2) Eko sklad lahko v javnem pozivu ali javnem razpisu poleg sestavin iz prejšnjega odstavka določi še druge obvezne sestavine, če so potrebne glede na namen posameznega javnega poziva ali javnega razpisa.
- (3) Pisne vloge se lahko vlagajo po elektronski poti brez varnega elektronskega podpisa, če je identiteto vložnika mogoče ugotoviti na drug zanesljiv način. Vloga se lahko odda tudi v fizični obliki.
- (4) Vlogo v elektronski obliki lahko vloži:
 1. upravičenec,
 2. upravnik (kadar gre za naložbo v skupne dele in naprave stavbe)
 3. oseba, ki je s strani Eko sklada pooblaščen, da vlaga vloge v imenu upravičencev.

90. člen
(sprememba zahtevka)

- (1) Pri javnem pozivu je sprememba zahtevka dopustna do izdaje odločbe in če je javni poziv še odprt. Za spremembo zahtevka se šteje sprememba postavljenega zahtevka ali razširitev zahtevka ali sprememba vlagatelja zahtevka.
- (2) Pri javnem razpisu sprememba zahtevka po izteku roka za oddajo vlog ni dopustna.

91. člen
(sprememba podatkov)

- (1) Če stranka ali njen zakoniti zastopnik ali pooblaščenec, ki ga je postavila stranka, med postopkom spremeni svoje stalno ali začasno prebivališče, sedež oziroma naslov, ki ga je navedel v vlogi ali pooblastilu, mora o tem takoj obvestiti Eko sklad.
- (2) Če vročevalec ugotovi, da se je oseba iz prvega odstavka odselila iz naslova, kjer naj se opravi vročitev, oziroma je na naslovu neznana, mora o tem obvestiti Eko sklad.
- (3) Če oseba iz prvega odstavka tega člena ne obvesti Eko sklada o spremembi prebivališča, sedeža ali naslova, ki ga je navedla v vlogi ali v pooblastilu in vročevalec v skladu z drugim odstavkom tega člena ne sporoči naslova, Eko sklad odredi, da se vse nadaljnje vročitve v postopku opravljajo tako, da se na njegovi oglasni deski in na enotnem državnem portalu e-uprava objavi sporočilo o vročanju z javnim naznanilom, v katerem se navedejo podatki o vzrokih za tako vročanje, organ, ki je dokument izdal, številka, datum in vrsta dokumenta, osebno ime oziroma firma naslovnika, naslov, naveden v vlogi, datum javne objave sporočila z opozorilom, da ga mora naslovnik prevzeti v 15 dneh, posledice iz četrtega odstavka tega člena in kraj, kje je dokument.
- (4) Vročitev velja za opravljeno po poteku 15 dni od dneva, ko je bilo objavljeno sporočilo o vročanju z javnim naznanilom na oglasni deski Eko sklada in na enotnem državnem portalu e-uprava.

92. člen
(vrnitev v prejšnje stanje)

- (1) V primeru zamude roka za vložitev vloge za dodelitev spodbud vrnitev v prejšnje stanje ni dovoljena.
- (2) V primeru zamude drugih procesnih dejanj v postopkih odločanja o dodeljevanju pravice je vrnitev v prejšnje stanje dovoljena le, če se do trenutka vložitve predloga za vrnitev v prejšnje stanje še ni iztekel rok za vlaganje vloge za dodelitev pravice do spodbud.

93. člen
(neposreden in brezplačen dostop do podatkov)

- (1) Eko sklad lahko za namen odločanja o dodelitvi pravice do dodelitve spodbude ali izplačila spodbude ali v postopku spremljanja in nadzora dodeljenih spodbud brezplačno pridobiva in med seboj povezuje naslednje podatke:
 1. iz centralnega registra prebivalstva, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, na podlagi davčne ali EMŠO številke: osebno ime, EMŠO, prebivališče in vrsta prebivališča ter naslovi za vročanje, številka, naziv in veljavnost dokumenta, datum in kraj rojstva, datum smrti;
 2. iz katastra nepremičnin, ki ga vodi Geodetska uprava Republike Slovenije, na podlagi katastrske občine in parcelne številke ali naslova: podatke o parcelah, stavbah in delih stavb ter podatke o lastniku, in sicer ime in priimek, naslov stalnega prebivališča in EMŠO za fizične osebe ter ime oziroma firmo, naslov sedeža in matično številko za pravne osebe, delež lastništva ter druge podatke o lastnostih parcel, stavb in delov stavb;

3. iz Zemljiške knjige, ki jo vodi sodišče, na podlagi identifikacijskega znaka nepremičnine ali davčne ali EMŠO številke lastnika: podatke o lastniku in imetniku morebitnih drugih stvarnih ali obligacijskih pravic na nepremičnini (osebno ime, EMŠO in naslov prebivališča za fizično osebo ter firmo, matično številko in sedež za pravno osebo), druge podatke o stvarnih ali obligacijskih pravicah, idealni delež osnovnega pravnega položaja nepremičnine ter podatke lastništvu nepremičnin posamezne osebe;
4. iz evidenc Vrhovnega sodišča RS na podlagi davčne številke ali EMŠO ali matične številke:
 - a) za fizične osebe: podatke o postopkih zaradi insolventnosti;
 - b) za pravne osebe, združenja oseb po tujem pravu, ki so brez pravne osebnosti, neposredne uporabnike državnega in občinskih proračunov ter druge osebe, ki opravljajo dejavnost: podatke o postopkih zaradi insolventnosti, postopkih prisilnega prenehanja;
5. iz Poslovnega registra Slovenije, ki ga vodi Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve, na podlagi davčne ali EMŠO številke: firmo in sedež, elektronski naslov ter matično številko, podatke o zastopnikih (osebno ime, EMŠO, naslov stalnega ali začasnega prebivališča in vrsta zastopnika), podatke o številkah računov v Republiki Sloveniji in zunaj nje (tudi za povezane osebe) določene z zakonom o obdavčenju, pravnoorganizacijsko obliko, podatke o dejavnosti družbe, velikost družbe po merilih zakona, ki ureja gospodarske družbe, velikost družbe po standardih EU, podatke o poslovnih naslovih, številu in lokaciji poslovnih enot in drugih delov, podatke o začetku postopka v skladu z zakonom, ki ureja postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje;
6. iz registra transakcijskih računov, ki ga vodi Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve, na podlagi davčne ali EMŠO številke: podatke o imetniku transakcijskega računa (osebno ime in naslov prebivališča imetnika transakcijskega računa, ki je fizična oseba, ter firmo, sedež in poslovni naslov imetnika transakcijskega računa, ki je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik, ter naziv in naslov drugega imetnika transakcijskega računa), številko transakcijskega računa, naziv in matično številko ponudnika, ki vodi transakcijski račun, oznako vrste računa, podatek o statusu računa (odprt, zaprt), podatek, da sredstva na transakcijskem računu ne zadoščajo za izvršitev sklepa o izvršbi ali zavarovanju (oznaka R);
7. iz registra dejanskih lastnikov, ki ga vodi Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve na podlagi davčne številke ali imena pravne osebe in države, kjer ima sedež ali osebnega imena in davčne številke ali osebnega imena in datuma rojstva ali osebnega imena in naslova stalnega prebivališča dejanskega lastnika: podatki o dejanskih lastnikih (ime in priimek, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum vpisa dejanskega lastnika v register, način nadzora nad poslovnim subjektom, datum rojstva, davčna številka, državljanstvo dejanskega lastnika).
8. zbirke prostorskih aktov, zbirke podatkov o graditvi objektov, evidence stavbnih zemljišč in evidence dejanske rabe poseljenih zemljišč, ki jih vodi ministrstvo, pristojno za prostor, na podlagi katastrske občine in parcelne številke, številke stavbe ali dela stavbe, če obstaja ali naslova: podatke o prostorskih aktih, ki se vodijo v zbirki prostorskih aktov, podatke o graditvi objektov, ki se vodijo v zbirki podatkov o graditvi objektov, podatke o stavbnih zemljiščih, ki se vodijo v evidenci stavbnih zemljišč, ter podatke o poseljenih zemljiščih, ki se vodijo v evidenci dejanske rabe poseljenih zemljišč;
9. iz evidence izvajanja dimnikarskih storitev, ki jo vodi ministrstvo, na podlagi katastrske občine in parcelne številke ali številke stavbe ali številke dela stavbe ali naslova: podatke o uporabnikih dimnikarskih storitev, in sicer lastnikih in etažnih lastnikih (osebno ime, naslov prebivališča, firma in sedež za pravno osebo), ter podatke o malih kurilnih napravah (številka kurilne naprave, ki jo napravi dodeli

- aplikacija ministrstva, moč, leto proizvodnje oziroma leto vgradnje, vrsta goriva, identifikacijski podatki iz prostorskih registrov Republike Slovenije o stavbi, namen in vrsta kurilne naprave ter drugi obratovalni podatki, kot so na primer podatki o gorilniku, prezračevalni in dimovodni napravi, zalaganju);
10. iz evidence registriranih vozil, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za promet, na podlagi številke prometnega dovoljenja ali identifikacijske številke vozila (VIN) ali davčne ali EMŠO številke lastnika vozila: podatke o posameznem vozilu, ki so navedeni na prometnem dovoljenju, o aktualnih in predhodnih registracijah vozila, izdanih prometnih dovoljenjih, lastnikih vozila ali osebah, na katere je bilo in je vozilo registrirano, ter druge tehnične podatke;
 11. iz nacionalnega elektronskega registra, ki vsebuje evidenco izdanih licenc, licenc Skupnosti in dovoljenj Skupnosti ter njihovih izdanih izvodov (v nadaljnjem besedilu: licenca) in ga vodi ministrstvo, pristojno za promet, na podlagi številke pravne osebe: številko, veljavnost in status izdane licence, za katero vrsto prevozov je bila licenca izdana, osebno ime, EMŠO, davčno številko in stalno prebivališče osebe, ki je pri prevozniku odgovorna za prevoze, registrsko označbo, vrsto, znamko in tip vozila, za katerega je bila licenca izdana;
 12. iz evidence homologiranih vozil, ki jo vodi Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa: podatke o tipih vozil, njihovih proizvajalcih ter izdanih listinah in oznakah o skladnosti tipov vozil;
 13. iz centralne zbirke podatkov o otroških dodatkih, denarnih socialnih pomočeh in varstvenem dodatku, državnih štipendijah, znižanih plačilih vrtca, subvencijah malice za učence in dijake, subvencijah kosila za učence, subvencijah najemnine, oprostivah plačil socialnovarstvenih storitev in prispevkih k plačilom družinskega pomočnika, pravicah do kritja razlike do polne vrednosti zdravstvenih storitev, pravicah do plačila prispevka za obvezno zdravstveno zavarovanje, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, na podlagi davčne ali EMŠO številke: osebno ime, prebivališče, EMŠO, davčna številka, podatke o družinskih članih in podatke, ki se nanašajo na družinska razmerja, podatke o upravičenosti do denarne socialne pomoči in do varstvenega dodatka;
 14. iz evidence o davkih in knjigovodske evidence, ki jo vodi Finančna uprava, na podlagi davčne ali EMŠO številke: podatke, potrebne za pobiranje davkov, v vsebini, določeni z zakonom o obdavčenju ali zakonom, ki ureja davčni postopek ali zakonom o dohodnini ali podzakonskim predpisom, podatek, ali ima vlagatelj na dan oddaje vloge ali na dan izdaje odločbe neplačane zapadle obvezne dajatve in druge denarne nedavčne obveznosti, ki jih pobira Finančna uprava, višje od 50 eurov, podatke iz odločb o odmeri dohodnine in podatke iz davčnega obračuna akontacije dohodnine ali dohodnine od dohodka iz dejavnosti, podatke, ki jih davčnemu organu posredujejo osebe, zavezane za dajanje podatkov, in podatke, potrebne za izračun akontacije dohodnine;
 15. iz vpisnika čolnov, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za infrastrukturo, na podlagi davčne ali EMŠO številke: podatke o lastništvu vodnih plovil;
 16. iz evidence distribucijskega operaterja - podatki o izdanih soglasjih (30. člen ZOEE);
 17. iz evidence izdanih vodnih dovoljenj, ki jo vodi Direkcija Republike Slovenije za vode na podlagi parcelne številke in katastrske občine ali naslova: številka odločbe, občina zajema/izpusta vode, datum odločbe, datum veljavnosti odločbe, raba vode;
 18. iz Centralnega registra nematerializiranih vrednostnih papirjev, ki ga vodi Klirinško depotna družba na podlagi davčne številke ali EMŠO: podatke o imetnikih vrednostnih papirjev, pravicah, obveznostih in bremenih na njih.
- (2) Če vlagatelj vloge za spodbudo Eko sklada prepove dostop do podatkov iz evidenc po prejšnjem odstavku, potrebnih za odločanje v konkretnem postopku, jih mora v skladu z 95. členom tega zakona zagotoviti sam.

- (3) Možnost pridobivanja podatkov iz prvega odstavka tega člena s strani Eko sklada ne pomeni, da dokazno breme dokazovanja dejstev, ki iz njih izhajajo, in ki se nanašajo na upravičenost do spodbude, preide na Eko sklad in da bi jih moral Eko sklad pridobivati po uradni dolžnosti.
- (4) V primeru, ko je upravičenje do spodbude po javnem pozivu vezano na materialni položaj vlagatelja in njegove družine, lahko Eko sklad po uradni dolžnosti pridobi za to potrebne osebne podatke, tudi podatke, ki štejejo za davčno tajnost, iz obstoječih zbirk podatkov, določenih v zakonu, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev. Do navedenih zbirk podatkov dostopa Eko sklad brezplačno preko neposredne elektronske povezave ali posredno preko sistema za standardizirano izvajanje elektronskih poizvedb. Ne glede na prejšnji stavek so vlagatelji Eko skladu dolžni dati vse podatke iz prejšnjega stavka, o katerih se ne vodijo zbirke podatkov, so pa nujni, da se pravilno in popolno ugotovi materialni položaj vlagatelja in njegove družine.
- (5) Eko sklad lahko pridobljene podatke iz prvega in četrtega odstavka tega člena hrani v posebni zbirki podatkov ter jih obdeluje za potrebe posameznega postopka odločanja o dodelitvi pravice do spodbud, dodeljevanja spodbud, odvzema spodbud, izplačila spodbud ali za izvrševanja nadzora in spremljanja stanja tega postopka. Prejete podatke iz prejšnjega odstavka lahko Eko sklad v anonimizirani obliki obdeluje tudi za analize ter znanstvenoraziskovalne in statistične namene.

94. člen
(poziv na dopolnitev vloge)

- (1) Če je vloga nepopolna ali nerazumljiva, Eko sklad najkasneje v 90 dneh od prejema vloge zahteva, da se pomanjkljivosti odpravijo.
- (2) Poziv na dopolnitev iz prejšnjega odstavka se lahko opravi tudi ustno, po telefonu, in se o tem naredi uradni zaznamek. Če stranka po takem pozivu vloge v odrejen roku ne dopolni, se jo poziva še na način, določen v 101. členu tega zakona.
- (3) Vloga, ki v določenem roku ni dopolnjena ali je neustrezno dopolnjena, se s sklepom zavrže.
- (4) Ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko Eko sklad vlogo zavrže, ne da bi od vlagatelja zahteval, da se pomanjkljivosti odpravijo, če je tako določeno v javnem pozivu ali javnem razpisu.
- (5) Ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko Eko sklad vlogo zavrne, če je iz vloge očitno, da vlagatelj pogojev javnega poziva ne izpolnjuje.

95. člen
(dokazno breme)

- (1) Vlagatelj nosi dokazno breme, da je upravičen do spodbud Eko sklada.
- (2) Eko sklad lahko od vlagatelja zahteva dodatna dokazila, če meni, da je to potrebno za razjasnitev upravičenosti do spodbude, ki jih mora vlagatelj predložiti v roku, ki ga določi Eko sklad s pozivom na dopolnitev. Če vlagatelj ne predloži zahtevanih dodatnih dokazil v določenem roku, se vloga s sklepom zavrže, če vloge brez dopolnitve ni

mogoče obravnavati oziroma se o njej vsebinsko odloči na podlagi dokazil, ki so bila priložena vlogi.

96. člen

(odločba, ugasnitev pravice do spodbude, pritožba in sklenitev pogodbe)

- (1) Eko sklad odloči o dodelitvi pravice vlagatelja do spodbud, ki jih Eko sklad dodeljuje prek javnih pozivov ali javnih razpisov, z odločbo.
- (2) Z odločbo o dodelitvi spodbud se določijo:
 1. namen, za katerega se spodbude dodeljujejo;
 2. višina ali obseg dodeljenih spodbud;
 3. druga vprašanja in pogoji, ki jih določajo splošni pogoji poslovanja Eko sklada ali določila javnega poziva ali javnega razpisa.
- (3) Eko sklad izda odločbo iz prvega odstavka tega člena najkasneje v 90 dneh od prejema popolne vloge.
- (4) Če določila iz odločbe, določena na podlagi drugega odstavka tega člena niso izpolnjena ali če se vlagatelj odpove pravici do spodbude, sredstva pa še niso izplačana, pravica do spodbude ugasne. Na zahtevo vlagatelja Eko sklad o tem izda odločbo.
- (5) Pritožba zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena ni dovoljena, mogoče pa je začeti upravni spor. Zoper druge posamične akte Eko sklada, izdane v postopku za dodelitev pravice do spodbud, ki jih Eko sklad dodeljuje prek javnih pozivov ali javnih razpisov, ni pritožbe, niti ni mogoče začeti upravnega spora, razen če je z njimi postopek odločanja o izdaji upravnega akta ustavljen ali končan.
- (6) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je dovoljena pritožba zoper odločbo, s katero je bil izbran zasebni partner za izvedbo statusnega partnerstva. O pritožbi odloči minister v roku 60 dni.
- (7) Če je v javnem pozivu ali javnem razpisu tako določeno, se pravica do izplačila spodbude podrobneje uredi s pogodbo.
- (8) Pravica do spodbude za izvedbo ukrepov za zmanjševanje energetske revščine je osebna pravica. Ne glede na prejšnji stavek se deduje pravica do izplačila sredstev za izvedbo ukrepov za zmanjševanje energetske revščine, ki je urejena s pogodbo iz prejšnjega odstavka.

97. člen

(podpis in izdaja odločbe in drugih dokumentov)

- (1) Če Eko sklad izda odločbo v fizični obliki, ima lahko namesto žiga in podpisa uradne osebe, faksimile, elektronski žig ali drugo potrditev akta s strani Eko sklada.
- (2) Če Eko sklad izda odločbo v elektronski obliki, mora imeti elektronski podpis uradne osebe, ki je v skladu z zakonom, ki ureja elektronski podpis, enakovreden lastnoročnemu podpisu. Na odločbi, izdani v elektronski obliki, se na vidnem mestu označi, da je podpisana z elektronskim podpisom in se jo opremi s podatki o elektronskem podpisu, ki jih določi vlada. Če je odločba, ki se izdelava samodejno,

izdana v elektronski obliki, ima namesto podpisa uradne osebe, ki je odločala v zadevi, in žiga organa faksimile.

- (3) Odločba se vroči v fizičnem ali elektronskem izvorniku, v fizičnem ali elektronskem (skeniranem) prepisu. Obliko fizičnega ali elektronskega prepisa določa vlada.
- (4) Izvirnik odločbe hrani Eko sklad.
- (5) Ta člen se uporablja tudi za sklepe, pozive in druge dokumente, ki jih izda Eko sklad v postopku odločanja o dodelitvi pravice do spodbud v pisni obliki.

98. člen (objava podatkov o prejemnikih finančnih spodbud)

- (1) Eko sklad na svoji spletni strani objavlja podatke o prejemnikih finančne spodbude, naslovu spodbujene naložbe in velikosti financiranega projekta ter druge podatke, če tako določa drug zakon.
- (2) Obveznost objavljanja podatkov na spletni strani Eko sklada traja 5 let od zadnje dodelitve spodbude.
- (3) Eko sklad dokumentacijo javnih razpisov in javnih pozivov hrani 5 let od zadnje dodelitve spodbude.

99. člen (posebni primeri odprave, razveljavitve ali spremembe upravnega akta in obnova postopka)

- (1) Če Eko sklad po izdaji odločbe, izdane na podlagi javnega poziva ali javnega razpisa ugotovi, da je bil materialni predpis napačno uporabljen oziroma sploh ni bil uporabljen, da je bilo dejansko stanje ugotovljeno nepopolno ali napačno ali da so podane kršitve pravil postopka, zaradi česar bi bilo treba izdati drugačno odločbo, izda odločbo, s katero odpravi, razveljavi ali spremeni že izdano odločbo, vendar le, če je nova odločba vlagatelju v korist.
- (2) Eko sklad lahko odločbo iz prejšnjega odstavka izda le do sklenitve pogodbe ali do izplačila spodbude, če se pogodba ne sklepa.
- (3) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja tudi za sklep o zavrženju in sklep o ustavitvi postopka.
- (4) Če Eko sklad izve za nova dejstva ali najde ali pridobi možnost uporabiti nove dokaze, ki bi mogli sami zase ali v zvezi z že izvedenimi in uporabljenimi dokazi pripeljati do drugačne odločbe, če bi bila ta dejstva oziroma dokazi navedeni ali uporabljeni v prejšnjem postopku, lahko začne obnovo postopka iz tega razloga po uradni dolžnosti v šestih mesecih od dneva, ko je mogel navesti nova dejstva oziroma uporabiti nove dokaze. Po preteku petih let od vročitve odločbe vlagatelju se obnova po uradni dolžnosti ne more začeti.
- (5) Zoper sklep o obnovi postopka posebna pritožba ali upravni spor nista dovoljena. Sklep se lahko izpodbija v upravnem sporu zoper odločbo, izdano v obnovljenem postopku.

100. člen

(odvzem pravice in vračilo že izplačanih nepovratnih sredstev ter odpis vračila)

- (1) Eko sklad z odločbo odvzame pravico do nepovratnih sredstev iz 3. točke prvega odstavka 84. člena, ki so bila na podlagi odločbe že izplačana, če zahteve iz odločbe, določene na podlagi drugega odstavka 96. člena, niso izpolnjene. Rok za izdajo odločbe o odvzemu pravice do nepovratnih sredstev je pet let od izplačila. Že izplačana sredstva Eko sklada je potrebno vrniti v 15 dneh po dokončnosti odločbe iz prejšnjega stavka, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi.
- (2) Prvi odstavek tega člena se uporabi tudi, če Eko sklad ugotovi, da je v odločbi dejansko stanje nepravilno ali nepopolno ugotovljeno, ker je vlagatelj predložil lažne podatke ali ker vlagatelj podatkov, pomembnih za odločitev, iz malomarnosti ali namenoma ni razkril. Že izplačana sredstva Eko sklada je potrebno vrniti v roku 15 dni od dokončnosti odločbe, skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi od dneva izplačila, do vračila.
- (3) V primeru naložbe na skupnih delih stavbe se lahko vračilo že izplačanih sredstev na podlagi odločb iz prvega in drugega odstavka tega člena izvrši iz rezervnega sklada.
- (4) V primeru ugotovljenih kršitev glede lažnega prikazovanja podatkov vlagatelj v obdobju 3 (treh) let od dokončnosti odločbe, s katero je bila vlagateljeva vloga zavrnjena oziroma s katero je bilo ugotovljeno, da je zaradi ugotovljenih kršitev pravica do spodbude ugasnila oziroma s katero je bila odvzeta pravica oziroma je bila odpravljena odločba o dodelitvi pravice do nepovratne finančne spodbude, ne more sodelovati na javnih pozivih in razpisih, ki jih objavlja Eko sklad.
- (5) V primeru, ko niso izpolnjena določila iz odločbe, določena na podlagi drugega odstavka 58. člena, ali iz pogodbe, na podlagi katere so bila izplačana nepovratna sredstva za ukrep zmanjšanja energetske revščine, je možen odpis vračila nepovratnih sredstev, če:
 1. bi bili stroški postopka izterjave v nesorazmerju z višino terjatve ali
 2. vlagatelj nepovratnih sredstev ne more vrniti zaradi socialne ogroženosti.
- (6) O odpisu vračila iz prejšnjega odstavka odloči Eko sklad po pridobitvi soglasja ministrstva, pristojnega za finance, in po postopku, določenem v splošnih pogojih poslovanja Eko sklada.

101. člen

(vročanje v fizični in elektronski obliki)

- (1) Odločbe, sklepi, pozivi in drugi dokumenti, od katerih vročitve začne teči rok, razen v primeru odvzema pravice do nepovratnih sredstev (v nadaljevanju: dokumenti), se vročajo v elektronski obliki, po pravilih, kot jih določajo veljavni predpisi, če pa to ni mogoče, pa v fizični obliki, z navadno vročitvijo.
- (2) Ne glede na določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, vročitev dokumentov iz prvega odstavka tega člena v fizični obliki velja za opravljeno 15. dan od dneva odpreme s strani Eko sklada. Dan odpreme dokumenta v fizični obliki se označi na kuverti odpremljenega dokumenta in na dokumentu samem.

102. člen
(upravni spor)

V upravnem sporu ni mogoče izpodbijati odločbe, s katero je bilo odločeno o dodelitvi pravice do spodbud drugim osebam, ampak le tisto odločbo ali njen del, s katerim je bilo odločeno o pravici tožnika.

IX. poglavje: PRAVILA RAVNANJA S FLUORIRANIMI TOPLOGREDNIMI PLINI IN OZONU ŠKODLJIVIMI SNOVMI

103. člen
(pravila ravnanja s fluoriranimi toplogrednimi plini in ozonu škodljivimi snovmi)

Vlada za izvrševanje Uredbe 517/2014/EU za fluorirane toplogredne pline in Uredbe 1005/2009/EU za snovi, ki tanjšajo ozonski plašč predpiše podrobnejša pravila za ravnanje s fluoriranimi toplogrednimi plini in ozonu škodljivimi snovmi, zlasti pa:

1. pristojni organ za njihovo izvajanje, nadzor in kazni za kršitve;
2. obveznost glede prodaje in prijave opreme;
3. ravnanje z odpadnimi fluoriranimi toplogrednimi plini in ozonu škodljivimi snovmi ter z odpadno opremo in proizvodi, ki te pline vsebujejo;
4. obveznost poročanja in zavezance za poročanje o uporabi, zajemu in oddaji odpadnih fluoriranih toplogrednih plinov in odpadnih ozonu škodljivih snovi;
5. pravila za usposabljanje, opravljanje izpitov in izdajanje spričeval osebam za izvajanje dejavnosti preverjanja uhajanja, zajema, namestitve, vzdrževanja, popravila ali razgradnje opreme, ki vsebuje fluorirane toplogredne pline ali ozonu škodljive snovi;
6. pogoje za izvajalce usposabljanja, postopek za izbiro izvajalcev usposabljanja in obveznosti izvajalcev usposabljanja;
7. pogoje in postopek pridobitve potrdila o vpisu v evidenco pooblaščenih podjetij in izbris iz evidence;
8. vrste evidenc, ki jih vzpostavi in vodi ministrstvo in
9. druga ravnanja, potrebna zaradi zmanjševanja emisij fluoriranih toplogrednih plinov in ozonu škodljivih snovi.

104. člen
(usposabljanje oseb za izvajanje dejavnosti in izvajalci usposabljanja)

- (1) Usposabljanje oseb za izvajanje dejavnosti preverjanja uhajanja, zajema, namestitve, vzdrževanja, popravila ali razgradnje opreme, ki vsebuje fluorirane toplogredne pline ali ozonu škodljive snovi (v nadaljevanju: oprema), ter preverjanje usposobljenosti za izvajanje teh dejavnosti zagotavlja ministrstvo neposredno ali preko javnega pooblastila, ki ga z odločbo na podlagi javnega natečaja podeli pravni osebi (v nadaljnjem besedilu: izvajalec usposabljanja). Razmerje med ministrstvom in izvajalcem usposabljanja se uredi s pogodbo.
- (2) Seznam izvajalcev usposabljanja in preverjanja se vodi kot evidenca iz 114. člena tega zakona.

- (3) Vlada v predpisu iz drugega odstavka 103. člena podrobneje predpiše vrsto dejavnosti in opremo, za katero je treba izvesti usposabljanje in preverjanje usposabljanja, podrobnejša merila in pravila za izbiro izvajalca usposabljanja, podrobnejše pogoje za izvajalca usposabljanja, podrobnejše obveznosti izvajalcev usposabljanja in program usposabljanja razen če je ta predpisan s predpisi EU, ki so neposredno uporabljivi.

105. člen
(preizkus usposobljenosti in spričevalo)

- (1) Strokovno usposobljenost oseb za izvajanje dejavnosti preverjanja uhajanja, zajema, namestitve, vzdrževanja, popravila ali razgradnje opreme, ki vsebuje fluorirane toplogredne pline ali ozonu škodljive snovi, se preverja z izpitom, ki obsega teoretični in praktični del.
- (2) Kandidat, ki uspešno opravi izpit, pridobi spričevalo za tisto dejavnost in opremo, za katero je uspešno opravil izpit.
- (3) Seznam oseb, ki imajo spričevalo, se vodi kot evidenca iz 114. člena tega zakona.
- (4) Vlada v predpisu iz drugega odstavka 103. člena tega zakona podrobneje predpiše način prijave in pogoje za opravljanje izpita, izvedbo izpita, ocenjevanje znanja kandidata, obliko, vsebino in veljavnost spričevala.

106. člen
(stroški usposabljanja)

- (1) Stroške usposabljanja in izpita krijejo kandidati neposredno izvajalcu usposabljanja.
- (2) Stroške preizkusa usposobljenosti določi ministrstvo, stroške usposabljanja pa izvajalec usposabljanja.
- (3) Vlada v predpisu drugega odstavka 103. člena tega zakona predpiše obseg stroškov usposabljanja in preizkusa usposobljenosti, ki obsegajo zlasti stroške uporabe prostorov, opreme in orodja za izvajanje usposabljanja in izpitov, dela izvajalcev usposabljanja in članov izpitne komisije ter organizacijske in druge administrativne stroške.

107. člen
(vpis v evidenco pooblaščenih podjetij)

- (1) Pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki izvaja dejavnost nameščanja, vzdrževanja, popravila ali razgradnje nepremične opreme za hlajenje in klimatizacijo in toplotnih črpalk ali nepremične protipožarne opreme, mora biti vpisan v evidenco pooblaščenih podjetij na podlagi vloge, ki jo vloži pri ministrstvu.
- (2) Ministrstvo izda potrdilo o vpisu v evidenco pooblaščenih podjetij za namestitve, vzdrževanje, popravilo ali razgradnjo nepremične opreme za hlajenje in klimatizacijo in toplotnih črpalk ali za nepremično protipožarno opremo (v nadaljevanju: potrdilo).

- (3) Ministrstvo z odločbo izbriše pooblaščen podjetje iz prejšnjega člena iz evidence pooblaščenih podjetij.
- (4) Seznam pravnih oseb in samostojnih podjetnikov posameznikov, ki imajo potrdilo, se vodi kot evidenca iz 114. člena tega zakona.
- (5) Vlada v predpisu drugega odstavka 103. člena tega zakona podrobneje predpiše pogoje in način pridobitve potrdila ter kdaj in na kakšen način izvede izbris iz evidence.

X. poglavje: ZAHTEVE ZA BIOGORIVA

108. člen

(določitev zavezujočega cilja zmanjšanja intenzivnosti toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriv)

- (1) Vlada določi obveznost zmanjševanja intenzivnosti toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriv.
- (2) Vlada določi trajnostna merila, merila za prihranek emisij toplogrednih plinov in metodologijo za izračun prihranka emisije toplogrednih plinov za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva ter za električno energijo iz biomasnih goriv.
- (3) Vlada določi trajnostna merila, merila za prihranek emisij toplogrednih plinov in metodologijo za izračun prihranka emisije toplogrednih plinov tudi za reciklirana ogljična goriva ter tekoča in plinasta goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora.
- (4) Vlada določi način verificiranja izpolnjevanja trajnostnih meril, merila za prihranek emisij toplogrednih plinov in metodologijo za izračun prihranka emisije toplogrednih plinov iz prejšnjih dveh odstavkov tega člena.

109. člen

(trajnostna merila in merila za prihranek emisij toplogrednih plinov)

- (1) Če energija iz pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv ter električne energije iz biomasnih goriv izpolnjuje trajnostna merila in merila za prihranek emisij toplogrednih plinov iz prejšnjega člena, se lahko uporablja za namene:
 1. doseganja nacionalnega cilja minimalnega deleža energije iz obnovljivih virov v bruto končni rabi energije;
 2. doseganje okvirnega nacionalnega cilja deleža energije iz obnovljivih virov v končni rabi energije v stavbnem sektorju;
 3. doseganje okvirnega cilja povečanja rabe energije iz obnovljivih virov v končni rabi energije v industrijskem sektorju;
 4. doseganje nacionalnega cilja povečanja rabe energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja;
 5. doseganje nacionalnega cilja povečanja deleža energije iz obnovljivih virov, iz odvečne toplote in iz odvečnega hladu v sektorju daljinskega ogrevanja in hlajenja;

6. doseganje nacionalnega cilja povečanja deleža energije iz obnovljivih virov v prometu z vključevanjem pogonskih biogoriv in elektrike iz obnovljivih virov za uporabo v prometu;
7. doseganje nacionalnega cilja zmanjšanja intenzivnosti toplogrednih plinov prometu z vključevanjem biogoriv in elektrike iz obnovljivih virov za uporabo v prometu;
8. doseganje nacionalnega cilja uporabe naprednih pogonskih goriv, bioplina in goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora;
9. doseganje nacionalnega cilja uporabe obnovljivih goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora v pomorskem sektorju;
10. poročanja evropski komisiji o deležu energije iz obnovljivih virov v končni rabi energije v prometu, vključno s pomorstvom;
11. poročanja evropski komisiji o zmanjšanju intenzivnosti emisije toplogrednih plinov zaradi rabe energije iz obnovljivih virov v prometu, vključno s pomorstvom;
12. ocenjevanju izpolnjevanja obveznosti glede energije iz obnovljivih virov, vključno z obveznostmi s področja prometa;
13. upravičenost do finančne podpore za porabo pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv.

- (2) Energija iz obnovljivih goriv ter tekočih in plinastih goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, ki izpolnjuje zahteve iz prejšnjega člena, se lahko upošteva za namene iz prvega odstavka tega člena samo, če je prihranek emisij toplogrednih plinov iz navedenih goriv najmanj 70%.
- (3) Energija, pridobljena iz recikliranih ogljičnih goriv, ki izpolnjuje zahteve iz prejšnjega člena, se lahko upošteva za namene iz 6. in 7. alineje prvega odstavka tega člena le, če je prihranek emisij toplogrednih plinov iz navedenega goriva najmanj 70%.

110. člen (podatkovna zbirka Unije)

- (1) Gospodarski subjekti morajo v Podatkovno zbirko Unije, ki jo vzpostavi Evropska komisija, vpisati vse opravljene transakcije in trajnostne značilnosti goriv, ki so predmet teh transakcij, vključno z emisijami toplogrednih plinov v njihovem življenjskem ciklu od kraja proizvodnje do trenutka, ko so dana na trg v Uniji, pa tudi o vrsti programa podpore, če je ta bila zagotovljena, za vsa tekoča in plinasta goriva iz obnovljivih virov ter za reciklirana ogljična goriva.
- (2) Gospodarski subjekti morajo v Podatkovno zbirko Unije vnesti tudi podatke, ki so potrebni za preverjanje skladnosti goriv s cilji iz 6., 7. in 8. alineje prvega odstavka prejšnjega člena.
- (3) Medsebojno povezan plinski sistem se za namen vnosa podatkov v podatkovno zbirko iz prvega odstavka tega člena šteje za enoten sistem masne bilance, v Podatkovno zbirko Unije morajo gospodarski subjekti vnesti podatke o dovajanju in odvzemu plinastih goriv iz obnovljivih virov v omrežje.
- (4) Ministrstvo, pristojno za energijo, vzpostavi sistem nadzora nad vnašanjem in pravilnostjo podatkov v podatkovni zbirki iz prvega odstavka tega člena.

111. člen
(masna bilanca)

- (1) Ministrstvo, pristojno za energijo, vzpostavi podatkovno zbirko, v katero se vpisujejo vse opravljene transakcije in trajnostne značilnosti goriv, ki so predmet teh transakcij, vključno z emisijami toplogrednih plinov v njihovem življenjskem ciklu od kraja proizvodnje do trenutka, ko so dana na trg v Uniji, za vsa obnovljiva goriva in reciklirana ogljična goriva, ki se uporabljajo za namene iz prvega odstavka 109. člena tega zakona, pri čemer se uporablja sistem masne bilance.
- (2) Gospodarski subjekti v podatkovno zbirko iz prejšnjega odstavka sporočajo tudi zanesljive informacije v zvezi z izpolnjevanjem trajnostnih meril in meril za prihranek toplogrednih plinov in podatke, ki so bili uporabljeni za pripravo teh informacij. Informacije morajo biti preverjene s strani neodvisnega preglednika, kar je prav tako potrebno dokazati.
- (3) Minister, pristojen za energijo, predpiše podrobnejši način upoštevanja masne bilance pri vnosu podatkov v podatkovno zbirko iz prvega odstavka tega člena.
- (4) Minister, pristojen za energijo, predpiše način nadzora nad vnašanjem podatkov v Podatkovno zbirko Unije in pravilnostjo vnešenih podatkov.
- (5) Za vzpostavitev in upravljanje s podatkovno zbirko iz prvega odstavka tega člena je pristojna Agencija za energijo.

112. člen
(električni emisijski kuponi)

- (1) Dobavitelji goriv v prometu morajo zagotavljati zmanjšanje emisij toplogrednih plinov ali uporabo obnovljivih virov energije v prometu z uporabo biogoriv in z upoštevanjem električne energije, ki se uporabi za pogon električnih vozil.
- (2) Z namenom upoštevanja električne energije za izpolnjevanje obveznosti iz 6., 7. in 8. alineje prvega odstavka 109. člena tega zakona ministrstvo uvede električne emisijske kupone. Minister predpiše način dodeljevanja električnih emisijskih kuponov polnilnim mestom, ki električno energijo iz obnovljivih virov dobavljajo električnim vozilom.
- (3) Minister predpiše način, na katerega se vzpostavi trgovalna platforma, ki omogoča prenos električnih emisijskih kuponov od polnilnih mest, ki električno energijo iz obnovljivih virov dobavljajo električnim vozilom na dobavitelje goriv v prometu.
- (4) Za vzpostavitev in upravljanje trgovalne platforme je pristojna Agencija za energijo.
- (5) Dobavitelji goriv so dolžni javno objaviti podatke o geografskem izvoru in vrsti uporabljenih surovin za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, ki so upoštevana za namen iz prvega odstavka tega člena.
- (6) Minister predpiše način, na katerega se objavi podatke iz prejšnjega odstavka tega člena.

113. člen
(monitoring)

- (1) Minister določi način preverjanja izpolnjevanja trajnostnih meril in meril za prihranek emisij toplogrednih plinov.
- (2) Minister v predpisu iz prejšnjega odstavka tega člena predpiše tudi vrsto akreditacije in druge tehnične pogoje za izvajalce preverjanj iz prejšnjega odstavka tega člena ter način, vsebino in obliko sporočanja podatkov ministrstvu.
- (3) Minister v predpisu iz prvega odstavka tega člena predpiše tudi pogoje za izdajo in odvzem pooblastila za izvajanje preverjanj iz prvega odstavka tega člena.
- (4) Minister predpiše tudi način izvajanja nadzora nad izvajanjem preverjanj iz prvega odstavka tega člena.

XI. poglavje: EVIDENCE IN POROČANJE

114. člen
(register)

- (1) Ministrstvo za izvajanje nalog in postopkov po tem zakonu vodi register, ki vsebuje:
 1. evidenco upravljavcev naprav;
 2. evidenco operatorjev zrakoplovov;
 3. evidenco ladjarskih družb;
 4. evidenco reguliranih subjektov;
 5. evidenco pooblaščenih podjetij;
 6. evidenco izvajalcev usposabljanja;
 7. evidenco serviserjev in
 8. evidenco nevladnih organizacij, ki na področju podnebnih sprememb delujejo v javnem interesu.
- (2) Evidenca upravljavcev naprav vsebuje:
 1. osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež upravljavca;
 2. vrsto, obseg in lokacijo naprave ter
 3. številko in datum izdaje dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov.
- (3) Evidenca operatorjev zrakoplova vsebuje:
 1. osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež operatorja zrakoplova ter
 2. številko, datum izdaje odločbe o odobritvi načrta monitoringa.
- (4) Evidenca ladjarskih družb vsebuje:
 1. osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež ladjarske družbe ter
 2. številko, datum izdaje odločbe o odobritvi načrta monitoringa.
- (5) Evidenca reguliranih subjektov vsebuje:

1. osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež reguliranega subjekta;
2. številko in datum izdaje dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov.

(6) Evidenca pooblaščenih podjetij vsebuje:

1. naziv in sedež podjetja;
2. evidenčno številko in dejavnost, za katero je pooblaščen;
3. ime in priimek serviserjev s spričevalom ter
4. številko, datum izdaje potrdila.

(7) Evidenca izvajalcev usposabljanja vsebuje:

1. naziv in sedež ter kontaktni podatki izvajalca usposabljanja;
2. področje izvajanja usposabljanja in preverjanja usposobljenosti serviserjev.

(8) Evidenca serviserjev vsebuje:

1. osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča;
2. številko, datum izdaje in obdobje veljavnosti spričevala o usposobljenosti.
3. vrsto dejavnosti, za katero je izdano spričevalo o usposobljenosti.

(9) Evidenca nevladnih organizacij, ki na področju podnebnih sprememb delujejo v javnem interesu vsebuje:

1. ime nevladne organizacije;
2. sedež in naslov ter
3. dejavnost nevladne organizacije.

(10) Podatki iz registra so javni.

(11) Vlada podrobneje predpiše vsebino in način vodenja registra iz prvega odstavka tega člena, postopek vpisa, sprememb in izbrisa iz evidenc, vsebino potrdil, spričeval ter druge podatke, ki jih morajo osebe iz drugega do sedmega odstavka tega člena posredovati ministrstvu za vpis v evidence iz prejšnjih odstavkov.

115. člen (poročanje Komisiji)

(1) Ministrstvo poroča Komisiji v skladu z Uredbo 2018/1999/EU o:

1. nacionalnih evidencah in projekcijah emisij toplogrednih plinov,
2. porabi sredstev Podnebnega sklada.

(2) Ministrstvo posreduje Komisiji in drugim pristojnim organom in organizacijam EU tudi druge podatke in informacije o podnebnih spremembah, v skladu s predpisi EU, ki urejajo obveznosti poročanja države članice.

(3) Poročila iz prejšnjega odstavka so podatki javnega značaja v skladu z zakonom, ministrstvo pa jih tekoče objavlja na svoji spletni strani.

116. člen
(poročanje na podlagi mednarodnih pogodb)

- (1) Ministrstvo v skladu z zahtevami Konvencije pripravlja Dvoletno poročilo in Poročilo Republike Slovenije za Konvencijo.
- (2) Poročili iz prejšnjega odstavka sprejme vlada.
- (3) Ministrstvo poroča državne evidence emisij toplogrednih plinov Sekretariatu Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja v skladu z določbo 7. a odstavka 13. člena Pariškega sporazuma.

XII. poglavje: UPRAVNI, INŠPEKCIJSKI IN FINANČNI NADZOR

117. člen
(upravni, inšpekcijski in finančni nadzor)

- (1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov opravlja inšpekcija, pristojna za varstvo okolja.
- (2) Poleg inšpekcije iz prejšnjega odstavka opravljajo nadzor nad izvajanjem tega zakona in predpisov, izdanih na podlagi tega zakona, tudi ministrstvo, inšpekcija, pristojna za pomorstvo, Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja, Finančna uprava Republike Slovenije in Policija, v okviru tega zakona in predpisov ter vsaka v skladu s svojimi pristojnostmi.
- (3) Nadzor iz prvega in drugega odstavka tega člena obsega zlasti nadzor nad skladnostjo delovanja naprave z dovoljenjem za izpuščanje toplogrednih plinov in izvajanjem ukrepov, predpisanih s tem zakonom, in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.
- (4) Za vprašanja, ki jih v zvezi z inšpekcijskim nadzorom ne ureja ta zakon, se uporablja zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor.

118. člen
(inšpekcijski pregledi ladij)

- (1) Inšpekcijski pregled ladje v pristanišču pod jurisdikcijo Republike Slovenije, izveden v skladu s predpisom, ki ureja inšpekcijski nadzor tujih ladij, vključuje preverjanje, ali ima ladja na krovu veljavno listino o skladnosti.
- (2) Če je bila za ladjo izdana listina o skladnosti v skladu s predpisi EU iz prvega odstavka 52. člena tega zakona, se ta šteje kot dokaz za izpolnjevanje zahtev glede monitoringa in poročanja v skladu s predpisi EU iz prvega odstavka 52. člena tega zakona.
- (3) Če informacije o datumu veljavnosti in poteka veljavnosti listine o skladnosti ter identiteta preveritelja, ki je ocenil poročilo o emisijah, niso na voljo v času, ko je vstopila

v pristanišče pod jurisdikcijo Republike Slovenije, lahko pristojni inšpektor preveri, ali ima ladja na krovu veljavno listino o skladnosti.

XIII. poglavje: KAZENSKÉ DOLOČBE

119. člen (hujši prekrški)

- (1) Z globo od 75.000 do 125.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če za obratovanje naprave, v kateri se izvaja določena dejavnost, ki povzroča emisijo toplogrednih plinov, ni pridobila dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov (prvi odstavek 29. člena).
- (2) Z globo od 50.000 do 75.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.
- (3) Z globo od 3.500 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba samoupravne lokalne skupnosti.

120. člen (prekrški)

- (1) Z globo 40.000 do 75.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:
 1. kot upravljavec naprave ne zagotavlja izvajanja načrta monitoringa iz dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov iz 33. člena tega zakona oziroma ne vloži vloge za njegovo spremembo v skladu s prvim odstavkom 62. člena tega zakona;
 2. kot upravljavec naprave ali male naprave pisno ne obvesti ministrstva o prenehanju delovanja naprave iz prvega odstavka 35. člena tega zakona oziroma dvanajstega odstavka 40. člena tega zakona;
 3. kot upravljavec naprave ali male naprave pisno ne prijavi nameravane spremembe vrste ali delovanja naprave ali razširitve ali zmanjšanja njene zmogljivosti ter vsake spremembe upravljavca naprave, ki vpliva na vsebino dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov iz prvega odstavka 34. člena tega zakona oziroma dvanajstega odstavka 40. člena tega zakona;
 4. kot upravljavec male naprave ministrstvu ne pošlje poročila o emisijah toplogrednih plinov v predpisanem roku iz petega odstavka 40. člena tega zakona);
 5. kot upravljavec male naprave ne izpolni obveznosti izvajanja enakovrednih ukrepov iz enajstega odstavka 40. člena tega zakona tudi za leto, ki sledi letu, v katerem je mala naprava izpustila 25.000 ton ali več ekvivalenta ogljikovega dioksida brez emisij iz biomase ;
 6. kot operator zrakoplova ne izvaja načrta monitoringa v skladu s prvim odstavkom 46. člena tega zakona;
 7. kot upravljavec naprave, operator zrakoplova, ladjarska družba ali regulirani subjekt do predpisanega roka ne pošlje poročila o emisijah toplogrednih plinov za preteklo leto skupaj s poročilom o preverjanju v skladu s prvim, drugim oziroma tretjim odstavkom 61. člena tega zakona;
 8. kot ladjarska družba ne izvaja načrta monitoringa v skladu s prvim odstavkom 52. člena;

9. kot preveritelj preveri poročilo o emisijah toplogrednih plinov iz prvega odstavka 61. člena tega zakona, ne da bi za to pridobil akreditacijsko listino v skladu z uredbo EU, ki ureja preverjanje podatkov in akreditacijo preveriteljev v skladu s prvim odstavkom 63. člena.

(2) Z globo od 30.000 do 50.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 2.000 do 3.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba samoupravne lokalne skupnosti.

121. člen (lažji prekrški)

(1) Z globo od 20.000 do 40.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če kot povzročitelj onesnaževanja ne plača okoljske dajatve v skladu z določbo drugega odstavka 77. člena tega zakona.

(2) Z globo 10.000 do 20.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo 1.500 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba samoupravne lokalne skupnosti.

122. člen (izrekanje globe v hitrem postopku)

(1) Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

(2) Poleg splošnih pravil za odmero sankcije iz zakona, ki ureja prekrške, se pri določanju višine globe upoštevajo posledice izvršitve prekrška na okolju.

123. člen (penali)

(1) Upravljavec naprave, operator zrakoplova, ladjarska družba ali regulirani subjekt plača penale v višini 100 eurov za vsako začeto tono ekvivalenta ogljikovega dioksida, ki jo je naprava ali letalska dejavnost izpustila v zrak in presega količino emisijskih kuponov, predanih v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena.

(2) O višini penalov, ki jih je dolžna plačati oseba iz prejšnjega odstavka, odloči ministrstvo z odločbo.

(3) Oseba iz prvega odstavka tega člena plača penale najpozneje 30. dan od pravnomočnosti odločbe iz prejšnjega odstavka.

- (4) Višina penalov iz prvega odstavka tega člena se od 1. januarja 2013 vsako leto poveča za letni evropski indeks cen življenjskih potrebščin, objavljen na spletni strani Statističnega urada EU v mesecu, ko mora upravljavec naprave ali operator zrakoplova predati emisijske kupone v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena. Višino penalov v skladu s tem odstavkom določi Vlada s sklepom.
- (5) Ne glede na plačilo penalov, mora oseba iz prvega odstavka tega člena ob naslednji predaji predati tudi vse emisijske kupone, ki bi jih morala predati v skladu z določbo prejšnjega člena.

XIV. poglavje: PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

124. člen

(strategija prilagajanja podnebnim spremembam)

Strategija prilagajanja podnebnim spremembam iz 13. člena tega zakona se sprejme v 12 mesecih po uveljavitvi tega zakona.

125. člen

(regionalni akcijski načrti prilagajanja podnebnim spremembam)

Regionalni akcijski načrti iz 15. člena tega zakona se sprejmejo v 18 mesecih po sprejemu Strategije prilagajanja iz 13. člena tega zakona.

126. člen

(predpisi vlade)

- (1) Predpisi vlade, izdani na podlagi Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ, 21/18 – ZNOrg, 84/18 – ZIURKOE in 158/20), ki jim je bila veljavnost podaljšana z Zakonom o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22, 18/23-ZDU-1O in 78/23-ZUNPEOVE), veljajo do izdaje novih.
- (2) Predpisi iz prejšnjega odstavka so:
1. Uredba o vrstah naprav, dejavnostih in toplogrednih plinih (Uradni list RS, št. 197/20 in 44/22 – ZVO-2);
 2. Uredba o informacijah o varčnosti porabe goriva, emisijah ogljikovega dioksida in emisijah onesnaževal zunanjega zraka, ki so na voljo potrošnikom o novih osebnih avtomobilih (Uradni list RS, št. 24/14 in 44/22 – ZVO-2);
 3. Uredba o podrobnejšem načinu in pogojih vzpostavitve in vodenja registra emisijskih kuponov (Uradni list RS, št. 56/05 in 44/22 – ZVO-2);
 4. Sklep o višini penalov za vsako začeto tono ekvivalenta ogljikovega dioksida za leto 2022 (Uradni list RS, št. 46/23);
 5. Uredba o nadomestilu za kritje posrednih stroškov zaradi stroškov emisij toplogrednih plinov v korist določenih sektorjev ali delov sektorjev, ki so izpostavljeni tveganju premestitve emisije CO₂ (Uradni list RS, št. 25/23).

127. člen
(predpisi ministra)

- (1) Predpisi ministra, izdani na podlagi ZVO-2, ali katerim je bila veljavnosti podaljšana z določbami ZVO-2, veljajo do izdaje novih, izdanih na podlagi tega zakona.
- (2) Pravilnik o splošnih pogojih poslovanja registra emisijskih kuponov (Uradni list RS, št. 82/05 in 44/22 – ZVO-2), izdan na podlagi Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ, 21/18 – ZNOrg, 84/18 – ZIURKOE in 158/20), ki mu je bila veljavnost podaljšana z Zakonom o varstvu okolja (Uradni list RS, št.), velja do izdaje novega.

128. člen
(dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov)

- (1) Obstoječe dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov, izdano na podlago 184. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22, 18/23 – ZDU-1O in 78/23 – ZUNPEOVE; v nadaljnjem besedilu: ZVO-2), se šteje za dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov iz 33. člena tega zakona.
- (2) Postopki za pridobitev ali spremembo dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov za napravo, začeti, a nedokončani do uveljavitve tega zakona, se končajo po določbah tega zakona.
- (3) Postopki za izdajo odločbe o spremembi dodeljene količine emisijskih kuponov iz 126.d člena ZVO-1, začeti po določbah ZVO-1, se končajo po določbah tega zakona.

129. člen
(odločba o odobritvi načrta monitoringa za operatorje zrakoplova)

Odločba o odobritvi načrta monitoringa, izdana na podlagi 198. člena ZVO-2, se šteje za odločbo iz 46. člena tega zakona.

130. člen
(dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov za regulirane subjekte)

- (1) Regulirani subjekt lahko opravlja svojo dejavnost po 1. januarju 2025 le na podlagi pravnomočnega dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov, izdanega na podlagi tega zakona.

- (2) Regulirani subjekt mora vložiti vlogo za pridobitev dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov v skladu z drugim odstavkom 57. člena tega zakona najpozneje do 1. junija 2024.
- (3) Ministrstvo izda dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov v skladu z določbami tretjega odstavka 57. člena tega zakona v treh mesecih od prejema popolne vloge.
- (4) Regulirani subjekt, ki ima 1. januarja 2025 dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov iz prejšnjega odstavka, mora ministrstvu do 30. aprila 2025 sporočiti svoje emisije toplogrednih plinov za koledarsko leto 2024.

131. člen
(seznam naprav)

- (1) Seznam naprav in seznam malih naprav ter končna dodeljena brezplačna količina emisijskih kuponov za obdobje od 2021–2025, pripravljen na podlagi 191. člena ZVO-2 ter objavljen na osrednjem spletnem mestu državne uprave, ostane v veljavi do konca obdobja 2021–2025.
- (2) Ministrstvo pripravi seznam naprav za obdobje od 2026 do 2030 v skladu z 39. členom tega zakona najpozneje do 30. septembra 2024.

132. člen
(odločbe o dodelitvi emisijskih kuponov za naprave)

Odločba o dodelitvi emisijskih kuponov za napravo, izdana na podlagi 193. člena ZVO-2, se šteje za odločbo iz osmega odstavka 39. člena tega zakona.

133. člen
(dražiteljica emisijskih kuponov)

- (1) SID – Slovenska izvozna in razvojna banka, d. d., Ljubljana, ki je opravljala naloge uradnega dražitelja Republike Slovenije v skladu s 127. členom ZVO-2, nadaljuje s svojim delom kot uradna dražiteljica Republike Slovenije v skladu s petim odstavkom 28. členom tega zakona.
- (2) Pogodba sklenjena med ministrstvom in SID – Slovenska izvozna in razvojna banka, d. d., Ljubljana na podlagi tretjega odstavka 127. člena ZVO-1, se do izteka njene veljave, šteje za pogodbo, sklenjeno na podlagi šestega odstavka 28. člena tega zakona.

134. člen
(Podnebni sklad)

Podnebni sklad, ustanovljen na podlagi 182. člena ZVO-2, nadaljuje s svojim delom kot Podnebni sklad iz 29. člena tega zakona.

135. člen
(Program podnebnega sklada)

- (1) Odlok o Programu porabe sredstev Sklada za podnebne spremembe za leta 2023–2026 (Uradni list RS, št. 106/23), sprejet na podlagi petega odstavka 183. člena ZVO-2, velja kot program Podnebnega sklada iz četrtega odstavka 30. člena tega zakona.
- (2) Postopki za dodelitev sredstev sklada iz prejšnjega odstavka, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah tega zakona.

136. člen
(poročanje ladjarske družbe od leta 2025)

Ladjarska družba mora pristojnemu organu prvič poslati poročilo v skladu z drugim odstavkom 61. člena do 31. marca 2025 za preteklo koledarsko leto.

137. člen
(dolgoročna podnebna strategija)

Resolucija o dolgoročni podnebni strategiji do leta 2050 (Uradni list RS, št. 119/21 in št. 44/22 – ZVO-2) se šteje za dolgoročno podnebno strategijo iz 10. člena tega zakona.

138. člen
(metodologija za zeleno proračunsko načrtovanje)

Metodologija za zeleno proračunsko načrtovanje, ki jo je sprejela Vlada na 70. redni seji, dne 21.9.2023, se šteje za Metodologijo po 78. členu tega zakona.

139. člen
(člani Podnebnega sveta)

Člani Podnebnega sveta, ki so bili imenovani na podlagi Zakona o varstvu okolja (Ur. l. RS, št. 44/22; v nadaljnjem besedilu: ZVO-2), z delom nadaljujejo do izteka mandata, za katerega so bili imenovani.

140. člen
(roki za uskladitev in izdajo podzakonskih predpisov)

Minister najpozneje v šestih mesecih po sprejemu strategije iz 13. člena tega zakona izda podzakonski akt iz drugega odstavka 15. člena tega zakona.

141. člen
(prenehanje veljavnosti)

- (1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:
1. Določbe 143. 144., 145., 177. do 229., 239. do 242. člena ZVO-2;
 2. določba 28.a člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 44/08, 57/12, 90/12 - ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17, 22/18, 86/21 – odl. US, 123/21, 44/22, 130/22 – ZPOMK-2 in 18/23)
 3. določba 24. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo, 65/20, 158/20 - ZURE, 12/21 - ZSROVE, 172/21 – ZOEE, 204/21 – ZOP in 44/22 – ZOTDS).
- (2) Z dnem uveljavitve tega zakona se za področje onesnaževanja zraka z emisijo CO₂ preneha uporabljati določba 172. člena ZVO-2.

142. člen
(začetek veljavnosti)

- (1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.
- (2) Določba drugega odstavka 78. člena tega zakona se začne uporabljati s 1. januarjem 2026, določbi 4. in 5. odstavka 78. člena pa s 1. januarjem 2027.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu (vsebina zakona)

Zakon v 1. členu določa vsebino urejanja.

K 2. členu (prenos in izvrševanje predpisov EU)

Člen navaja evropske direktive, ki se s tem zakonom prenašajo v pravni red Republike Slovenije, in evropske uredbe, za katere je potrebno določiti pravne podlage za izvrševanje in kazenske sankcije v primeru kršitve njihovih določb.

K 3. členu (namen in cilji)

V 3. členu so opredeljeni temeljni namen in cilji zakona, ki se nanašajo na zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in prilagajanje na podnebne spremembe. S členom se prenaša in dopolnjuje določba 143. člena Zakona o varstvu okolja (v nadaljnjem besedilu: ZVO-2).

K 4. členu (pomen izrazov)

V 4. členu so pojasnjeni temeljni pojmi, uporabljeni v zakonskem besedilu. Glede na to, da prenašamo določbe ZVO-2, se pri nekaterih izrazih sklicujemo na definicije v ZVO-2. Nekaj opredelitev pa je novih, kot na primer zeleno proračunsko načrtovanje. Gre za koncept, ki okoljske cilje vključuje v proračunski postopek in ga tako dopolnjuje. V Načrtu za okrevanje in odpornost se je Republika Slovenija zavezala, da do konca leta 2023 pripravi metodologijo za zeleno proračunsko načrtovanje. Metodologijo za zeleno proračunsko načrtovanje je Vlada Republike Slovenije sprejela dne 21. 9. 2023 s sklepom št. 41000-11/2023/3. V Metodologiji za zeleno proračunsko načrtovanje se za vsak projekt ali ukrep v načrtu razvojnih programov in davčni izdatek oceni prispevek k vsakemu od okoljskih ciljev, kot so določeni v Uredbi EU 2020/852 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe EU 2019/2088 (Uredba EU o taksonomiji), ki so: blažitev podnebnih sprememb, prilagajanje podnebnim spremembam, trajnostna raba ter varstvo vodnih in morskih virov, prehod na krožno gospodarstvo, preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja, varstvo in ohranjanje biotske raznovrstnosti in ekosistemov. Glede na dodeljene posamezne ocene za vseh šest okoljskih ciljev se izračuna skupna oznaka vpliva posameznega ukrepa, projekta ali davčnega izdatka: ugoden, mešan, neugoden, nevtralen ali neznan. V nadaljevanju se bo Metodologija za zeleno proračunsko načrtovanje še razvijala v skladu z usmeritvami EU (kot npr. novi delegirani akti k Uredbi EU o taksonomiji), ki postavlja ambiciozne cilje glede trajnostnega razvoja in boja proti podnebnim spremembam.

K 5. členu (načelo komplementarnosti)

5. člen zapoveduje upoštevanje vplivov na okolje in naravo ter družbo in gospodarstvo pri sprejemanju in izvajanju podnebnih politik.

K 6. členu (načelo vključevanja)

Člen zapoveduje vključevanje podnebnih vidikov v politike in ukrepe namenjene družbenemu ter gospodarskemu razvoju ter vključevanje javnosti v dialog.

K 7. členu (načelo družbene sprejemljivosti in pravičnosti)

Člen zapoveduje posebno skrb za revnejše skupine prebivalstva in gospodinjstva.

K 8. členu (načelo enakopravnosti in nediskriminatornosti)

Člen posebej izpostavlja zahtevo za spoštovanje osnovnih človekovih pravic in pravic ranljivih skupin skupnosti in okolja ter enake možnosti žensk in moških.

K 9. členu (načelo onesnaževalec plača)

Člen zapoveduje da mora stroške onesnaževanje nositi povzročitelj onesnaževanja.

K 10. členu (dolgoročna podnebna strategija)

V tem členu zakon ureja temeljni strateški akt države v zvezi s podnebnimi spremembami, to je dolgoročno podnebno strategijo, in pri tem sledi določbam EU Uredbe 2018/1999. S členom se prenaša in dopolnjuje ureditev iz 144. člena ZVO-2.

K 11. členu (celoviti energetski in podnebni načrt)

S tem členom se prenaša in dopolnjuje določba 24. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo, 65/20, 158/20 – ZURE, 121/21 – ZSROVE, 172/21 – ZOOE, 204/21 – ZOP in 44/22 – ZOTDS, v nadaljnjem besedilu EZ-1).

V skladu z Uredbo 2018/1999/EU o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov je potrebno pripraviti NEPN. V tem členu se določi organ, ki pripravi NEPN (ministrstvo, pristojno za energijo) in organ, ki sprejme NEPN (Vlada). NEPN mora biti pripravljen v skladu z določbami Uredbe 2018/1999/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, predvsem mora vsebovati vse elemente, ki so zahtevani v 3. členu 41 zadevne uredbe in v Prilogi I zadevne uredbe (torej med drugim tudi politike in ukrepe za doseganje nacionalnega prispevka k zavezujočemu cilju na ravni Unije do leta 2030 za energijo iz obnovljivih virov, vključno z ukrepi, značilnimi za posamezne sektorje in tehnologije). Projektom in ukrepom NEPN se zaradi tega dodeli poseben status, in sicer status javnega interesa z vidika energetske in podnebne politike, saj bodo projekti in ukrepi, določeni z NEPN, ključnega pomena za povečevanje deleža obnovljivih virov energije (OVE) do leta 2030.

K 12. členu (koordinator)

V 12. členu se za večjo učinkovitost izvajanja ukrepov energetske podnebne politike, ki so določeni v NEPN, zagotovi na pristojnih ministrstvih koordinatorje.

K 13. členu (strategija prilagajanja podnebnim spremembam)

Člen ureja temeljni strateški akt države na področju prilagajanja podnebnim spremembam. V postopku priprave strategije se izvede tudi posvet z lokalnimi skupnostmi. Gre za prenos zahtev Evropskih podnebnih pravil in Evropske strategije prilagajanja (glej korelacijsko tabelo).

K 14. členu (vsebina strategije prilagajanja podnebnim spremembam)

Člen opredeljuje minimalne vsebine, ki jih mora opredeljevati strategija prilagajanja podnebnim spremembam in prenaša zahteve usmeritev Evropske komisije (korelacijska tabela).

K 15. členu (regionalni akcijski načrt prilagajanja podnebnim spremembam)

Člen nalaga regionalnim razvojnim agencijam obvezo priprave regionalnih akcijskih načrtov prilagajanja.

K 16. členu (socialni načrt za podnebje)

V skladu z Uredbo 2023/955/EU o vzpostavitvi Socialnega sklada za podnebje in spremembi Uredbe 2021/1060/EU je potrebno pripraviti socialni načrt. V tem členu se določi organ, ki pripravi socialni načrt (ministrstvo, pristojno za podnebje) in organ, ki sprejme socialni načrt (Vlada). Socialni načrt mora biti pripravljen v skladu z določbami Uredbe 2023/955/EU o vzpostavitvi Socialnega sklada za podnebje in spremembi Uredbe 2021/1060/EU, predvsem mora vsebovati vse elemente, ki so zahtevani v 6. členu zadevne uredbe in v Prilogi V zadevne uredbe.

K 17. členu (uskklajenost pravnih aktov)

Člen določa, da se pri oblikovanju politik, strategij, programov, načrtov ali ostalih splošnih pravnih aktih upoštevajo usmeritve dolgoročne podnebne strategije, strategije prilagajanja podnebnim spremembam in NEPN ter zasleduje namen in cilje iz 3. člena tega zakona. Člen prav tako obvezuje predlagatelje aktov iz prvega odstavka, da obrazložijo, kako so pri pripravi omenjenih aktov upoštevali njihov vpliv na blaženje podnebnih sprememb, kakor tudi na prilagajanje podnebnim spremembam.

K 18. členu (Podnebni svet)

V tem členu zakon ureja Podnebni svet kot znanstveni posvetovalni organ za podnebje. S členom se prenaša in dopolnjuje določba 145. člena ZVO-2.

K 19. členu (nevladne organizacije, ki delujejo v javnem interesu na področju podnebnih sprememb)

Zakon v tem členu določa, da lahko status nevladne organizacije v javnem interesu na področju podnebnih sprememb pridobi nevladna organizacija, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja status nevladne organizacije v javnem interesu, in je ustanovljena zaradi delovanja na področju podnebnih sprememb ter aktivno deluje na področju podnebnih sprememb najmanj dve leti.

Pogoje, ki jih mora izpolnjevati oseba iz prvega odstavka tega člena, in merila za ugotavljanje njihovega izpolnjevanja, predpiše minister.

Določa se, da minister podeli nevladni organizaciji, ki izpolnjuje pogoje iz tega člena, status nevladne organizacije v javnem interesu, z odločbo, prav tako se nevladni organizaciji, ki ne izpolnjuje več predpisanih pogojev, status nevladne organizacije v javnem interesu odvzame z odločbo ministra. Glede projektov, ki jih v občini sofinancira država, pa zakon določa pravno podlago, da se od občine lahko zahteva pridobitev mnenja nevladne organizacije v javnem interesu na področju podnebnih sprememb glede vprašanj, povezanih s področjem in območjem njenega delovanja.

K 20. členu (dan za podnebje)

Člen določa dan za podnebje, in sicer vsak tretji četrtek v mesecu septembru, ko Državni zbor obravnava podnebno ogledalo in mnenje podnebnega sveta na podnebno ogledalo, izvedejo pa se tudi izobraževalni in promocijski dogodki o podnebnih spremembah, in vsi vzgojno-izobraževalni ter visokošolski zavodi svoje aktivnosti podnebnim temam.

K 21. členu (zavezujoče letno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov)

V 21. členu se ureja ukrepanje v primeru nedoseganja zastavljenega državnega cilja za sektorje, ki niso vključeni v delujoč sistem trgovanja z emisijskimi pravicami EU ETS. Določa se pristojni organ, ki na podlagi podatkov državnih evidenc emisij toplogrednih plinov za predpreteklo leto in projekcij emisij toplogrednih plinov za tekoče leto ugotovi ali je cilj za predpreteklo leto dosežen in kaj kažejo projekcije za tekoče leto. Obe ugotovitvi predstavi v Podnebnem ogledalu.

V primeru, da podatki za predpreteklo leto kažejo, da je zastavljen cilj presežen, ministrstvo pozove pristojna ministrstva k pripravi akcijskega načrta, ki sledi vsebini načrta popravnihih ukrepov iz prvega odstavka 8. člena Uredbe 2023/857/EU in ga sprejme vlada do konca septembra. Mnenje k akcijskemu načrtu poda tudi Posvetovalno telo.

K 22. členu (upravljanje dodeljenih letnih emisij)

V 22. členu se določi status enot AEA, ki predstavljajo *dodeljene letne emisije*. Uredba 2018/842 v petem odstavku 5. člena pove le, da država članica lahko višek dodeljenih letnih emisij (torej enot AEA) prenese na drugo državo članico, ne določi pa, na kakšen način, kar omogoča prenos preko prenosa znanja, prenos tehnologije, nakup ali prodajo itd. Prvi

odstavek 22. člena enote AEA določi kot finančni instrument, ki ga Republika Slovenija lahko proda državam članicam ali od njih kupi.

Člen določa tudi pristojni organ, ki z enotami AEA razpolaga in upravlja. Slednje pomeni, da lahko Republika Slovenija v primeru nedoseganja cilja poviša mejo enot AEA z izposojno manjkajočega deleža enot AEA iz naslednjega leta, višek enot AEA lahko shrani v prihodnja leta za primer nedoseganja letnega cilja. Ali pa v primeru doseganja cilja presežek enot AEA proda drugi državi članici, v primeru nedoseganja cilja, pa manjkajoče enote AEA kupi od druge države članice.

V obdobju do leta 2030 je treba pri preverjanju doseganja zastavljenih letnih ciljev upoštevati tudi enote sektorja LULUCF. To pomeni, da se emisijam toplogrednih plinov, ki jih povzročijo sektorji, ki jih ureja Uredba 2018/842/EU prišteti tudi neto emisije v sektorju LULUCF.

K 23. členu (izposojanje in shranjevanje dodeljenih letnih emisij)

V 23. členu se določa predstojnik organa, ki odloči, katero prilagodljivost bo Republika Slovenija v danem letu uporabila ter določa način odločitve o izbiri prilagodljivosti.

K 24. členu (razpolaganje z dodeljenimi letnimi emisijami)

V 24. členu se določa pristojni organ, ki se odloča o prodaji ali nakupu preseženih ali manjkajočih dodeljenih letnih emisij (enote AEA) ter se ureja postopek prodaje presežka enot AEA ali nakupa manjkajočih enot AEA. Določa se vir, v katerega se prilijejo sredstva, pridobljena iz prodaje enot AEA in iz katerega se črpajo sredstva za nakup manjkajočih enot AEA

K 25. členu (raba zemljišč, sprememba rabe zemljišč in gozdarstvo)

V 25. členu se določa pristojni organ za pripravo državnega načrta za obračunavanje emisij in odvzemov toplogrednih plinov na področju gozdarstva in njegovo posredovanje Komisiji.

Določa se tudi akcijski načrt, ki opredeljuje ukrepe za izpolnjevanje obveznosti iz načrta iz prejšnjega odstavka.

K 26. členu (sistem trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov)

Ta člen določa vključenost v členu navedenih subjektov v sistem trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov v EU, enakovrednost pravic podeljenih s strani pristojnega organa druge države članice za namene izpolnjevanja obveznosti v sistem vključenih subjektov ter njihovo prenosljivost med imetniki pravic sistema znotraj EU ter pogojno prenosljivost pravic med imetniki v EU in imetniki pravic v tretjih državah, možnost vključitve v navedeni sistem za vsako osebo (druge pravne ali fizične osebe), pravico do ukinitve pravice na zahtevo imetnika pravice ter kako je z veljavnostjo emisijskih kuponov glede na navedena dva datumsko mejnika.

K 27. členu (register Unije)

Ta člen določa vodenje emisijskih kuponov v registru Unije od navedenega datuma naprej, ločeno vodenje evidenc za pravice vsake osebe, kateri se pravice izdajo in od katere se prenesejo, pristojnost nacionalnega administratorja za izvrševanje nalog in pooblastila v nacionalnem delu registra Unije, način ureditve (pravnega?) razmerja med nacionalnim administratorjem in imetnikom računa ob odpiranju računa, pravico nacionalnega administratorja za zavrnitev odprtja računa v registru Unije, dolžnost imetnika računa do plačevanja nadomestila za uporabo računa nacionalnemu administratorju, dolžnost sodelovanja nacionalnega administratorja z organi pregona, davčnega nadzora in organom, pristojnim za preprečevanje pranja denarja, dolžnost nacionalnega administratorja do

sporočanja transakcij v vrednosti nad 15.000 eurov organu pristojnemu za preprečevanje pranja denarja, dostopnost podatkov iz registra Unije javnosti ter pristojnost vlade za določitev nacionalnega administratorja, višino nadomestila za uporabo računa v registru Unije in podrobnejši način in pogoje poslovanja v nacionalnem delu registra Unije.

K 28. členu (dražba emisijskih kuponov)

Ta člen določa subjekte in časovne mejnike, za katere mora Republika Slovenija emisijske kupone, ki ji pripadajo, skladno s predpisom EU, ki ureja časovni načrt, upravljanje in druge vidike dražbe pravic do emisije toplogrednih plinov, ponuditi na dražbi, uradno dražiteljico v imenu in za račun države, ki je SID banka, ter način ureditve njenega delovanja za ta namen, ki je v sklenitvi pogodbe med njo in ministrstvom.

K 29. členu (Sklad za podnebne spremembe)

S tem členom je v okviru državnega proračuna vzpostavljena podlaga za ustanovitev proračunskega sklada – Sklada za podnebne spremembe (v nadaljnjem besedilu: Podnebni sklad), ki je ustanovljen za nedoločen čas. Opredeljeni so tudi njegov namen, pristojnost ministrstva za njegovo upravljanje in viri financiranja.

K 30. členu (poraba sredstev Podnebnega sklada)

Ta člen določa namenskost porabe sredstev Podnebnega sklada pridobljenih z dražbo emisijskih kuponov za naprave, letalstvo in ladjarske družbe, vključno z namenskostjo porabe sredstev za regulirane subjekte, za katere hkrati predpisuje prednost ukrepov, ki lahko prispevajo k obravnavi socialnih vidikov trgovanja z emisijami na področju reguliranih subjektov. Člen določa tudi, da vlada sprejeme Program porabe sredstev Podnebnega sklada in njegovo vsebino. Nadalje člen glede ukrepov, ki potrebujejo priglasitev državne pomoči, podaja podlago za priglasitev sheme državne pomoči. Glede večletnih projektov pa je določeno tudi to, da se ne glede na obdobje, za katero se sprejema program, v slednjem navedejo predvidena finančna sredstva do zaključka projekta in v ta namen prevzemajo finančne obveznosti v breme proračunov prihodnjih let. Določena je tudi obveznost ministrstva v navedenem roku poročati Evropski komisiji o porabi sredstev sklada. Člen podaja tudi podlago za sklepanje neposrednih pogodb z bodisi neposrednimi bodisi posrednimi proračunskimi uporabniki, ki jih je za izvajanje javnih nalog ustanovila ali pooblastila Republika Slovenija ali občina, in določa, katera oseba do teh sredstev sicer ni upravičena, na način, da so za to določeni negativni pogoji vključno s pridobivanjem podatkov iz davčne evidence, na podlagi katerih se to preverja. V zadnjem odstavku člen določa še obvezo, da mora oseba, ki je prejela sredstva Podnebnega sklada, zagotoviti prepoznavnost vira financiranja ukrepov ali projektov, za katere je prejela sredstva.

K 31. členu (nadomestilo za kritje posrednih stroškov)

Člen določa pristojnost vlade, da predpiše način in pogoje dodelitve nadomestila za kritje posrednih stroškov zaradi stroškov emisij toplogrednih plinov v korist določenih sektorjev ali delov sektorjev, izpostavljenih tveganju premestitve emisij CO₂, ki so določeni s sklepom EU, ki določa sektorje in dele sektorjev, ki veljajo za izpostavljene tveganju premestitve emisij ogljikovega dioksida, v katerem določi tudi podrobnejši namen porabe sredstev za kritje posrednih stroškov in način ter obdobje ugotavljanja porabe. Člen določa tudi rok in obveznost ministrstva do objave skupne količine dodeljenega slednjega finančnega nadomestila v

preteklem letu za predpreteklo leto na osrednjem spletnem mestu državne uprave, ter do izdaje sklepa o višini zneska za kritje posrednih stroškov in njegovo objavo na osrednjem spletnem mestu državne samouprave.

K 32. členu (dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov iz naprave)

Ta člen določa, da morajo subjekti, ki jih navaja, še pred začetkom obratovanja naprave ali njenega dela, v kateri se izvaja dejavnost, ki povzroča emisijo toplogrednih plinov, s strani ministrstva pridobiti dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov. Opredeljena je vsebina vloge, s katero se za dovoljenje zaprosi, in pristojnost vlade, da s predpisom določi vrste naprav, dejavnosti in toplogredne pline, za katere morajo upravljavci naprav pridobiti dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov v skladu s tem zakonom.

K 33. členu (vsebina dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov)

V tem členu so določeni pogoji za izdajo in vsebina dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov, ki ga za napravo ali njen del izda ministrstvo, ter obveza ministrstva posredovati dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov pristojni inšpekciji in nacionalnemu administratorju. V členu je posebej izpostavljeno tudi, da ministrstvo z izdajo dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov odobri tudi načrt monitoringa in da zoper odločbo iz prvega odstavka 33. člena tega zakona ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.

K 34. členu (sprememba dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov)

Ta člen vsebuje določbe glede spremembe dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov, določa obveznost upravljavca naprave, da pisno prijavi vsako nameravano spremembo vrste ali delovanja naprave kot tudi vsake razširitve ali zmanjšanja njene zmogljivosti ter spremembe upravljavca naprave, podanost prijave se pri tem izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

Ministrstvo mora, če glede na podano prijavo ugotovi, da nameravana sprememba vpliva na vsebino dovoljenja, v navedenem roku o tem obvestiti upravljavca s pozivom k vložitvi vloge za spremembo dovoljenja. Opustitev te obveznosti s strani upravljavca pomeni odstop od nameravane spremembe.

Člen določa tudi rok za odločitev o spremembi dovoljenja na strani ministrstva in da ne prejem obvestila ministrstva v roku kot ugotovitev, pomeni, da nameravana sprememba ne vpliva na veljavno dovoljenje. Člen določa tudi rok, v katerem mora ministrstvo odločiti o spremembi dovoljenja (ta je dva meseca po prejemu popolne vloge), da mora odločitev o spremembi dovoljenja posredovati pristojni inšpekciji in nacionalnemu administratorju in da zoper odločbo iz četrtega odstavka 34. člena tega zakona ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.

K 35. členu (prenehanje delovanja naprave)

V tem členu je določena obveznost upravljavca naprave, da o prenehanju delovanja naprave pisno obvesti ministrstvo, pri čemer se podanost obvestila izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki. Določeno je tudi, da mora ministrstvo skladno s pisnim obvestilom upravljavca naprave izdati odločbo o prenehanju veljavnosti dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov in slednjo posredovati pristojni inšpekciji ter nacionalnemu administratorju in da zoper odločbo iz drugega odstavka 35. člena tega zakona ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.

K 36. členu (odvzem dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov)

Ta člen določa način in pogoje pod katerimi se dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov odvzame in da zoper odločbo iz prvega odstavka 36. člena tega zakona ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor. Člen določa tudi rok, v katerem po odvzemu dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov, ali upravljavcu ali za napravo samo, ne more biti izdano novo dovoljenje, poleg tega pa ministrstvu nalaga dolžnost posredovanja odločbe iz prvega odstavka 36. člena tudi pristojni inšpekciji in nacionalnemu administratorju.

K 37. členu (izpolnitev obveznosti pri prenehanju delovanja naprave ali odvzemu dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov)

Ta člen upravljavcu naprave določa obveznost priprave poročila o emisijah toplogrednih plinov za primer prenehanja delovanja naprave ali odvzem dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov, določi obdobje zajema v poročilu ter rok, v katerem mora upravljavec poročilo predložiti ministrstvu. Posebej je določen rok in obveza upravljavca naprave, v primeru stečaja pa stečajni upravitelj, da ob oddaji poročila o emisijah toplogrednih plinov slednjemu priloži tudi poročilo o preverjanju.

K 38. členu (brezplačna dodelitev emisijskih kuponov)

Ta člen loči upravljavce naprav glede na to, za katere naprave in pod kakšnimi pogoji so upravičeni do brezplačne dodelitve emisijskih kuponov in za katere naprave in pod kakšnimi pogoji do brezplačne dodelitve emisijskih kuponov niso upravičeni. Posebej so opredeljeni tudi dinamika dodelitve in podrobnejši pogoji brezplačne dodelitve manjše količine brezplačnih kuponov za proizvodnjo blaga vključenega v mehanizem za ogljično prilagoditev na mejah.

Člen podrobneje določa še, da se od leta 2026 naprej brezplačna dodelitev emisijskih kuponov, v sektorjih in delih sektorjev, ki ne veljajo za izpostavljene tveganju premestitve emisij ogljikovega dioksida, zmanjšuje v enakih deležih in na način, da od leta 2030 naprej brezplačne dodelitve emisijskih kuponov z izjemo podnaprav za daljinsko ogrevanje, ni več. Poleg tega določa tudi, da so upravljavci naprav iz sektorjev ali delov sektorjev, ki veljajo za izpostavljene tveganju premestitve emisij ogljikovega dioksida, upravičeni do brezplačne dodelitve 100 odstotne emisijskih kuponov do leta 2030.

V členu so podrobneje opredeljeni tudi pogoji za ohranitev celotne količine brezplačno dodeljene količine emisijskih kuponov v primeru neizpolnjevanja priporočil iz poročil o pregledu ali potrjenega sistema upravljanja z energijo, za naprave, ki imajo obveznost izvedbe energetskega pregleda ali izvajanja potrjenega sistema upravljanja z energijo, in njihove posledice (20 odstotno zmanjšanje dodeljene količine emisijskih kuponov), vključno z izjemami glede stroškovnih nesorazmernosti naložb, ki upravičujejo neizvajanje teh priporočil, in sicer v primerih, ko upravljavec dokaže, da je sprejel druge ukrepe, s katerimi je dosegel zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, enakovredno zmanjšanju, ki ga za zadevno napravo sicer priporoča poročilo o pregledu ali potrjeni sistem upravljanja z energijo.

Člen določa, da se upravljavcem naprav za naprave, katerih ravni emisij toplogrednih plinov so višje od 80 percentilov ravni emisij za ustrezne referenčne vrednosti za proizvode in za katere upravljavec naprave do roka ne pripravi načrta za podnebno nevtralnost za vsako od dejavnosti v tej napravi, količina brezplačno dodeljenih pravic zmanjša za 20 odstotkov ter obdobja preverjanja skladnosti doseganja ciljev in mejnikov navedenih v načrtih za podnebno nevtralnost, ter ne dodelitev brezplačnih pravic nad 80 odstotkov v primeru, če doseganje vmesnih ciljev in mejnikov ni bilo preverjeno v predpisanih obdobjih.

Člen določa še, da morajo načrte za podnebno nevtralnost za vsako od dejavnosti v svoji napravi pripraviti in ministrstvu predložiti tudi drugi upravljavci naprav, da se podanost načrtov za podnebno nevtralnost izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki, da ministrstvo prejete načrte pregleda in oceni njihovo ustreznost za doseganje podnebne nevtralnosti ter v predpisanem

roku pripravi priporočilo za izboljšavo načrta, oceno vključno s priporočilom pa pošlje upravljavcu naprave v določenem roku.

Člen določa še, da ministrstvo na osrednjem spletnem mestu državne uprave objavi seznam upravljavcev naprav, ki ministrstvu, v roku ne pošljejo načrtov za podnebno nevtralnost, ne izvajajo priporočil za njihovo izboljšavo ali ne dosegajo ciljev in mejnikov, določenih v predpisu EU iz petega odstavka tega člena in seznam upravljavcev naprav, katerih načrti za podnebno nevtralnost so skladni z doseganjem cilja podnebne nevtralnosti, dosegajo cilje in mejnike, določene v predpisu EU iz petega odstavka 35. člena, oziroma izvajajo priporočila za njihovo izboljšavo.

Člen v zadnjem odstavku določa tudi pristojnost vlade, da s predpisom določi podrobnejša pravila glede brezplačne dodelitve emisijskih kuponov.

K 39. členu (seznam naprav)

Ta člen določa obveznost ministrstva za pripravo seznama naprav in upravljavcev naprav, skladno s predpisom EU, ki ureja prehodna pravila za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije, ki ga mora pripraviti na podlagi vloge od leta 2026 naprej za vsako petletno obdobje in ga dve leti pred začetkom vsakega od petletnih obdobj do navedenega roka predložiti Evropski Komisiji in objaviti na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

Ministrstvo mora na osrednjem spletnem mestu državne uprave objaviti in Komisiji predložiti tudi seznam tistih naprav in upravljavcev, ki se želijo izključiti iz sistema trgovanja (seznam malih naprav), kot tudi opredelitev enakovrednih ukrepov, ki jih morajo ti upravljavci naprav izvajati za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov, opredelitev sistema monitoringa za male naprave in odločitev o ponovni vključitvi male naprave v sistem trgovanja v primeru preseganja določene meje letnih emisij ali neizvajanja enakovrednih ukrepov. Glede navedenih opredelitev enakovrednih ukrepov se mora na podlagi javne objave javnosti omogočiti tudi, da nanjo poda pripombe.

Člen določa podrobnejšo vsebino navedenih seznamov, dolžnost ministrstva, da upošteva zahteve Evropske komisije glede vključitve naprav na seznam naprav in malih naprav na osrednjem spletnem mestu državne uprave objavi končna seznama naprav in malih naprav, vključno s končno količino brezplačno dodeljenih emisijskih kuponov za posamezno petletno obdobje in sorazmerni delež brezplačnih emisijskih kuponov za posamezno koledarsko leto v navedenem petletnem obdobju.

Nadalje je določena pristojnost ministrstva za izdajo odločbe, s katero se na podlagi seznama brezplačna količina emisijskih kuponov upravljavcu naprave dodeli ter kaj mora ta vsebovati, poleg tega pa tudi, da zoper to odločbo ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor, in mora ministrstvo te odločbe posredovati tudi nacionalnemu administratorju. V primeru spremembe dovoljenja zaradi spremembe upravljavca naprave mora ministrstvo po tem členu tudi zadevno odločbo spremeniti po uradni dolžnosti, zoper to odločbo iz desetega odstavka 39. člena tega zakona ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.

K 40. členu (izključitev iz sistema trgovanja)

Ta člen določa pod katerimi pogoji se lahko upravljavec naprave odloči za izključitev iz sistema trgovanja (s čimer postane mala naprava) in da mora o tej nameri v predpisanem roku obvestiti ministrstvo.

V nadaljnjih odstavkih so podane določbe glede prenehanja veljavnega dovoljenja upravljavca male naprave na način, da se to nadomesti z novim, izdanim s strani ministrstva po uradni dolžnosti, kaj novo dovoljenje vsebuje, urejena je tudi obveznost poročanja ministrstvu s strani upravljavca male naprave, pristojnost ministrstva do izdaje odločbe v primeru odkritja napak v oddanem poročilu za malo napravo, zoper katero ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.

Člen poleg tega določa tudi obveznost predaje emisijskih kuponov za upravljavca glede na obdobje vključenosti v sistem trgovanja, pristojnost ministrstva do ponovne vključitve naprave v sistem trgovanja, če iz prej navedenega poročila ali drugih podatkov izhaja, da je presežen določen prag emisij, način te vključitve in trajanje obveznosti upravljavca male naprave do izvedbe enakovrednih ukrepov v primeru izključitve iz sistema trgovanja. Člen vključuje tudi napotitev na uporabo relevantnih drugih določb tega zakona, obveznost ministrstva do objave seznama izključenih naprav (pri čemer je določen molk Evropske komisije v predpisanem roku kot izkaz njenega ne nasprotovanja izključitvi) kot tudi obveznost vlade, da predpiše kako se bo izvajal monitoring, pripravilo poročilo in tudi poročalo ter pregledovalo ta poročila, tudi v tem členu pa je predpisana dolžnost ministrstva posredovati prej obravnavane akte (odločbe, dovoljenja) pristojni inšpekciji in nacionalnemu administratorju oziroma v določenem primeru samo slednjemu. Člen določa še pristojnost vlade, da s predpisom določi način izvajanja monitoringa, pripravo poročila in poročanja ter način in pogostost pregledovanja teh poročil.

K 41. členu (vključitev drugih naprav, dejavnosti in toplogrednih plinov v sistem trgovanja)

Ta člen določa pristojnost vlade, da z navedenim predpisom v sistem trgovanja vključi še dodatne, torej druge naprave, dejavnosti in toplogredne pline, kaj mora zlasti pri tem upoštevati in da lahko to stori, če je vključitev odobrila Evropska komisija. Vlada lahko glede vključitve teh dodatnih naprav, dejavnosti in toplogrednih plinov Komisiji predlaga tudi sprejem predpisov o spremljanju in poročanju za emisije iz teh naprav, dejavnosti in toplogrednih plinov.

K 42. členu (sprememba brezplačno dodeljene količine emisijskih kuponov)

Predmet urejanja tega člena je sprememba brezplačno dodeljene količine emisijskih kuponov, pri čemer sta določena način (izdaja odločbe, ki vključuje podatek o presežku brezplačno podeljenih emisijskih kuponov oziroma podatek o dodatni količini brezplačno dodeljenih emisijskih kuponov) in spremljajoča obveznost posredovanja te nacionalnemu administratorju. Zoper to odločbo ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor. Člen določa še, da vlada s predpisom določi podrobnejša pravila za prilagoditev brezplačne dodelitve pravic do emisije zaradi sprememb ravni dejavnosti.

K 43. členu (dodelitev brezplačnih emisijskih kuponov za nove naprave)

Ta člen določa, v katerih primerih je upravljavec nove naprave, ki ga predmetni člen ravno tako opredeljuje, upravičen do brezplačne dodelitve emisijskih kuponov. V nadaljevanju tega člena je določeno, da opredelitev upravljavca nove naprave ne velja v primeru, ko je upravljavec s pravnim poslom pridobil že obstoječo napravo ali njen del oziroma ko je bilo upravljavcu naprave zaradi spremembe upravljavca naprave dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov spremenjeno v skladu z 34. členom tega zakona. Upravljavec nove naprave za zgorevanje goriva zaradi proizvodnje električne energije ni upravičen do brezplačnih emisijskih kuponov. Temu sledi določba, da mora upravljavec nove naprave ministrstvu za dodelitev brezplačnih emisijskih kuponov predložiti vlogo, pripravljeno v skladu z relevantnim predpisom EU, na podlagi katere ministrstvo izračuna dodeljeno količino brezplačnih kuponov za upravičene subjekte. Ministrstvo podatke iz vlog predloži Komisiji. Pri izračunu končne brezplačne dodeljene količine, ki jo upravljavcu nove naprave dodeli z odločbo, mora ministrstvo upoštevati tudi zahteve Komisije in že omenjeni predpis EU. Določeno je tudi, kaj mora ta odločba vsebovati, da vložitev pritožbe zoper njo ne zadrži njene izvršitve, in da jo mora ministrstvo posredovati tudi nacionalnemu administratorju.

K 44. členu (podelitev brezplačnih emisijskih kuponov)

Ta člen določa pristojnost nacionalnega administratorja, da na podlagi odločb o brezplačni dodelitvi emisijskih kuponov iz 38., 40. in 43. člena tega zakona upravljavcem naprav - tudi upravljavcem malih naprav, ki se ponovno vključijo v sistem trgovanja – skladno z določbami tega zakona v registru Unije podeli letno brezplačno količino emisijskih kuponov, in skrajne roke, do katerega to stori. Nacionalni administrator ne podeli brezplačnih kuponov napravam, katerim je dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov prenehalo veljati ali jim je bilo odvzeto ali če so naprave prenehale opravljati dejavnost. V nadaljevanju tega člena je določeno tudi, da nacionalni administrator upravljavcu naprave na podlagi odločbe o spremembi ravni dejavnosti iz 42. člena tega zakona prav tako podeli brezplačne emisijske kupone.

K 45. členu (prenos emisijskih kuponov)

Ta člen ureja brezplačno dodelitev preostanka sorazmernega deleža emisijskih kuponov v primeru dogovora med upravljavcema naprav, ki sta sklenila pravni posel, na podlagi katerega je drugi upravljavec pridobil obstoječo napravo ali del le-te. Tudi v tem primeru ministrstvo izda odločbo o dodelitvi brezplačnih emisijskih kuponov, ki jo izda na podlagi zahteve drugega upravljavca (kupca), za kar mora slednji predložiti notarsko overjeno kopijo sklenjenega pravnega posla ter dogovora glede prenosa emisijskih kuponov med njima. Izdano odločbo ministrstvo tudi v tem primeru posreduje nacionalnemu administratorju.

K 46. členu (načrt monitoringa za operatorja zrakoplova)

Operator zrakoplova, ki mu je Republika Slovenija odobrila operativno licenco ali je pripisan Republiki Sloveniji kot državi članici upravljavki na podlagi seznama Komisije in ki opravlja določeno dejavnost, zaradi katere je vključen v sistem trgovanja, mora izvajati načrt monitoringa in ministrstvu poročati o svojih emisijah toplogrednih plinov v skladu z relevantnimi predpisi EU. Določa tudi, da mora operator zrakoplova, ki mu je operativno licenco odobrila Republika Slovenija, v določenem roku poslati podatke o svojih predvidenih letalskih dejavnostih, ministrstvo pa nato presodi, ali bo ta operator opravljal letalsko dejavnost, zaradi katere bo vključen v sistem trgovanja. V tem primeru ga ministrstvo pozove, naj predloži načrt monitoringa, kar mora storiti v 21 dneh, ministrstvo pa mu nato izda odločbo o odobritvi načrta monitoringa, ki vsebuje tudi zahteve za izvajanje njegovih obveznosti v skladu s tem zakonom. Tudi operator zrakoplova, ki je Republiki Sloveniji pripisan, mora ministrstvu v določenem roku predložiti načrt monitoringa in če ga ne, ga ministrstvo pozove, naj to stori v 21 dneh. Ko ga predloži, mu ministrstvo izda odločbo o načrtu monitoringa. Ta člen določa tudi, kdaj operator zrakoplova, ki je pripisan Republiki Sloveniji, nima obveznosti v skladu s tem zakonom. Nazadnje člen določa še, da da vlada s predpisom določi vrste letalskih dejavnosti in toplogrednih plinov, za katere imajo operatorji zrakoplovov obveznosti po tem zakonu.

K 47. členu (emisijski kuponi za operatorje zrakoplova)

Ta člen določa, da Republika Slovenija od 1. januarja 2026 celotno količino emisijskih kuponov za operatorje zrakoplovov, proda na dražbi. S tem se odpravlja dodelitev brezplačnih emisijskih kuponov.

K 48. členu (brezplačni emisijski kuponi za trajnostna letalska goriva)

Ta člen ureja upravičenost operatorjev zrakoplovov do brezplačnih emisijskih kuponov za trajnostna letalska goriva. Določa obdobje upravičenosti, rok in način za zaprosilo za dodelitev

ter dokazila za upravičenost do brezplačnih emisijskih kuponov za trajnostna letalska goriva. Ta člen določa tudi deleže razlike v ceni med fosilnimi in različnimi trajnostnimi gorivi, ki jih lahko ministrstvo pokrije z brezplačnimi emisijskimi kuponi za trajnostna letalska goriva. Ureja tudi način dodelitve brezplačnih kuponov s strani ministrstva in njihovo podelitev v registru Unije s strani nacionalnega administratorja. Ta člen nadalje določa obveznost ministrstva, da javno objavi seznam operatorjev zrakoplovov in pripadajočo količino brezplačno podeljenih emisijskih kuponov, ter obveznost upravičenih operatorjev zrakoplovov, da zagotovijo prepoznavnost prejemanja teh kuponov na določen način.

K 49. členu (predaja emisijskih kuponov)

Ta člen določa rok za predajo emisijskih kuponov operatorja zrakoplova v registru Unije.

K 50. členu (prepoved opravljanja letov operatorja zrakoplova)

Ta člen določa primere, ko ministrstvo pozove Komisijo, naj sprejme odločitev o uvedbi prepovedi opravljanja letov operatorju zrakoplova. Ti primeri se nanašajo na hujše kršitve obveznosti operatorja zrakoplova iz tega zakona. Ta člen določa tudi vsebino poziva ministrstva Komisiji za prepoved ter pojasnjuje postopek obravnavanja poziva na Komisiji in obveščanja o odločitvi med Komisijo, zadevnimi ministrstvi in zadevnim operatorjem zrakoplova.

K 51. členu (pristojni organ za ladjarske družbe)

Ta člen določa, da je ministrstvo poleg ladij, registriranih v Republiki Sloveniji, na podlagi seznama ladjarskih družb, ki ga pripravi Komisija, pristojna tudi za ladjarske družbe, ki so Republiki Sloveniji pripisane v skladu s tem seznamom. Dokler ta seznam ni posodobljen s strani Komisije, ministrstvo ohrani svoj pristojnost za ladjarske družbe na njem.

K 52. členu (monitoring, poročanje in preverjanje emisij toplogrednih plinov)

Ta člen določa obveznost ladjarskih družb, ki izvajajo določeno dejavnost, bodisi tistih, registriranih v Republiki Sloveniji, bodisi tistih, ki so Republiki Sloveniji pripisane, za izvajanje načrta monitoringa, poročanje o emisijah toplogrednih plinov in predajo emisijskih kuponov registru Unije. Te obveznosti mora izvajati v skladu z določenimi predpisi EU. Podrobneje določa vsebino načrta monitoringa, postopek in roke za njegovo predložitev za obe kategoriji ladij, za katere je Republika Slovenija pristojni organ, ter odobritev (odločbo) s strani ministrstva. Ureja tudi predložitev in odobritev načrta monitoringa za nove ladje v ladjevju ladjarske družbe, ki bodo opravljale določeno dejavnost, ter postopek spremembe načrta monitoringa. Člen opredeljuje tudi okoliščine, zaradi katerih ladjarska družba nima obveznosti v skladu s tem zakonom. Določa, da ministrstvo vse odločbe, izdane v skladu s tem členom, predloži nacionalnemu administratorju, zoper njih pa je dopusten upravni spor, ne pa pritožba.

K 53. členu (obseg predaje emisijskih kuponov za ladjarske družbe)

Ta člen določa delež odgovornosti ladjarskih družb za emisije toplogrednih plinov v primeru mednarodnih plovb in plovb znotraj EU. Določa tudi, kolikšen delež emisijskih kuponov morajo ladjarske družbe predati registru Unije za emisije, nastale in preverjene v prehodnem obdobju, ko se sistem trgovanja za ladjarske družbe uvaja postopno (2024–2025). Ta člen določa tudi izjemo za predajo emisijskih kuponov za ladje, kategorizirane za plovbo v ledu.

K 54. členu (povračilo stroškov)

Ta člen določa, da je v primeru, ko ladjarska družba na podlagi pogodbenega dogovora končno odgovornost za nakup goriva ali upravljanje njene ladje ali oboje prenese na drugo osebo, mora ta oseba ladjarski družbi povrniti stroške, ki jih je ta imela zaradi obveznosti predaje emisijskih kuponov. Odgovornost za obveznosti v skladu s tem zakonom obdrži ladjarska družba.

K 55. členu (poročanje in preverjanje)

Ladjarska družba mora poročati podatke o emisijah toplogrednih plinov, za katere je odgovorna, v skladu z določenimi predpisi EU (tj. na ravni ladjarske družbe in za vsako ladjo posebej). Poročilo, ki ga predloži ministrstvu, mora preveriti preveritelj. Če je ta ladjarski družbi izdal listino o skladnosti na podlagi določenih predpisov EU, se šteje, da so zahteve glede poročanja in preverjanja za to ladjarsko družbo izpolnjene.

K 56. členu (izgon ladjarske družbe in zadržanje ladje)

Ta člen ureja ravnanja Republike Slovenije v naslednjih primerih: prvič, ko v pristanišče Republike Slovenije vstopi tuja ladja, ki je pod odgovornostjo ladjarske družbe, ki v zadnjih dveh letih ni izpolnila obveznosti, ki veljajo za ladjarske družbe, ki so vključene v sistem trgovanja. V tem primeru ministrstvo obvesti ministrstvo, pristojno za ladijski promet, ta pa ladji omogoči, da se izjasni glede okoliščin kršitev, ter jo izžene, če ugotovi, da so izpolnjeni pogoji za izgon. V nadaljevanju je določeno tudi, koga mora ministrstvo, pristojno za ladijski promet, obvestiti o tem izgonu. Drugič, če ministrstvo, pristojno za ladijski promet, prejme obvestilo o izgonu tuje ladjarske družbe s strani druge države članice, ladja pod odgovornostjo te ladjarske družbe pa skuša vstopiti v pristanišče Republike Slovenije, to ministrstvo od ladje pridobi stališče glede izpolnitve obveznosti v skladu s pravili sistema trgovanja in ji zavrne vstop, če ugotovi, da je prišlo do kršitve teh pravil. Tretjič, če ladja, ki pluje pod zastavo Republike Slovenij in je del ladjevja ladjarske družbe, za katero je Republika Slovenija dobila obvestilo o izgonu s strani druge države članice, vstopi v eno od njenih pristanišč ali jo v njem najdejo, ministrstvo, pristojno za ladijski promet, od nje pridobi stališče in jo zadrži, dokler ne izpolni svojih obveznosti v skladu s tem zakonom. Četrto, če se ladja ladjarske družbe, ki v zadnjih dveh letih ni izpolnila svojih obveznosti v skladu s tem zakonom in pluje pod zastavo Republike Slovenije, nahaja v njenem pristanišču, ji ministrstvo, pristojno za ladijski promet, omogoči, da predloži svoje stališče glede kršitev določb tega zakona in nato izda nalog za njeno zadržanje, dokler ne izpolni svojih obveznosti v skladu s tem zakonom. Določeno je tudi, koga mora Republika Slovenija o tem obvestiti. Nazadnje člen določa še, da določbe tega člena ne posegajo v pravila, ki se uporabljajo za ladje v stiski.

K 57. členu (dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov za regulirane subjekte)

Uvodoma je treba k podpoglavju o posebnih pravilih za regulirane subjekte navesti, da so se ti vključili v EU sistem trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov z Direktivo (EU) 2023/959, s katero je bila spremenjena osnovna Direktiva 2003/87/ES. Prav tako se je treba uvodoma posvetiti izrazu »regulirani subjekt«, saj se zdi uporaba tega izraza nekoliko nenavadna. Vendar pa jo je zaslediti v vseh jezikovnih inačicah: od angleške (Regulated entity) do hrvaške (regulirani subjekt). Morda nekoliko odstopa izraz v nemščini: »beaufsichtigtes Unternehmen«, ki ga je mogoče prevesti kot nadzorovani subjekt, kar bi bilo morda bolj primerno.

Bolj kot sama izbira besed za izraz pa je seveda pomembna njegova vsebina. Kdo je torej »regulirani subjekt«? Odgovor na to vprašanje najdemo v izrazih, določenih v 4. členu predlaganega zakona. Točka 60. tega člena namreč določa pomen tega izraza, oziroma določa, kdo so regulirani subjekti.

Prvi odstavek obravnavanega člena določa, da mora imeti regulirani subjekt, ki opravlja določeno dejavnost, dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov, in sicer takšno, kot ga za upravljavce naprav določa 32. člena predlaganega zakona. Vendar pa gre pri tem le za uporabo istega izraza, to je dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov. Kot bomo videli v nadaljevanju se v zvezi s pridobivanjem tega dovoljenja za regulirane subjekt od dovoljenja za upravljavce naprav do določene mere razlikuje tako vloga, ki jo mora vložiti regulirani subjekt kot tudi sama vsebina dovoljenja.

Vloga za pridobitev dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov vsebuje vsaj opis reguliranega subjekta, vrste goriv, ki jih regulirani subjekt sprošča v porabo in se uporabljajo za zgorevanje v določenem sektorju, in načinov, kako se ta goriva sproščajo v porabo, končne uporabe oziroma končnih uporab goriv, sproščenih v porabo za dejavnost v določenem sektorju, načrta monitoringa, ukrepov, načrtovanih za izvajanje monitoringa emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih v skladu s predpisi EU, ki urejajo spremljanje emisij, poročanje o njih, njihovo preverjanje in akreditacijo ter poljudni povzetek informacij iz prejšnjih točk tega odstavka.

Tako kot upravljavcu naprav, bo tudi reguliranemu subjektu izdalo dovoljenje ministrstvo, če bo ugotovilo, da je regulirani subjekt sposoben zagotavljati izvajanje načrta monitoringa emisij toplogrednih plinov, ki ustrezajo količinam goriv, sproščenih za porabo v določenem sektorju, in o njih poročati v skladu s tem zakonom.

Tudi vsebina do dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov je po vsebini podobno dovoljenju za upravljavce naprav. Vsebovalo bo ime in naslov reguliranega subjekta, opis načinov, kako regulirani subjekt sprošča goriva v porabo v določenem sektorju, seznam goriv, ki jih urejani subjekt sprošča v porabo v določenem sektorju, načrt monitoringa, zahteve, povezane s poročanjem o emisijah toplogrednih plinov in obveznost predaje emisijskih kuponov, ki ustrezajo njegovim skupnim preverjenim emisijam v vsakem koledarskem letu.

Podobno kot za upravljavce naprav je tudi za regulirane subjekte urejen način spreminjanja dovoljenja. Ministrstvo lahko reguliranemu subjektu dovoli, da posodobi

V zvezi z natančno določitvijo, kdo je regulirani subjekt, ki bo vključen v sistem trgovanja in bo moral izpolnjevati predpisane obveznosti, je pomembna določba sedmega odstavka obravnavanega subjekta. Tako kot je za natančno določitev upravljavcev naprava in za operatorjev zrakoplova zakonodajalec pooblastil vlado, bo tudi v primeru reguliranih subjektov vlada določila tudi dejavnosti, katerih izvajalci bodo regulirani subjekti.

Na koncu je treba omeniti, da je s tem členom predpisana obveznost pridobitve dovoljenja v prehodnih določbah predlaganega zakona odložena za določen čas: dovoljenje bodo morali imeti s 1. januarjem 2025. Prav tako so za določen čas odložene obveznosti izvajanja monitoringa, poročanja in predaje emisijskih kuponov. Več o tem v nadaljevanju.

K 58. členu (razširitev sektorjev)

Podobno kot za vključitev novih naprav in toplogrednih plinov, urejeno v 41. členu predlaganega zakona, je tudi v primeru reguliranih subjektov v obravnavanem členu predvidena možnost razširitve sektorjev, za katere bo moral regulirani subjekt izpolnjevati predpisane zahteve. Tako bo lahko vlada od leta 2027 v sistem trgovanja za regulirane subjekte vključila tudi druge sektorje, pri čemer pa bo morala upoštevati zlasti učinke na notranji trg EU, morebitno izkrivljanje konkurence, okoljsko celovitost sistema trgovanja in zanesljivost načrtovanega monitoringa in poročanja o emisijah toplogrednih plinov.

Vlada bo lahko nove sektorje vključila v sistem trgovanja za regulirane subjekte, če bo vključitev odobrila Komisija.

K 59. členu (monitoring, poročanje, preverjanje in preprečevanje dvojnega štetja)

Enako kot za upravljavce naprav in za operatorje zrakoplovov, je v obravnavanem členu urejena obveznost monitoringa, poročanja in preverjanja emisij toplogrednih plinov, za katere so odgovorni regulirani subjeki. Ti bodo morali od 1. januarja 2025 za vsako koledarsko leto izvajati monitoring svojih emisij v skladu z odobrenim načrtom monitoringa, od 1. januarja 2026 pa ministrstvu poročati o teh emisijah v skladu s predpisom EU, ki ureja spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih.

Poleg tega bodo morali regulirani subjeki od 1. januarja 2028 do 31. decembra 2030 do 30. aprila vsako leto ministrstvu poročati tudi o povprečnem deležu stroškov, povezanih s predajo emisijskih kuponov, ki jih je prenesel na potrošnike za predhodno leto, v skladu s predpisom EU, ki ureja poročanje o povprečnem deležu stroškov.

Na podlagi pooblastila iz tretjega odstavka obravnavanega člena bo vlada predpisala ukrepe za omejevanje tveganja dvojnega štetja emisij iz sistema trgovanja za regulirane subjekte in emisij iz sistema trgovanja za naprave, operatorje zrakoplova in ladjarske družbe, ter tveganja predaje emisijskih kuponov za emisije, ki niso vključene v sistem trgovanja za regulirane subjekte.

V četrtem odstavku je določeno, da se lahko bolnišnici, ki ni naprava v skladu s tem zakonom, zagotovi finančno nadomestilo za stroške, ki so jim bili preneseni zaradi predaje emisijskih kuponov za regulirane subjekte ob smiselni uporabi določbe tega zakona, ki se uporabljajo za primere dvojnega štetja.

Na podlagi pooblastila iz petega odstavka pa bo vlada lahko predpisala tudi poenostavljen način izvajanja monitoringa, poročanja in preverjanja za regulirane subjekte, katerih letne emisije, ki ustrezajo količinam goriv, sproščenih v porabo, bodo manjše od 1000 ton ekvivalenta ogljikovega dioksida.

K 60. členu (prenos, predaja in razveljavitev emisijskih kuponov)

Kot smo že omenili v obrazložitvi k 57. členu predlaganega zakona, je za regulirane subjekte odložena tudi obveznost predaje emisijski kuponov. To obveznost bodo morali prvič izpolniti do 31. maja 2028, in nato vsako leto v skladu z določbami 61. člena predlaganega zakona.

K 61. členu (poročanje)

V tem členu je urejena obveznost poročanja o emisijah toplogrednih plinov za upravljavce naprav, operatorje zrakoplova, ladjarske družbe in regulirane subjekte.

Upravljavec naprave, operator zrakoplova in regulirani subjekt mora ministrstvu poročati o emisijah toplogrednih plinov v skladu s predpisom EU, ki ureja spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih, za preteklo koledarsko leto najpozneje do 31. marca tekočega leta. Nekoliko drugačno obveznost ima glede poročanja ladjarska družba, saj mora poleg ministrstvu poročila pošiljati tudi Komisiji. Prav tako je za monitoring, poročanje in preverjanje poročil sprejeta poseben predpis in sicer uredba (EU) 2025/757, ki ureja spremljanje, poročanje in preverjanje emisij toplogrednih plinov iz pomorskega prometa.

K vsakemu poročilu mora biti priloženo tudi poročilo o preverjanju, pri čemer je preverjanje poročil urejeno v 63. členu predlaganega zakona.

V petem odstavku obravnavanega člena je urejen primer, ko upravljavec naprave, operator zrakoplova, ladjarska družba ali regulirani subjekt do predpisanega roka ministrstvu ne pošlje poročila o emisijah toplogrednih plinov in poročila o njegovem preverjanju. V tem primeru to stori ministrstvo do določenega roka samo, stroške izdelave tega poročila pa nosi upravljavec naprave, operator zrakoplova, ladjarska družba oziroma regulirani subjekt, ki ni izpolnil svoje obveznosti.

Ministrstvo izdela poročilo o emisijah na podlagi dostopnih podatkov o emisijah toplogrednih plinov za letalsko dejavnost tudi v primeru prenehanja opravljanja letalske dejavnosti oziroma stečaja operatorja zrakoplova, če poročilo o emisijah za obdobje od začetka koledarskega leta do dneva prenehanja opravljanja letalske dejavnosti oziroma začetka stečajnega postopka skupaj s poročilom o preverjanju iz drugega odstavka 60. člena tega zakona ni bilo poslano ministrstvu najpozneje v 30 dneh od prenehanja opravljanja letalske dejavnosti oziroma začetka stečajnega postopka.

Ministrstvo na podlagi poročila, ki ga je izdelalo samo, izda upravljavcu naprave, operatorju zrakoplova, ladjarski družbi ali reguliranemu subjektu odločbo, v kateri ugotovi količino emisij toplogrednih plinov, ki jo je naprava, operator zrakoplova, ladjarska družba ali regulirani subjekt v preteklem letu izpustila v zrak in za katero mora upravljavec naprave, operator zrakoplova, ladjarska družba ali regulirani subjekt predati emisijske kupone. Kot za vse odločbe, je tudi v tem primeru predvideno, da zoper odločbo ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.

Ministrstvo posreduje odločbo o ugotovljeni količini emisijskih kuponov tudi nacionalnemu administratorju, ki te kupone v skladu s svojimi pristojnostmi razveljavi.

Dodatne obveznosti glede poročanja ima po določbah desetega odstavka obravnavanega člena operator zrakoplova, ki mora od 1. januarja 2025 enkrat letno poročati tudi o vplivih letalstva, ki niso povezani z ogljikovim dioksidom. To poročilo mora biti izdelano v skladu s predpisom EU, ki ureja spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih.

Enajsti, dvanajsti in trinajsti odstavek obravnavanega člena urejajo možnost, da ministrstvo lahko na predlog operatorja zrakoplova od Komisije zahteva, da ta ne objavi podatkov o letnih emisijah iz letalstva, ki se nanašajo na operatorja zrakoplova, ker bi razkritje škodilo njegovim poslovnim interesom zaradi specifičnih okoliščin. Operator zrakoplova mora v svojem predlogu specifične okoliščine utemeljiti, nanašajo pa se lahko le na delovanje operatorja na zelo omejenem številu aerodromov vzleta in pristanka ali na zelo omejenem številu držav vzleta in pristanka, za katere mora poročati v skladu s predlaganim zakonom. O zahtevi odloča Komisija.

K 62. členu (sprememba načrta monitoringa)

Ta člen ureja spremembo načrta monitoringa. Upravljavec naprave, operator zrakoplova, ladjarska družba ali regulirani subjekt lahko na ministrstvo vloži vlogo, če namerava bistveno spremeniti načrt monitoringa. Opredelitev, kaj se šteje za bistveno spremembo, je določena v predpisu EU, ki ureja spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih.

Po določbi drugega odstavka obravnavanega člena ministrstvo spremeni odločbo o dovoljenju za izpuščanje toplogrednih plinov za upravljavce naprav ali regulirane subjekte oz. odločbo o odobritvi načrta monitoringa za operatorje zrakoplova ali ladjarske družbe v dveh mesecih od prejema popolne vloge, ki vsebuje spremenjeni načrt monitoringa.

Upravljavec naprave, operator zrakoplova, ladjarska družba ali regulirani subjekt lahko spremeni načrt monitoringa tudi v nebistvenih sestavinah, a mora o nameravani spremembi načrta monitoringa najpozneje do 31. decembra tekočega leta obvestiti ministrstvo, kar dokazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

Po določbi četrtega odstavka obravnavanega člena ministrstvo pošlje odločbe o spremenjenih načrtih monitoringa tudi pristojni inšpekciji.

K 63. členu (preverjanje poročila o emisijah)

Vsako poročilo o emisijah toplogrednih plinov, ki ga morajo ministrstvu poslati upravljavci naprav, operatorji zrakoplova, ladjarske družbe ali regulirani subjekti, mora biti preverjeno, preveri pa jih lahko le oseba, ki je pridobila akreditacijsko listino o preverjanju v skladu s predpisom EU, ki ureja preverjanje podatkov in akreditacijo preveriteljev.

Preveritelj mora preveriti poročilo o emisijah in upravljavcu naprave, operatorju zrakoplova, ladjarski družbi ali reguliranemu subjektu izdati poročilo o preverjanju v skladu s predpisom EU iz prejšnjega odstavka.

Ministrstvo lahko kadar koli tudi samo opravi izredno naknadno preverjanje poročila o emisijah, ki ga je preveril preveritelj. Za naknadno preverjanje ministrstvo izbere drugega preveritelja.

Če ministrstvo ugotovi, da preveritelj po lastni krivdi ni pravočasno izdelal poročila o preverjanju, kar je bilo ugotovljeno s pravnomočno sodbo sodišča, ali da je izdelal pomanjkljivo, napačno ali zavajajoče poročilo o preverjanju, o tem obvesti akreditacijski organ. Ta lahko zoper preveritelja ukrepa v skladu s svojimi pristojnostmi na podlagi predpisov, ki urejajo akreditacijo.

Stroške izrednega naknadnega preverjanja poročila o emisijah nosi ministrstvo, ki pa lahko od preveritelja v določenem primeru izterja vračilo stroškov izrednega naknadnega preverjanja.

K 64. členu (predaja in razveljavitev emisijskih kuponov)

Ta člen ureja predajo in razveljavitev emisijskih kuponov.

Upravljavec naprave, operator zrakoplova in ladjarska družba mora do 30. septembra tekočega leta predati emisijske kupone v količini, ki ustreza celotni količini emisije toplogrednih plinov, ugotovljeni v poročilu o emisijah toplogrednih plinov, ki mora biti preverjena v skladu z določbami 57. člena predlaganega zakona. Ta obveznost iz razumljivih razlogov ne velja za upravljavce malih naprav v obdobju, ko so izključeni iz sistema trgovanja.

Obveznosti predaje emisijskih kuponov ni treba izpolniti upravljavcu naprave, če so bile njegove emisije toplogrednih plinov zajete in uporabljene na način, s katerim so postale trajno kemično vezane v proizvodni tako, da pri običajni uporabi ne vstopijo v ozračje, vključno z vsemi dejavnostmi, ki potekajo po koncu življenjske dobe proizvoda. Te pogoje podrobneje določa predpis EU, ki ureja zahteve za to, da se za toplogredne pline šteje, da so postali trajno kemično vezani.

Nekoliko drugačen rok za predajo emisijskih kuponov velja za regulirane subjekte, in sicer je to 31. maj tekočega leta.

Podrobneje so urejeni tudi pogoji predaje emisijskih kuponov v primeru prenehanja delovanja naprave ali odvzemu dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov iz 37. člena tega predlaganega zakona. Tako je predvideno, da mora upravljavec naprave ali ob stečaju stečajni upravitelj najpozneje 120. dan od pravnomočnosti odločbe o prenehanju delovanja naprave (drugi odstavek 35. člena) ali odvzemu dovoljenja (prvi odstavek 36. člena) predati emisijske kupone v količini, ki ustreza celotni količini emisije toplogrednih plinov, ki jih je naprava izpustila v zrak v obdobju od začetka koledarskega leta, za katero upravljavec naprave poročila še ni poslal ministrstvu, pa do pravnomočnosti navedene odločbe.

Podobno je urejeno tudi za operatorja zrakoplova, ki mora v primeru prenehanja opravljanja letalske dejavnosti ali ob stečaju stečajni upravitelj najpozneje 60. dan od prenehanja opravljanja letalske dejavnosti za obdobje od začetka koledarskega leta do dneva prenehanja opravljanja letalske dejavnosti predati emisijske kupone v količini, ki ustreza celotni količini emisije toplogrednih plinov, izpuščeni v zrak v tem obdobju.

Vse predane emisijske kupone razveljavi nacionalni administrator v skladu s svojimi pooblastili.

Po določbi sedmega odstavka obravnavanega člena ministrstvo na osrednjem spletnem mestu državne uprave objavi ime osebe, ki ni predala emisijskih kuponov v rokih, določenih v tem členu.

Kot je bilo že zapisano k obrazložitvi prejšnjega člena, ima ministrstvo pravico do izrednega naknadnega preverjanja poročila o emisijah. Če ob tem pregledu ugotovi, da upravljavec naprave, operator zrakoplova ali ladjarska družba ni predal ustrezne količine emisijskih kuponov, izda odločbo, s katero ugotovi manjkajočo količino emisijskih kuponov, ki jih mora ta oseba predati v 15 dneh od pravnomočnosti odločbe, ali ugotovi njihov presežek, ki ga ta oseba lahko uveljavlja do 30. septembra v naslednjem koledarskem letu, tako da preda ustrezno manjšo količino emisijskih kuponov. Tako kot za druge primere, tudi zoper to odločbo ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor. Nekoliko drugačen je le rok za regulirane subjekte, to je do 31. maja v naslednjem koledarskem letu.

Upravljavcu naprave ni treba predati emisijskih kuponov za svoje emisije toplogrednih plinov, ki jih je zajel in jih prenesel v napravo za njihovo trajno skladiščenje, za katero je država članica EU izdala dovoljenje za shranjevanje ogljikovega dioksida.

Ministrstvo pošlje odločbe iz osmega in devetega odstavka obravnavanega člena tudi nacionalnemu administratorju.

K 65. členu (razkrivanje podatkov in poslovna skrivnost)

Obravnavani člen določa, da so vse odločbe, izdane na podlagi tega zakona, in poročila o emisijah toplogrednih plinov, informacije javnega značaja. Dostop do teh informacij je urejen v Zakonu o dostopu do informacij javnega značaja.

K 66. členu (odpoved pravici do vložitve tožbe v upravnem sporu)

Podobno kot v Zakonu o varstvu okolja je tudi v predlaganem zakonu urejena možnost odpovedi pravici do vložitve tožbe v upravnem sporu. V primeru, da se bodo vse stranke in stranski udeleženci po vročitvi odločb, ki jih bo izdajalo ministrstvo na podlagi tega zakona, pisno ali ustno na zapisnik pri ministrstvu odpovedalo pravici do vložitve tožbe v upravnem sporu, bodo postale odločbe pravnomočne z dnem, ko se bo zadnji od upravičencev do vložitve tožbe odpovedal tej pravici. Te odločbe so odločbe o dovoljenju za izpuščanje toplogrednih plinov in o njegovi spremembi, odločbe o odobritvi načrtov monitoringa in njegovih sprememb ter odločbe o dodelitvi oz. razdelitvi emisijskih kuponov.

K 67. členu (izjema od obveznosti predaje emisijskih kuponov)

Ta člen določa, da vlada v predpisu iz tretjega odstavka 77. člena tega zakona določi obdobje (t.j. od 1. januarja 2027 do 31. decembra 2030), za katerega regulirani subjekti iz 57. člena tega zakona izjemoma nimajo obveznosti predaje emisijskih kuponov v skladu s 64. členom tega zakona, če plačujejo okoljsko dajatev zaradi onesnaževanja zraka z emisijo ogljikovega dioksida. Prav tako člen določa, da mora regulirani subjekt v omenjenem obdobju izvajati monitoring in poročati o svojih preverjenih emisijah v skladu z 61. členom tega zakona.

Člen določa še, da količin emisijskih kuponov iz tretjega odstavka 28. člena za določeno referenčno leto ne proda na dražbi, dokler se količina emisijskih kuponov, ki ustrezajo preverjenim emisijam reguliranih subjektov za referenčno leto, ne ukine kot tudi nobenih drugih dodatnih količin emisijskih kuponov, ki ji pripadajo za leto 2027.

Člen določa še, da Republika Slovenija zagotovi, da se v primeru, ko je preostala količina emisijskih kuponov, ki bodo prodani na dražbi v referenčnem letu po ukinitvi emisijskih kuponov

v skladu s prejšnjim odstavkom, manjša od količine emisijskih kuponov, ki se ukinejo, do konca leta po referenčnem letu ukine količina emisijskih kuponov, ki ustreza razliki.

K 68. členu (državni sistem evidenc emisij toplogrednih plinov)

V 68. členu se določa pristojni organ za pripravo, upravljanje, vzdrževanje, posodabljanje državnega sistema evidenc emisij toplogrednih plinov ter predstavlja zakonsko podlago za pripravo podzakonskega akta za določitev organov in organizacij, ki morajo ministrstvu pošiljati zahtevane podatke.

K 69. členu (obračunavanje emisij in odvzemov toplogrednih plinov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva)

V 69. členu se določa pristojni organ za pripravo in obračunavanje emisij in odvzemov sektorja Raba zemljišč, sprememba rabe zemljišč in gozdarstvo. Ta člen predstavlja zakonsko podlago za pripravo podzakonskega akta za določitev organov in organizacij, ki morajo ministrstvu pošiljati zahtevane podatke.

K 70. členu (projekcije emisij toplogrednih plinov)

V 70. členu se določa pristojni organ za izdelavo projekcij emisij toplogrednih plinov iz virov in odvzemov po ponorih in njihovo posredovanje Komisiji.

K 71. členu (podnebno ogledalo)

V 71. členu se ureja pravno podlago za pripravo Podnebnega ogledala, ki predstavlja poročilo o izvajanju podnebne politike s področja blaženja. Določen je predstojnik organa, ki predpiše vsebino in način priprave Podnebnega ogledala in služba, ki ga pripravi.

K 72. členu (ogledalo prilagajanja podnebnim spremembam)

Člen uvaja mehanizem spremljanja in vrednotenja politike in ukrepov prilagajanja podnebnim spremembam, kot je zahtevano v European Commission guidelines on Member States adaptation strategies and plans.

K 73. členu (javna služba)

V 73. členu so določene naloge, ki jih izvaja javna služba. Kot izvajalec nalog javne službe je določen Institut Jožef Stefan (IJS).

Člen določa organ, ki z IJS sklene pogodbo ter sporazume z ostalimi organi in organizacijami, ki IJS posredujejo zahtevane podatke.

K 74. členu (kazalci podnebja)

Člen določa, da se za spremljanje izvajanja dolgoročne podnebne strategije, strategije prilagajanja podnebnim spremembam, NEPN in sektorskih strateških dokumentov izdelujejo tudi kazalci podnebja. Določa se organ, ki izdeluje in posodablja kazalce.

Kazalci v 74. členu predstavljajo kazalce, ki niso del kazalcev Podnebnega ogledala in jih pripravljajo Kmetijski inštitut Slovenije, Gozdarski inštitut Slovenije, Zavod za gozdove Slovenije, Urbanistični inštitut Republike Slovenije.

K 75. členu (dostopnost informacij o varčnosti porabe goriva, emisijah ogljikovega dioksida in emisijah onesnaževal zunanjega zraka iz novih osebnih vozil)

Člen v skladu z Direktivo 1999/94/ES nalaga prodajalcem in dobaviteljem novih osebnih vozil, da potrošnikom zagotovijo dostopnost informacij o varčnosti porabe goriva, emisijah CO₂ in emisijah onesnaževal zunanjega zraka iz teh vozil. Določa se pravna podlaga za sprejem

podzakonskega akta, ki bo opredelil vsebino in način obveščanja ter druge obveznosti prodajalcev in dobaviteljev.

K 76. členu (namen in vrste)

V tem členu so, po vzoru določbe 171. člena ZVO-2, določene vrste ekonomskih in finančnih instrumentov na področju podnebnih sprememb, ki so v nadaljnjih členih podrobneje opredeljeni.

K 77. členu (namenskost okoljske dajatve)

Člen določa, da so prihodki od okoljske dajatve za onesnaževanje zraka z emisijo ogljikovega dioksida prihodek proračuna Republike Slovenije, in sicer kot namenska sredstva.

V členu je podlaga za sprejem podzakonskega akta, s katerim Vlada podrobneje določi osnovo za obračun dajatve, povzročitelje onesnaževanja, način izračuna, obračunavanja, odmere, in plačevanja okoljske dajatve, merila in pogoje za oprostitev plačila, vračilo že plačane okoljske dajatve ter izjeme, ko okoljske dajatve ni potrebno plačati.

K 78. členu (proračunsko financiranje in podnebni cilji)

Pri zastavljenih podnebnih ciljih EU bodo pomembno vlogo imela tudi sredstva nacionalnih proračunov. Uporaba orodij, kot je zeleno proračunsko načrtovanje, bo pomagala preusmeriti javne naložbe, potrošnjo in obdavčitev na področja t.i. zelenih prioritet ter omejiti škodljive subvencije. Enotne opredelitve, kaj je zeleno, še ni, Metodologija za zeleno proračunsko načrtovanje pa izhaja iz Uredbe o taksonomiji, ki za zeleno šteje vse, kar bistveno prispeva k vsaj enemu od okoljskih ciljev in hkrati bistveno ne škoduje kateremu od njih. Zato je ključno, da se z vidika doseganja ciljev zakona, določenih v 3. členu, v oblikovanje proračunske politike uvede to orodje na način, da neposredni proračunski uporabniki proračuna pri uvrščanju projektov in ukrepov v načrt razvojnih programov opravijo oceno označevanja z vidika okoljskih ciljev iz Uredbe EU o taksonomiji. Oceno za prihodke in davčne izdatke opravi Ministrstvo za finance. V skladu s postopki priprave zaključnega računa proračuna, kot so določeni v zakonodaji s področja javnih financ, bo Ministrstvo za finance zaključnemu računu proračuna priložilo tudi poročilo o realiziranih proračunskih odhodkih, prihodkih in davčnih izdatkih, ocenjenih v skladu z metodologijo za zeleno proračunsko načrtovanje, kot bo izhajalo iz ocen neposrednih proračunskih uporabnikov. Z vidika zasledovanja cilja tega zakona, so za blaženje podnebnih sprememb in zmanjševanja emisij toplogrednih plinov najbolj problematične spodbude za rabo fosilnih goriv, saj upravičence spodbujajo k njihovi rabi in tako posredno k ustvarjanju več emisij toplogrednih plinov, zato se v celoti odpravijo.

K 79. členu (obveznice)

Država se, skladno z zakonodajo s področja javnih financ, lahko zadolžuje za izvrševanje državnega proračuna v tekočem proračunskem letu doma in v tujini do višine primanjkljaja bilance prihodkov in odhodkov, računa finančnih terjatev in naložb in odplačil glavnice dolga, ki zapadejo v plačilo v tekočem proračunskem letu, in tudi do višine, potrebne za odplačila glavnice dolga državnega proračuna, ki zapadejo v plačilo v prihodnjih dveh proračunskih letih. Poleg tega se lahko zadolževanje izvaja tudi za upravljanje z državnim dolgom. Zadolževanje države in upravljanje z državnim dolgom poteka na podlagi sprejetih programov financiranja proračuna Republike Slovenije za posamezno leto. V tem členu se predvidi možnost zadolževanja v okviru sprejetih programov financiranja, vendar se z vidika alokacije pridobljenih sredstev le-ta namenijo za tiste proračunskega potrebe, ki financirajo namene zmanjševanja emisij toplogrednih plinov in prilagajanje na podnebne spremembe. Z izdajo obveznic za zasledovanje ciljev iz 3. člena zakona, se v Evropskem prostoru in na mednarodnih kapitalskih trgih poudari usmeritev in zavezanost države k zasledovanju zavez

EU po prizadevanjih za boj proti podnebnim spremembam in izvajanju Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja.

K 80. členu (presoja vplivov na podnebje)

Člen določa, da morajo pripravljavci projektov, ki so prejemniki javnih sredstev le-te zasnovati tako, da bodo podnebno nevtralni. Izvesti je potrebno analizo, s katero se preveri, kakšen vpliv bo imel posamezni projekt na podnebje in ali bi bilo mogoče želeni cilj doseči z drugim projektom oziroma drugače zasnovanim projektom, ki bi prinesel manj negativnih vplivov na podnebje oziroma bi bil podnebno nevtralen. V tem členu se določa pravna podlaga za določanje vrste in načina presoje v aktu, ki ga izda predstojnik ministrstva.

K 81. členu (Eko sklad, Slovenski okoljski javni sklad)

S to določbo se v zakon prenaša in dopolnjuje 210. člen ZVO-2. Določa se, da je Eko sklad javni sklad v skladu z Zakonom o javnih skladih (ZJS-1), ki ga je država ustanovila za izvajanje politike spodbujanja trajnostnega razvoja. Zato se za vprašanja, ki niso urejena s tem zakonom, subsidiarno uporabljajo določbe ZJS-1. Sklad spodbuja trajnostni razvoj, ne le z dodeljevanjem ugodnih kreditov ali poroštev, ampak z različnim naborom finančnih instrumentov spodbujanja naložb, ki preprečujejo, odpravljajo ali zmanjšujejo obremenjevanje okolja in povezanih naložb.

V prvem odstavku se daje pravno podlago za spodbujanje naložb, ki niso neposredno namenjene preprečevanju, odpravljanju ali zmanjšanju obremenjevanja okolja, ampak so z njimi posredno povezane, na primer omogočila bi se spodbuda za izvedbo postopka legalizacije objekta, saj je le legalno zgrajen objekt lahko predmet spodbude in podobno.

Ustanovitelj Eko sklada je država, za katero ustanoviteljske pravice izvršuje Vlada. Državi je kot njegovi ustanoviteljici v četrtem odstavku naložena omejena subsidiarna odgovornost za obveznosti sklada, ki pa je po vsebini omejena le na obveznosti iz naslova najetih posojil, za katera država ne jamči kot porok, po višini pa na 20 odstotkov vsakokratne vrednosti sklada namenskega premoženja.

K 82. členu (dejavnosti Eko sklada)

Ta člen prenaša in dopolnjuje določbo 211. člena ZVO-2, s katero se ureja dejavnosti Eko sklada. Med drugim je določena tudi dejavnost svetovanja, katero sklad spodbuja že na podlagi Energetskega zakona (EZ-1).

Eko sklad že opravlja določene naloge tudi na podlagi pooblastil, danih s strani različnih ministrstev in ne le ministrstva, pristojnega za okolje, v čigar delovno področje sodi, pri čemer sklad s pristojnim ministrstvom v ta namen sklene pogodbo.

V zakonu je tudi že določeno, da kljub določbi zakona, ki ureja javne sklade, odloča o potrebnih prerazporeditvah sredstev za izvajanje nalog iz tega člena med postavkami poslovnega in finančnega načrta Eko sklada pristojni minister.

S predlagano novo 6. točko prvega odstavka tega člena se dejavnostim, ki jih opravlja Eko sklad v javnem interesu, doda dejavnost spodbujanja naložb v ukrepe za zmanjšanje energetske revščine, ki se dejansko opravljajo že sedaj.

K 83. členu (splošni akti Eko sklada in sestava nadzornega sveta)

Ta člen prenaša in spreminja 212. člen ZVO-2. V prvem odstavku je dopolnjena določba drugega odstavka 5. člena ZJS-1 o minimalni vsebini ustanovitvenega akta.

V drugem odstavku zakon ureja pooblastilo, da se postopek dodeljevanja spodbud podrobneje uredi v Splošnih pogojih poslovanja Eko sklada, slovenskega javnega sklada (SPP). V SPP, ki ga je kot akt za izvrševanje javnih pooblastil pristojen sprejel Eko sklad, se opredelijo osebe,

ki so upravičene do spodbud in morebitne subjektivne ali objektivne omejitve pri dodeljevanju spodbud. Te omejitve so na eni strani odraz načela ekonomičnosti pri dodeljevanju sredstev za sofinanciranje posamezne naložbe oziroma doseganja največjega mogočega učinka z danim obsegom sredstev. Po drugi strani pa tudi zmanjšanja tveganj Eko sklada, zaradi česar se določijo najvišji odstotek sofinanciranja priznanih stroškov posamezne naložbe, omejitve kreditne izpostavljenosti sklada do posameznega dolžnika in nominalno najvišja spodbuda za posamezno naložbo. Dodatne omejitve pri dodeljevanju spodbud podjetjem pa so določene tudi s predpisi o dodeljevanju državnih pomoči ali pomoči države po pravilu »de minimis«. Eko sklad določi povračila svojih stroškov za opravljanje posameznih storitev v tarifnem ceniku, v katerem se opredeli višina in način obračunavanja nadomestil za storitve sklada, opredeljeni pa so lahko tudi stroški drugih storitev, ki jih po pooblastilu Eko sklada opravlja banka, na primer strošek vodenja kreditov. Tarifni cenik sprejme direktor s soglasjem nadzornega sveta Eko sklada.

Sprejetje Pravilnikov je po Zakonu o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 63/07 – uradno prečiščeno besedilo, 65/08, 69/08 – ZTFI-A, 69/08 – ZZavar – E, 40/12 – ZUJF, 158/20 – ZIntPK-C, 203/20 – ZIUPOPĐVE, 202/21 – odl. US in 3/22 – ZDeb, v nadaljnjem besedilu: ZJU) pridržano ministrstvom, zato se izraz pravilnik, ki ga vsebuje določba 3. odstavka 212. člena ZVO-2 nadomesti z izrazom cenik. Določi se objava na spletnih straneh Eko sklada. Sledi se uveljavljeni praksi Ustavnega sodišča in Upravnega sodišča RS, da vseh splošnih aktov za izvrševanje javnih pooblastil ni potrebno objaviti v uradnem listu.

Posebej je določena tudi sestava nadzornega sveta Eko sklada. Ustanovitelj mora ob imenovanju upoštevati tudi relevantne določbe ZJS-1. Po novem bo Vlada imenovala enega predstavnika ministrstva, pristojnega za okolje, enega predstavnika ministrstva, pristojnega za podnebje (namesto dosedanjih dveh predstavnikov ministrstva, pristojnega za okolje) in enako kot do sedaj po enega predstavnika ministrstva, pristojnega za energijo in ministrstva, pristojnega za finance.

K 84. členu (instrumenti za dodeljevanje spodbud Eko sklada)

Ta člen prenaša določbo 213. člena ZVO-2, s katero se določa instrumente za dodeljevanje spodbud Eko sklada. Ker sklad ločeno dodeljuje nepovratna sredstva (npr. sredstva za kritje upravičenih stroškov izvedene naložbe) ter posojila s subvencionirano obrestno mero, so ta v členu omenjena ločeno. V predlaganem drugem odstavku se, enako kot do sedaj, zahteva, da se instrumenti sklada uporabljajo v skladu s predpisi, ki urejajo državne pomoči. Enako se ureja dodelitev lastnih nepovratnih sredstev. V četrtem odstavku pa se določa vir sredstev, in sicer za primere, če bo Eko sklad naloge v zvezi s sofinanciranjem dejavnosti opravljal na podlagi sklepa Vlade.

K 85. členu (sklad namenskega premoženja)

Ta člen prenaša 214. člen ZVO-2, s katerim se ureja sklad namenskega premoženja. Viri sredstev namenskega premoženja so opredeljeni v 1. do 4. točki prvega odstavka. V drugem odstavku pa je določeno, da se sprememba vrednosti sklada namenskega premoženja v sodni register praviloma vpiše enkrat letno. To bo praviloma po sprejemu letnega poročila o poslovanju Eko sklada s strani Vlade, s katerim so ugotovljeni poslovni rezultat, višina morebitnih dokapitalizacij in vpliv revalorizacije na gibanje kapitala.

K 86. členu (zadolževanje Eko sklada)

Ta člen prenaša določbo 215. člena ZVO-2, ki ureja zadolževanje Eko sklada. Določa, da se lahko Eko sklad zadolžuje samo za namen opravljanja dejavnosti v javnem interesu. Ohranjena je tudi že uveljavljena omejitev skupnega obsega zadolženosti sklada.

K 87. členu (način dodeljevanja spodbud Eko sklada)

Ta člen prenaša in dopolnjuje določbo 216. člena ZVO-2, ki ureja instrumente oziroma sredstva sklada ter vlogo nadzornega sveta pri njihovem podeljevanju.

S predlaganim četrtem odstavkom se omogoča, da Eko sklad v istem javnem pozivu ali razpisu pri določitvi pogojev za pridobitev spodbude in višine upošteva tudi kriterija materialni položaj vlagatelja ter dosežene prihranke energije, ki jih je vlagatelj dosegel s prostovoljnim vplačilom prispevka za povečanje energetske učinkovitosti upravičencev do finančnih spodbud na podlagi 46. člena tega zakona. S tem bi bili vlagatelji spodbujeni k prostovoljnemu vplačilu prispevka iz predlaganega 46. člena tega zakona, dodatna spodbuda pa bi bila, če bi taka vplačila predstavljala tudi davčno olajšavo, kot je bilo pojasnjeno v obrazložitvi 46. člena.

S predlaganim petim odstavkom se določi okvirna podlaga, ki jo Eko sklad uporablja pri ugotavljanju materialnega položaja vlagatelja.

V šestem odstavku je predvidena smiselna uporaba zakona, ki ureja splošni upravni postopek za vprašanja, ki jih ta zakon ne ureja drugače. Poleg smiselne namesto polne uporabe ZUP, pa so nekatere določbe, ki predstavljajo odstop od strogo formaliziranega postopka ZUP v smislu poenostavitve in pohitritve, vključno z večjo prijaznostjo do vlagateljev z zmanjšanjem formaliziranosti vloge urejene v nadaljnjih členih

K 88. členu (javni poziv in javni razpis)

Ta člen prenaša in dopolnjuje določbo 217. člena ZVO-2, s katero se urejata javni poziv in javni razpis. Zaradi številčnosti in načina obravnave vlog pa določa, da se, če ni v javnem pozivu določeno drugače, vloge ne glede na formalno popolnost obravnavajo po vrstnem redu prispetja. Javni poziv bo obravnavo vlog ob upoštevanju formalno popolne vloge lahko določil v primerih, ko so sredstva točno določena in je pomemben vrstni red.

S predlagano spremembo v novem tretjem odstavku se omogoči Eko skladu, da v primeru ugotovitve, da je dejansko stanje takšno, da z dodelitvijo spodbude ne bi bili izpolnjeni cilji, določeni v javnem pozivu ali javnem razpisu, to je zmanjšanje energetske revščine v gospodinjstvih socialno šibkih občanov, povečanje energijske učinkovitosti stavb, izboljšanje socialnega statusa in življenjskih pogojev vseh članov gospodinjstva, prispevanje k zmanjševanju onesnaženosti zraka, kljub formalnemu izpolnjevanju pogojev iz javnega poziva ali javnega razpisa, dodelitev spodbude zavrne. Za tak primer gre na primer, če stanje stavbe in ostalo premoženje v njej ne izkazuje socialno šibkega gospodinjstva ali če nepremičnina po oceni energetskega svetovalca ni primerna za izvedbo katerega koli od ukrepov javnem pozivu ali javnem razpisu in podobno.

K 89. členu (vloga za dodelitev spodbud Eko sklada)

S tem členom se prenaša in dopolnjuje določba 218. člena ZVO-2, s katero se želi poenostaviti ter pospešiti postopke odločanja o pridobitvi pravice do dodelitve spodbud Eko sklada. Predlaga se odstop od zahtev za vlogo po ZUP, ki je za vlagatelje enostavnejši in učinkovitejši.

Določeno je, da se vloga v elektronski obliki lahko odda brez lastnoročnega podpisa, s podanim izrecnim informiranim soglasjem k izpolnjeni vlogi, če je identiteto vložnika mogoče ugotoviti na drug zanesljiv način. Upošteva dejstvo, da se naložbe, za katere se vloži vloga za dodelitev spodbud Eko sklada preverjajo tako pred dodelitvijo spodbude, kot tudi po sami izvedbi naložbe, se lastnoročni podpis ali varni elektronski podpis kot način identifikacije posameznika v danem primeru ne kažeta kot nujno potrebna in proporcionalna za zagotovitev primerne pravne varnosti.

Ker se elektronske vloge hitreje obdelajo, se s predlaganim četrtem odstavkom Eko sklada omogoča, da pri posameznih javnih razpisih ali pozivih določi zgolj možnost elektronskega vlaganja vlog, predvsem, kadar so upravičeni vlagatelji pravne osebe, ki imajo pretežno že vzpostavljen sistem za elektronsko vlaganje vlog.

K 90. členu (sprememba zahtevka)

V tem členu se spreminja in dopolnjuje določba 219. člena ZVO-2, s katero se ureja sprememba zahtevka. Ker glede na naravo oziroma vsebino zahtevkov, ki jih obravnava Eko sklad, sprememba zahtevka pomeni zlasti zahtevo za višji ali nižji znesek spodbude za financiranje posamezne naložbe, je glede na predviden način porabe sredstev predvideno, da je zvišanje zahtevka mogoče le, če sredstva na javnem pozivu še niso porabljena in še ni odločeno o posamezni zadevi.

Z dodanim drugim stavkom prvega odstavka se natančno določi, kaj vse se šteje za spremembo zahtevka, saj so v praksi v zvezi s tem dileme. Črta se sedanji drugi stavek prvega odstavka 219. člena ZVO-2, ker znižanje zahtevka ne pomeni spremembe zahtevka, ampak delen umik zahtevka.

Kot izhaja iz drugega odstavka sprememba zahtevka pri javnem razpisu po izteku roka za oddajo vlog ni dopustna. Rok za oddajo vloge se nanaša na tisti rok, ki je bil z javnim razpisom določen za odpiranje vlog, na katerega je bila vloga vložena. Dopustno je znižanje zahtevka v primeru, da končna odločitev še ni izdana, ki pa se ne šteje za spremembo zahtevka, ampak za delni umik zahtevka, o čemer se odloči v končni odločitvi.

K 91. členu (sprememba podatkov)

Določi se obveznost sporočanja podatkov glede spremembe naslova in postopek, v primeru, če stranka svoje obveznosti ne izpolni. Pri tem se upošteva, da gre za dodeljevanje javnih sredstev, zato se od stranke pričakuje še posebno skrbnost pri postopanju.

K 92. členu (vrnitev v prejšnje stanje)

S tem členom se prenaša 220. člen ZVO-2, ki določa, da v primeru zamude roka za vložitev vloge za dodelitev spodbud vrnitev v prejšnje stanje ni dovoljena.

Če stranka zamudi rok za opravo drugih procesnih dejanj v postopkih javnega poziva, javnega razpisa ali drugega z zakonom določenega postopka, pa je vrnitev v prejšnje stanje dovoljena le, če še ni iztekel rok za vložitev vlog za pridobitev spodbud. V nasprotnem primeru bi bilo namreč treba poseči v že izvedeno razdelitev upravičenj do sredstev, torej v že pridobljena upravičenja.

K 93. členu (neposreden in brezplačen dostop do podatkov)

S tem členom se spreminja in dopolnjuje 221. člen ZVO-2, ki ureja neposreden in brezplačen dostop ter nadaljnjo obdelavo omejenega nabora osebnih podatkov, ki jih Eko sklad potrebuje v posameznih postopkih odločanja o dodelitvi pravice do spodbud, za izplačila spodbud ter za spremljanje oziroma nadzor dodeljenih spodbud. Namen obdelave podatkov je naveden v prvem in petem odstavku predlaganega člena in je omejen na konkretno dejavnost Eko sklada iz 42. člena zakona; to je na odločanje o dodelitvi spodbude v konkretnem in posamičnem primeru in za nadzor v zvezi s konkretno podeljeno spodbudo. Dejansko to pomeni, da lahko Eko sklad obdeluje le izbor navedenih podatkov, ki jih potrebuje za rešitev konkretne in posamične zadeve, torej posamezne vloge posameznega vlagatelja, ki je podana na podlagi javnega razpisa ali javnega poziva Eko sklada. Te podatke so v preteklosti Skladu praviloma zagotovili vlagatelji sami, kar pa je postopek reševanja zadeve pogosto bistveno zavleklo. Ob navedenem pa je namen obdelave podatkov na posamično zadevo dodatno opredeljen tudi s

Splošnih pogojih poslovanja Eko sklada, Slovenskega okoljskega javnega sklada (trenutno drugi odstavek 3. člena), ki določa omejitve pri dodeljevanju sredstev, ki jih mora sklad za rešitev konkretne in posamične zadeve vsakokrat preveriti (npr. da vlagatelj nima neporavnanih davčnih in drugih obveznosti do Republike Slovenije), preverbo namenske uporabe sredstev ter izpolnjevanje drugih obveznosti prejemnika spodbud, skladno s področno zakonodajo.

S predlagano ureditvijo se še dodatno poenostavljajo ter skrajšujejo postopki pridobivanja potrebnih podatkov za odločitve v posamični zadevi, s čimer se posledično zmanjšujejo zaostanki pri dodeljevanju spodbud. V korist upravičencev do sredstev in zaposlenih se razbremenjuje delovni proces, ob upoštevanju, da so eden od ključnih razlogov za zaostanke pri dodeljevanju spodbud Eko sklada večkratna dopolnjevanja vlog zaradi napačne ali pomanjkljive izpolnitve podatkov in priložite dokumentov. Za vlagatelje predlagani člen prinaša hitrejšo in poenostavljeno pot do sredstev za njihove naložbe. Hkrati pa bo Eko skladu s predlaganim členom omogočena učinkovitejša izvedba informatizacije njegovih procesov, kar mu bo omogočilo hitrejša, natančnejša in učinkovitejša postopanja v korist upravičencev do sredstev. Ob upoštevanju opisanih ciljev in omejitvi dostopanja do podatkov na potrebe obdelave v konkretnem in posamičnem primeru, se ocenjuje, da gre za sorazmeren ukrep.

V predlogu prvega odstavka gre pretežno za dopolnila veljavne določbe ZVO-2, saj so se pri sklepanju dogovorov s posameznimi nosilci evidenc pojavile določene težave pri pridobivanju podatkov, poleg tega nekateri podatki, ki jih potrebuje Eko sklad pri opravljanju svoje dejavnosti, v tej določbi niso bili zajeti.

Namen predlaganega tretjega odstavka je v tem, da se poudari, da s tem, ko Eko sklad lahko pridobiva navedene podatke, ne preide dokazno breme njihovega dokazovanja nanj. Možnost pridobivanja podatkov Eko sklada je namenjena zgolj preverjanju dejstev, ki jih mora dokazovati vlagatelj, saj zakon izrecno določa, da je dokazno breme na njegovi strani (prvi odstavek veljavnega 223. člena ZVO-2). Pri tem je potrebno poudariti specifičnost predmetnih postopkov, saj ne gre za tipično upravno odločanje (po ustaljeni upravnosodni praksi gre za upravno stvar), ampak gre za pridobitev javnih sredstev, kar zahteva od vlagatelja določeno aktivnost, če jih želi pridobiti.

Namen predlaganega četrtega odstavka je, da lahko v primeru, ko je upravičenje do spodbude vezano na materialni položaj upravičenca, Eko sklad pridobiva osebne podatke iz obstoječih zbirk podatkov, določenih v zakonu, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev. Enako upravičenje imajo službe, ki odločajo o upravičenju do brezplačne pravne pomoči. Navedeno določilo bo uporabno predvsem pri ugotavljanju energetsko revnih gospodinjstev, prav tako bo omogočilo Eko skladu, da je višina nepovratne spodbude v posameznem javnem pozivu različna glede na materialni položaj upravičenca.

K 94. členu (poziv na dopolnitev vloge)

S predlaganim členom se spreminja in dopolnjuje določba 222. člena ZVO-2.

Ker Eko sklad prejme ogromno število vlog, v letu 2022 jih je prejel 29.302, ter ob omejenih kadrovskih zmožnostih, saj je vezan na kadrovski načrt, ki mu ga določi Vlada, vlog v smislu popolnosti in razumljivosti ne more pregledati v roku 30 dni, kot je določeno v veljavnem ZVO-2. Zato se s predlagano spremembo prvega odstavka določi daljši, 90 dnevni rok za predhodni preizkus vloge, v izogib nepotrebni tožbam zaradi molka organa in s tem povezane dodatne obremenitve upravnih sodišč, ki so že sedaj preobremenjena ter stroškom v zvezi s tem. Ko je vloga dopolnjena, je v praksi rok za izdajo odločbe krajši, kot je določen v zakonu.

Poleg načinov, določenih v 63. členu tega zakona, se določi tudi možnost pozivanja strank po telefonu, ki se je v praksi izkazalo za učinkovito. Če stranka po takem pozivu vloge v odrejen roku ne dopolni, se jo poziva še na način, določen v 63. členu, tako da stranka zaradi telefonskega pozivanja na dopolnitev vloge ne bo oškodovana v svojih pravicah.

V predlaganem tretjem odstavku se izrecno navede posledica, če stranka na poziv ne odreagira oziroma ne odreagira skladno s pozivom.

V predlaganem četrtem odstavku pa je dopuščena možnost, da Eko sklad v posameznem javnem pozivu ali javnem razpisu izrecno določi, da bo obravnaval le popolne vloge in strank ne bo pozival na njihovo dopolnitev. Kot rečeno, pri predmetnih postopkih, saj ne gre za tipično upravno odločanje (po ustaljeni upravnosodni praksi gre za upravno stvar), ampak gre za pridobitev javnih sredstev, kar zahteva od vlagatelja določeno aktivnost, če jih želi pridobiti.

V predlaganem petem odstavku je dodana je tudi pravna podlaga, da Eko sklad zavrne zadeve, kljub temu, da je vloge nepopolna ali nerazumljiva, brez pozivanja stranke, če je očitno, da stranka ne izpolnjuje pogojev javnega poziva. Stranke se namreč sprašujejo, zakaj jih Eko sklad najprej poziva na dopolnitev vloge, če je jasno, da ne izpolnjuje pogojev iz javnega poziva. S tem bi se vplivalo na ekonomičnost postopka.

K 95. členu (dokazno breme)

S členom se prenaša določba 223. člena ZVO-2.

Z namenom razjasnitve resničnega dejanskega stanja je, če želi zadostiti načelu materialne resnice, potrebno v popolnosti ugotoviti dejansko stanje. V ta namen je moral Eko sklad v preteklosti zahtevati številne dopolnitve brez katerih postopka ni bilo mogoče zaključiti, ne glede na to, da gre za postopek, kjer se na podlagi želje oziroma vloge odloča o koristi vlagatelja. Zato je že v veljavnem ZVO-2 predvideno, da pri odločanju o upravičenosti do spodbud dokazno breme nosi vlagatelj. S tem bo lahko organ odločil v razumnem času, pri čemer pa ne gre pozabiti, da je Eko sklad, ne glede na ta člen, v skladu s predlaganim 55. členom, pooblaščen in s tem tudi zavezan, da sam pridobi podatke iz uradnih evidenc.

K 96. členu (odločba, ugasnitev pravice do spodbude, pritožba in sklenitev pogodbe)

S predlaganim členom se prenaša, spreminja in dopolnjuje 224. člen ZVO-2. Ta člen določa, da Eko sklad o upravičenosti do spodbude vedno odloči z izdajo odločbe, predpisuje pa se tudi minimalna vsebina odločbe. Pri urejanju vsebine odločbe se upošteva, da so postopki odločanja o pravici do dodelitve spodbud zaradi raznolike narave samih spodbud zelo različni, zaradi česar je smiselno raznolika tudi vsebina odločbe Eko sklada.

S predlaganim členom se črta določba, ki jo vsebuje veljavni tretji odstavek 223. člena ZVO-2 obstoječe zakona, da Eko sklad v svojih postopkih ne sme izdajati delnih ali začasnih odločb, saj za tako omejitev možnosti izdaje vrste odločbe, ki jo predvideva ZUP, ni utemeljenega razloga. Včasih se pojavi primer, ko bi bila izdaja takšne odločbe primerna, pa je Eko sklad zaradi navedene določbe ne more izdati. Tudi, če zakonska možnost izdaje delne odločbe obstaja, pa se Eko skladu te možnosti ni treba poslužiti, če iz kakršnihkoli razlogov meni, da bi izdaja takšne odločbe otežila njegovo poslovanje.

Če pogoji iz odločbe ne bodo pravočasno izpolnjeni ali če se bo upravičenec pravici do spodbude odpovedal preden bodo sredstva izplačana, bo pravica do dodelitve spodbude ugasnila že na podlagi zakona, zaradi česar o tem organu ne bo treba izdajati posebnega upravnega akta, razen, če bo vlagatelj izrecno zahteval, da Eko sklad o tem izda odločbo.

V četrtem odstavku predlaganega besedila se po novem doda zaveza Eko sklada, da kadar pride do ugasnitve pravice na podlagi zakona na podlagi te določbe, mora Eko sklad o tem, na zahtevo vlagatelja, izdati odločbo (ugotovitveno). S tem se vlagatelju zoper takšno odločitev omogoči pravno varstvo, in sicer zoper tako ugotovitveno odločbo lahko vloži tožbo pred upravnim sodiščem.

V predlogu je načelno ohranjen režim izključitve možnosti pritožbe zoper odločbo Eko sklada. S predlagano dopolnitvijo petega odstavka se jasno določi, v katerih primerih je dopusten upravni spor, in v katerih ne. Izhaja se iz določb Zakona o upravnem sporu (ZUS-1).

K 97. členu (podpis in izdaja odločbe in drugih dokumentov)

S tem členom se prenaša in dopolnjuje 225. člen ZVO-2.

Ker sta bila strogo predpisana obličnost ter način vročanja posamičnih pravnih aktov ključna razloga za nastanek zaostankov v postopkih pridobivanja spodbud, se je z določbo 225. člena ZVO-2 uzakonila poenostavitev obličnosti. Ureditev je bila napisana po vzoru davčnega postopka, kjer se organ tudi srečuje z velikim številom izdanih aktov in drugih dokumentov. Zato je predpisano, da ima lahko odločba lahko namesto podpisa in žiga faksimile. V predlaganem členu je jasno zapisano, da gre za odločbo v fizični obliki, dopolnjuje pa se tudi z določitvijo sestavin, ki jih mora imeti odločba, izdana v elektronski obliki ter obliki, ki se vroča stranki. Dodana je tudi določba o hrambi izvornika, kar je usklajeno z ZUP.

K 98. členu (objava podatkov o prejemnikih finančnih spodbud)

S predlaganim členom se konkretno določi, katere podatke mora Eko sklad objaviti na spletni strani ter koliko časa traja obveznost objave teh podatkov ter določa rok hrambe dokumentacije javnih pozivov in javnih razpisov. Obseg podatkov, ki jih objavi Eko sklad na spletni strani je lahko drugačen, če tako določa drug zakon, na primer Zakon o učinkoviti rabi energije (ZURE). S to določbo se izpolni obveznost iz Splošne uredbe RU o varstvu podatkov (GDPR) in drugega odstavka 6. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-2), ki med drugim določa, da je obdelava osebnih podatkov v javnem sektorju zaradi izvajanja zakonske obveznosti, javnega interesa ali izvajanja javne oblasti zakonita le, če obdelavo osebnih podatkov, vrste osebnih podatkov, ki naj se obdelujejo, kategorije posameznikov, na katere se ti osebni podatki nanašajo, namen njihove obdelave in rok hrambe osebnih podatkov ali rok za redni pregled potrebe po hrambi določa zakon.

K 99. členu (posebni primeri odprave, razveljavitve ali spremembe upravnega akta in obnova postopka)

S členom se prenaša 226. člen ZVO-2. Zaradi obravnave velikega števila prejetih vlog lahko v postopku dodeljevanja spodbud Eko sklada prihaja do napak, ki ne ustrezajo definiciji pomot v imenih ali številkah, pisnih ali računskih ter drugih očitnih pomot iz 223. člena ZUP. Na primer: dopolnitev vloge je napačno knjižena in je obdelovalec ne vidi ter posledično vlogo zavrne, čeprav bi bilo pravilno, da bi izdal pozitivno odločbo; obdelovalec se zmoti v uporabljenem materialu pri izvedeni naložbi in zato odloči napačno in podobno. Ker v teh postopkih niti ni pritožbe, ob tovrstnih napakah vlagatelju praviloma ostane le možnost upravnega spora, četudi so napake očitne in bi jih lahko odpravil že organ. Da bi se izognili nepotrebem obremenjevanju sodišča in dolgotrajnosti postopkov, je v predlaganem členu urejena časovno omejena možnost sklada, da odločbo ali sklep o zavrženju in sklep o ustavitvi postopka odpravi, razveljavi ali spremeni. Vendar pa je to mogoče le v primerih, ko je takšno ravnanje vlagatelju v korist.

Določa se tudi možnost, da Eko sklad v primeru, ko izve za nova dejstva oziroma pridobi nove dokaze, po uradni dolžnosti prične z obnovo postopka. Ta možnost je časovno omejena, sklep

o obnovi postopka pa se lahko izpodbija v upravnem sporu zoper odločbo, ki je bila izdana v obnovljenem postopku.

K 100. členu (odvzem pravice in vračilo že izplačanih nepovratnih sredstev ter odpis vračila)

S predlaganim členom se spreminja in dopolnjuje 227. člen ZVO-2. Ureja se odvzem pravice do nepovratnih sredstev iz 3. točke prvega odstavka 44. člena tega zakona. S predlogom prvega odstavka se popravi napačno navedbo veljavne določbe ZVO-2, nadalje se določi rok, v katerem lahko Eko sklad izda odločbo o odvzemu pravice, zaradi zagotovitve pravne varnosti vlagateljev, ter zakonsko določi tudi rok za vračilo sredstev v primeru izdane odločbe.

S predlaganim drugim odstavkom se doda pravno podlago, po kateri lahko Eko sklad pravico do spodbude odvzame, če ugotovi, da je v odločbi dejansko stanje nepravilno ali nepopolno ugotovljeno, ker je vlagatelj predložil lažne podatke ali ker vlagatelj podatkov, pomembnih za odločitev, iz malomarnosti ali namenoma ni razkril. Gre za možnost, na podlagi katere bo lahko Eko sklad zaradi najhujših kršitev vlagatelja z odločbo o odvzemu vlagatelju spodbudo odvzel, pri čemer bo vlagatelj dolžan poravnati Eko skladu še zakonske zamudne obresti od datuma izplačila spodbude dalje. Podobno pravno sredstvo ureja Zakon o brezplačni pravni pomoči v 43. členu.

S predlaganim tretjim odstavkom se določi vir sredstev, iz katerega se lahko vrne Eko skladu neupravičeno izplačano nepovratno finančno spodbudo v primeru naložbe na skupnih delih stavbe.

S predlaganim četrtem odstavkom se določi posledica, če vlagatelj lažno prikazuje podatke v vlogi.

V primeru dodelitve sredstev za ukrep zmanjšanja energetske revščine ta člen omogoča odpis vračila nepovratnih sredstev.

Ta ureditev upošteva ureditev odpisa terjatve v Zakonu o javnih financah ter odpis dodatno omejuje na primere dodeljevanja nepovratnih sredstev Eko sklada socialno šibkim občanom, katerim so namenjeni ukrepi zmanjševanja energetske revščine.

K 101. členu (vročanje v fizični in elektronski obliki)

S predlaganim členom se prenaša in dopolnjuje določba 228. člena ZVO-2. Veljavna določba ZVO-2 izrecno predvideva le fizično vročitev odločb, sklepov, pozivov in drugih dokumentov, pri katerih vročitve začne teči rok. S predlaganim 63. členom pa se določi tudi možnost elektronskega vročanja navedenih dokumentov na način, kot ga določa ZUP, pri čemer je ta možnost prioriteta.

K 102. členu (upravni spor)

S predlaganim členom se prenaša 229. člen ZVO-2, ki določa, da v upravnem sporu ni mogoče izpodbijati odločbe, s katero je bilo odločeno o dodelitvi pravice do spodbud drugim osebam, ampak le tisto odločbo ali njen del, s katerim je bilo odločeno o pravici tožnika.

K 103. členu (pravila ravnanja s fluoriranimi toplogrednimi plini in ozonu škodljivimi snovmi)

V tem členu je pojasnjeno, da za področje fluoriranih toplogrednih plinov in ozonu škodljivih snovi veljajo v državah članicah neposredno vse zahteve in pravila iz EU predpisov – Uredba (EU) št. 517/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o fluoriranih toplogrednih plinih in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 842/2006 (UL L št. 150 z dne 20. 5. 2014 (F plini), Uredba (ES) št. 1005/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. 9. 2009 o snoveh,

ki tanjšajo ozonski plašč (ozonu škodljive snovi). Za izvajanje zahtev iz teh uredb pa Vlada sprejme podrobnejša pravila, kjer opredeli tudi organ za izvajanje, nadzor in kazni za kršitve. V tem členu je navedeno tudi, katera podrobnejša pravila je potrebno opredeliti v podzakonskih predpisih.

K 104. členu (usposabljanje oseb za izvajanje dejavnosti in izvajalci usposabljanja)

Z 104. do 106. členom tega zakona se prenašajo določbe od 239. do 242. člena ZVO-2. V njih se ureja usposabljanje oseb za izvajanje dejavnosti varstva okolja.

104. člen določa, da usposabljanje oseb in preverjanje usposobljenosti za dejavnosti preverjanja uhajanja, zajem, namestitvev, vzdrževanje, popravilo ali razgradnjo opreme, ki vsebuje fluorirane toplogredne pline ali ozonu škodljive snovi, zagotavlja ministrstvo neposredno ali preko javnega pooblastila, ki ga z odločbo na podlagi javnega natečaja podeli pravni osebi, ki izpolnjuje določene pogoje. Razmerje med izvajalcem usposabljanja in ministrstvom se uredi s pogodbo. Na podzakonski ravni je predvidena opredelitev vrst dejavnosti, za katere bo potrebno izvesti usposabljanje in preverjanje usposabljanja, podrobnejša pravila za izbiro izvajalca usposabljanja, pogoje za izvajalca usposabljanja, čas trajanja javnega pooblastila, obveznosti izvajalcev usposabljanja in program usposabljanja. Ministrstvo vodi tudi evidenco o izvajalcih usposabljanja.

K 105. členu (preizkus usposobljenosti in spričevalo)

V tem členu je določena obveznost izvedbe preizkusa usposobljenosti in način izvedbe. Preizkus usposobljenosti lahko obsega teoretični in praktični del. Prevideno je, da se preizkus opravlja pred komisijo, pri čemer se v podzakonskem predpisu določi sestavo in pogoje za člane komisije. Po opravljenem preizkusu kandidat dobi spričevalo o uspešno opravljenem preizkusu usposobljenosti najkasneje v 15 dneh od dneva opravljanja preizkusa. Na Vlado se prenese pooblastilo, da podrobnosti v zvezi z izvajanjem preizkusa usposobljenosti opredeli v podzakonskem predpisu. Ministrstvo vodi tudi evidenco oseb, ki imajo spričevalo.

K 106. členu (stroški usposabljanja)

V tem členu je urejeno plačilo za usposabljanje, in sicer je določeno, da stroške usposabljanja in preizkusa usposobljenosti krijejo kandidati neposredno izvajalcu usposabljanja. Ceno preizkusa usposobljenosti določi ministrstvo, medtem ko stroške usposabljanja določi izvajalec usposabljanja. Stroški so odvisni npr. tudi od tega ali gre le za teoretično ali tudi praktično usposabljanje. Podrobnosti v zvezi s stroški usposabljanja in preverjanja določi Vlada v podzakonskem predpisu.

K 107. členu (vpis v evidenco pooblaščenih podjetij)

V tem členu je opredeljena zahteva za pravno osebo ali samostojnega podjetnika posameznika, da mora pridobiti potrdilo o vpisu v evidenco pooblaščenih podjetij, če opravlja dejavnosti nameščanja, vzdrževanja, popravila ali razgradnje nepremične opreme za hlajenje in klimatizacijo in toplotnih črpalk ali nepremične protipožarne opreme. Potrdilo izda ministrstvo na podlagi vloge, kateri vlagatelj priloži dokaze, da izpolnjuje vse pogoje za vpis v evidenco pooblaščenih podjetij. Pravno osebo ali samostojnega podjetnika posameznika, ki je pridobil potrdilo o vpisu v evidenco pooblaščenih podjetij, lahko ministrstvo z odločbo izbriše iz evidence. Vlada v podzakonskem predpisu podrobneje predpiše pogoje in način pridobitve potrdila ter kdaj in na kakšen način izvede izbris iz evidence. Ministrstvo vodi evidenco pravnih oseb in samostojnih podjetnikov posameznikov, ki imajo potrdilo kot seznam pooblaščenih podjetij, ki lahko opravljajo namestitvev, vzdrževanje, popravilo ali razgradnjo nepremične opreme za hlajenje in klimatizacijo in toplotnih črpalk ali za nepremično protipožarno opremo.

K 108. členu (določitev zavezujočega cilja zmanjšanja intenzivnosti toplogrednih plinov)

Novelacija Direktive 2018/2001 predpisuje horizontalno obveznost zmanjšanja intenzivnosti toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriv za vse države članice. Da bi se goriva upoštevala za doseganje nacionalnih ciljev glede zmanjšanja emisij toplogrednih plinov, morajo izpolnjevati trajnostna merila. Za vse vrste goriv, ki izpolnjujejo trajnostna merila, morajo biti določena merila in metodologija, ki omogoča izračun prihrankov emisij toplogrednih plinov. Izpolnjevanje trajnostnih meril je potrebno dokazati z nacionalno ali mednarodno veljavnimi dokumenti, zato je v tem členu določeno, da vlada podrobneje predpiše način verificiranja izpolnjevanja trajnostnih meril za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva, biomasna goriva, električno energijo iz biomasnih goriv, reciklirana ogljična goriva ter tekoča in plinasta goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora.

K 109. členu (trajnostna merila in merila za prihranek emisij toplogrednih plinov)

V tem členu so določena področja, kjer je potrebno uporabljati trajnostna merila in merila za prihranek emisije toplogrednih plinov.

K 110. členu (Podatkovna zbirka Unije)

V tem členu je določena obveznost gospodarskih subjektov, da v Podatkovno zbirko Unije vnašajo vse transakcije, povezane z biogorivi.

K 111. členu (masna bilanca)

V tem členu je določeno, da mora ministrstvo vzpostaviti podatkovno zbirko, preko katere se sledi vsem transakcijam z obnovljivimi gorivi in recikliranimi ogljičnimi gorivi. Gospodarski subjekti morajo za ta namen predložiti natančne in zanesljive informacije, ki so preverjene z neodvisno revizijo.

K 112. členu (električni emisijski kuponi)

V tem členu je določena obveznost ministrstva, da dodeli električne emisijske kupone polnilnim mestom, ki električno energijo iz obnovljivih virov dobavljajo električnim vozilom. Ministrstvo prav tako vzpostavi in upravlja trgovalno platformo z električnimi emisijskimi kuponi, ki dobaviteljem goriv v prometu omogoča uveljavljanje povečanja deleže obnovljivih virov energije v prometu ali zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v prometu na račun uporabe električnih vozil preko prenosa električnih emisijskih kuponov.

K 113. členu (monitoring)

V tem členu je določena obveznost izvajanja monitoringa izpolnjevanja trajnostnih meril in meril za prihranek emisij toplogrednih plinov ter obveznost izvajanja nadzora nad izvajanjem monitoringa.

K 114. členu (register)

Člen določa, katere evidence mora zagotavljati ministrstvo. Predvideno je, da Vlada lahko predpiše podrobnejšo vsebino in način vodenja evidenc, postopek vpisa, sprememb in izbrisa

iz evidenc, vsebino potrdil, spričeval ter druge podatke relevantne za pregled nad nosilci pravic in obveznosti iz tega zakona, ki jih potrebuje ministrstvo.

K 115. členu (poročanje Komisiji)

V tem členu je določeno, da ministrstvo poroča Komisiji in drugim prisojnim organom in organizacijam EU podatke o podnebnih spremembah. Ta poročila so javnega značaja in so objavljena na spletni strani ministrstva.

K 116. členu (poročanje na podlagi mednarodnih pogodb)

V tem členu je opredeljeno poročanje ministrstva v skladu z zahtevami Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja.

V četrtem odstavku se določa pristojni organ za poročanje državnih evidenc emisij toplogrednih plinov Sekretariatu Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja. Vsebina Poročila o državnih evidencah (National Inventory Report) je opredeljena v Decision 18/CMA.1 in zajema tekstovno poročilo NID - National Inventory Document in tabelarično poročilo CRT - Common Reporting Tables.

K 117. členu (upravni, inšpekcijski in finančni nadzor) in 118. členu (inšpekcijski pregledi ladij)

V teh dveh členih zakon določa upravni, inšpekcijski in finančni nadzor ter inšpekcijski pregledi ladij.

K 119. (hujši prekrški), 120. (prekrški), 121. (lažji prekrški), 122. (izrekanje globe v hitrem postopku), 123. členu (penali)

S temi členi zakon določa prekrške po tem zakonu in predpisuje globe za te prekrške.

K 124. členu (strategija prilagajanja podnebnim spremembam)

Določa se rok za sprejem Strategije prilagajanja podnebnim spremembam iz 13. člena tega zakona.

K 125. členu (regionalni akcijski načrti prilagajanja podnebnim spremembam)

Določa se rok za sprejem regionalnih akcijskih načrtov prilagajanja podnebnim spremembam iz 13. člena tega zakona.

K 126. členu (predpisi vlade)

Člen določa, kateri predpisi vlade, izdani na podlagi Zakona o varstvu okolja veljajo do izdaje novih.

K 127. členu (predpisi ministra)

Člen določa, da predpisi ministra, izdani na podlagi ZVO-2, ali katerim je bila veljavnosti podaljšana z določbami ZVO-2, veljajo do izdaje novih, izdanih na podlagi tega zakona.

K 128. členu (dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov)

Člen določa, da se obstoječe dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov, izdano na podlago 184. člena: ZVO-2, šteje za dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov iz 33. člena tega zakona. Določa se končanje že začelih postopkov po tem zakonu.

K 129. členu (odločba o odobritvi načrta monitoringa za operatorje zrakoplova)

Določa se, da se odločba o odobritvi načrta monitoringa, izdana na podlagi 198. člena ZVO-2, šteje za odločbo iz 46. člena tega zakona.

K 130. členu (dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov za regulirane subjekte)

Določa se prehodno obdobje v zvezi z dovoljenjem za izpuščanje toplogrednih plinov za regulirane subjekte iz 57. člena tega zakona.

K 131. členu (seznam naprav)

Določa se, da seznam naprav in seznam malih naprav ter končna dodeljena brezplačna količina emisijskih kuponov za obdobje od 2021–2025, pripravljen na podlagi 191. člena ZVO-2 ter objavljen na osrednjem spletnem mestu državne uprave, ostane v veljavi do konca obdobja 2021–2025. Hkrati se v tem členu določa, da ministrstvo pripravi seznam naprav za obdobje od 2026 do 2030 v skladu z 39. členom tega zakona najpozneje do 30. septembra 2024.

K 132. členu (odločbe o dodelitvi emisijskih kuponov za naprave)

Člen določa, da se odločba o dodelitvi emisijskih kuponov za napravo, izdana na podlagi 193. člena ZVO-2, šteje za odločbo iz osmega odstavka 39. člena tega zakona.

K 133. členu (dražiteljica emisijskih kuponov)

Določa se, da SID – Slovenska izvozna in razvojna banka, d. d., Ljubljana, ki je opravljala naloge uradnega dražitelja Republike Slovenije v skladu s 127. členom ZVO-2, nadaljuje s svojim delom kot uradna dražiteljica Republike Slovenije v skladu s petim odstavkom 28. členom tega zakona. Člen prav tako določa da se pogodba, sklenjena med ministrstvom in SID – Slovenska izvozna in razvojna banka, d. d., Ljubljana na podlagi tretjega odstavka 127. člena ZVO-1, do izteka njene veljave, šteje za pogodbo sklenjeno na podlagi šestega odstavka 28. člena tega zakona.

K 134. členu (Podnebni sklad)

Določa se, da Podnebni sklad, ustanovljen na podlagi 182. člena ZVO-2, nadaljuje s svojim delom kot Podnebni sklad iz 29. člena tega zakona.

K 135. členu (Program podnebnega sklada)

Člen določa, da Odlok o Programu porabe sredstev Sklada za podnebne spremembe v obdobju 2021–2023 (Uradni list RS, št. 101/21), sprejet na podlagi petega odstavka 129. člena ZVO-1, velja do leta 2023 kot program Podnebnega sklada iz četrtega odstavka 30. člena tega zakona. Prav tako se določa, da se postopki za dodelitev sredstev sklada, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah tega zakona.

K 136. členu (poročanje ladjarske družbe od leta 2025)

V členu se določa, da mora ladjarska družba pristojnemu organu prvič poslati poročilo v skladu z drugim odstavkom 61. člena do 31. marca 2025 za preteklo koledarsko leto.

K 137. členu (dolgoročna podnebna strategija)

V členu je opredeljeno, da Resolucija o dolgoročni podnebni strategiji do leta 2050 (Uradni list RS, št. 119/21) , št. 44/22) se šteje za dolgoročno podnebno strategijo iz 10. člena tega zakona.

K 138. členu (metodologija za zeleno proračunsko načrtovanje)

V členu je opredeljeno, da se Metodologija za zeleno proračunsko načrtovanje, ki jo je sprejela Vlada na 70. redni seji, dne 21.9.2023, šteje za Metodologijo po 78. členu tega zakona.

K 139. členu (člani Podnebnega sveta)

Člen določa, da člani Podnebnega sveta, ki so bili imenovani na podlagi Zakona o varstvu okolja (Ur. l. RS, št. 44/22; v nadaljnjem besedilu: ZVO-2), z delom nadaljujejo do izteka mandata, za katerega so bili imenovani.

K 140. členu (roki za uskladitev in izdajo podzakonskih predpisov)

Določa se podlaga za sprejem podzakonskega akta iz drugega odstavka 15. člena tega zakona.

K 141. členu (prenehanje veljavnosti)

V členu so navedene določbe, ki prenehajo veljati z dnem uveljavitve tega zakona.

K 142. členu (začetek veljavnosti)

Člen določa vacatio legis, in sicer zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS. Člen določa tudi, da se določba drugega odstavka 38. člena tega zakona se začne uporabljati s 1. januarjem 2026, določbi 3. in 4. odstavka 38. člena pa s 1. januarjem 2027.